

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

Scenariusze zajęć z wykorzystaniem programu pracy z uczniem niepełnosprawnym na podstawie metody Stymulacji Polisensorycznej

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Projekt współfinansowany ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.
Człowiek – najlepsza inwestycja.

Scenariusz zajęć integracyjnych przeprowadzonych w klasie 1a Szkoły Podstawowej Nr 11 w Zielonej Górze.

Data: 30.06.2010r.

data realizacji: 15.09.2010r.

Czas trwania: 90 min

Prowadząca: Aleksandra Kudłaszyk

Klasa: 1a-integracyjna

Ilość dzieci: 18

Opis środowiska edukacyjnego:

Klasę stanowi 18 uczniów. 9 dziewczynek i 9 chłopców, 3 z nich to dzieci o specyficznych trudnościach w nauce. Karolina- dziewczynka niedowidząca na lewe oko, z niedosłuchem, leworęczna.

Paulina- wada wzroku, niedosłuch ucha lewego, nosi aparat słuchowy, zachowania buntowniczo-opozycyjne.

Kuba- niepełnosprawność umysłowa w stopniu lekkim, wada wymowy.

Wśród 18 uczniów, 2 z nich to sześciolatkowie – Dominika, Maksymilian

Asia- poważna wada wymowy, nadpobudliwość psychoruchowa,

Bartek, Marcel, Staś, Jozsko, Maja - brak dojrzałości emocjonalnej, społecznej

Roksana- nadpobudliwość psychoruchowa, zaburzenia emocjonalne-/ masturbacja/.

Kuba – dziecko z ryzyka dysleksji

Grupę stanowią dzieci z różnych przedszkoli, którzy najczęściej przyszli „sami” do naszej klasy.

W związku z tym przez cały rok szkolny pracujemy nad kształtowaniem więzi pomiędzy dziećmi, uczymy ich współpracy, kładziemy nacisk na wzajemną współpracę, przyjaźń.

Pracujemy w sali, która jest wyłącznie do naszej dyspozycji, zatem rozpoczęte prace możemy przenieść na dzień następny. Dzieci posiadają/ każde/ swoją indywidualną szafkę, w której znajdują się nagromadzone przedmioty, materiały. Nie ma żadnego problemu podczas zajęć, aby komuś czegoś brakowało. Ponadto w klasie znajdują się „skrzynie skarbów”, do których zawsze można zajrzeć i wyszperać potrzebne materiały.

Naprzeciwko sali znajduje się umywalnia, toalety Wystarczy tylko otworzyć drzwi i tworzy się cały ciąg komunikacyjny, bezpieczny dla uczniów, doskonały pod względem organizacyjnym dla nauczyciela-/ wszyscy w zasięgu wzroku/.

Idealne rozwiązanie stanowi stołówka, znajdująca się w pobliżu sali oraz duży holl, który stanowi doskonałe miejsce do wszelkich zabaw ruchowych w razie niepogody oraz przestronne, bardzo

nowoczesne boisko sportowe, do którego również dostęp jest natychmiastowy, wystarczy otworzyć drzwi.

Szkola, w której pracujemy jest placówką bardzo nowoczesną, 8-letnią, wybudowaną do potrzeb integracji, stąd windy, podjazdy.

W pobliżu naszej sali/ naprzeciwko/ znajduje się gabinet pedagoga- terapeuty.

W sali stoliki ustawione są w zespoły 4,6-osobowe, po środku sali znajduje się dywan.

Zorganizowaliśmy również strefę ciszy, w której dziecko przebywa nie dłużej niż czas odmierzany w klepsydrze.

System pracy bezdzwinkowy, przerwy na żądanie, regularne godziny pracy zawsze od godziny 8.00

W godzinach popołudniowych uczniowie uczestniczą w zajęciach dodatkowych Wszystkie dodatkowe zajęcia odbywają się zawsze w naszej sali, jeśli chodzi o pracę indywidualną posiadamy gabinet do pracy terapeutycznej.

Klasę stanowią dzieci bardzo żywe, które bardzo szybko wszystkim się nudzą, o bardzo zróżnicowanym potencjale intelektualnym, możliwościach poznawczych, indywidualności, którzy najczęściej mają problemy z nawiązywaniem wzajemnych relacji.

BLOK TEMATYCZNY: Uczymy się żyć w przyjaźni.

Temat dnia: Jaki powinien być przyjaciel?- Układamy „ przepis” na dobrego przyjaciela.

Cele ogólne:

Zachęcenie do zawiązywania przyjaźni pomiędzy dziećmi z klasy.

Rozwijanie umiejętności współpracy i skutecznego porozumiewania się między nimi.

Konstruowanie zdań prezentujących cechy dobrego kolegi.

Usprawnianie pracy rąk, dłoni

Rozluźnienie napięcia mięśniowego

Wyzwalanie aktywności dziecka

Cele operacyjne:

Uczeń:

- Dostrzega problem i przedstawia sposoby jego rozwiązania
- Rozumie i wykonuje polecenia słowne
- Potrafi zgromadzić wyrazy wokół tematu przyjaźni
- Wykonuje zadania samodzielnie i we współpracy z innymi
- Rozumie potrzebę współpracy w grupie

- Nazywa poszczególne części ciała
- Wie, jakie cechy powinien mieć prawdziwy przyjaciel
- Lepi z masy solnej postać człowieka

Forma pracy: zajęcia grupowe, w parach, indywidualna, jednolita, zróżnicowana

Pomoce dydaktyczne:

- ❖ Emblematy buzi- samopoczucia ucznia
- ❖ Ramka na zdjęcia
- ❖ Plansza+ wyrazy określające cechy prawdziwego przyjaciela
- ❖ Kolorowe karteczki
- ❖ Masa solna
- ❖ Koralki, sznurki, włóczki, kawałki materiałów
- ❖ Farby plakatowe
- ❖ Tektury
- ❖ Jabłka
- ❖ Radioodtwarzacz CD- płyta z muzyką relaksacyjną
- ❖ Kawałki futra, ścinki miękkich tkanin, wata, piórka

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

L.p	Zagadnienia	Wskazówki organizacyjno-metodyczne	Uwagi dotyczące realizacji, czynności uczniów	Uwagi, spostrzeżenia, wnioski do dalszej pracy
1.	<p>Powitanie w kręgu. Przywitanie się z dziećmi.</p> <p>Przypomnienie zasad obowiązujących w grupie.</p>	<p>CZĘŚĆ WSTĘPNA</p> <p>Dyżurni klasowi podchodzą do każdego dziecka z koszykiem, w którym znajdują się emblematy z różnymi minkami- symbole samopoczucia dziecka w danym dniu. Uczniowie zasiadają w kręgu i omawiają zgodnie z przyjętą formą, normy i zasady obowiązujące w klasie.</p> <p>Wspólne wypowiedzenie powitania w formie wiersza.</p>	<p>Każdy uczeń przypina sobie emblemat w widocznym miejscu i zasiada w kręgu w stałym miejscu na dywanie.</p> <p>Pierwsza zasada- jedno dziecko zabiera głos, reszta słucha.</p> <p>/r./</p> <p>Uczniowie i nauczyciel stają w kręgu /r./.</p>	

	Powitanie wierszem.	<p>„Daję ci przyjaźń, Daję ci miłość Słyszę twoje potrzeby Widzę twoje piękno Twoja i moja mądrość płyną z najwyższego źródła mądrości Pozdrawiam ziemię Pozdrawiam niebo Witam się z każdym z Was!”</p> <p>Modyfikacja- w sali zapalony jest kominek zapachowy, ponieważ trwa jesień to lawenda, W strefie ciszy zapalone są przez okres zajęć światłowodowy, na ścianie, celem zaktywizowania uczniów rzucają kształty koloru czerwono-pomarańczowego. W tle rozbrzmiewa muzyka relaksacyjna.</p>	<p>Nauczyciel mówi po wersie powitania, uczniowie powtarzają słowa i ruchy wykonane przez nauczyciela. /ruchu dowolnie wymyślone przez nauczyciela, niemniej stałe- /r./</p>	
	Zabawa integracyjna ze śpiewem.	<p>Modyfikacja: Przed zabawą integracyjną, uczniowie w kręgu przekazali sobie płonący znicz, wypowiadając jednocześnie miłe słowa jeden do drugiego. Po powitaniu płonąca świeczka płonie przez cały czas zajęć, odstawiona w bezpieczne miejsce Śpiewanie piosenki” Głowa, ramiona, kolana, pięty”</p>	<p>Śpiewanie piosenki z jednoczesnym wykonywaniem gestów i ruchów. Zabawę powtarzamy do momentu, w którym pojawi się śmiech, element zmęczenia u dzieci.</p>	
2.	Zabawa słowna	<p>CZĘŚĆ GŁÓWNA Zabawa słowna „Zgadnij kto?”</p>	<p>Uczniowie po zabawie ruchowej powracają na swoje miejsca. Zadaniem</p>	<p>Zabawę należy tak długo prowadzić, aż</p>

	<p>Układanie „przepisu” na przyjaciela.</p>	<p>Sporowokowanie uczniów do rozmowy na temat ” Jaki powinien być przyjaciel?”</p>	<p>dzieci jest wybranie sobie jednego dziecka, może swojego przyjaciela i przedstawienie go za pomocą ruchu jego umiejętności, talentu, który posiada, cech charakterystycznych. Jedno dziecko opowiada o koledze, koleżance. Zadaniem pozostałych dzieci jest podanie imiona dziecka o, którym jest mowa. Prowadzące dziecko wskazuje dziecko do odpowiedzi. Jeśli prawidłowo wskaże osobę, o której mowa, następuje zamiana ról - ono prowadzi zabawę.</p> <p><i>/r./ Uwaga! Należy przed przystąpieniem do ćwiczenia uczulić uczestników zabawy, by przedstawiały tylko pozytywne cechy kolegi, koleżanki.</i></p> <p>W trakcie zabawy nauczyciel wysypuje na środek dywanu wyrazy określające cechy prawdziwego przyjaciela. Obok znajdują się puste samoprzylepne kartki, flamastry. Nauczyciel kieruje pytanie do dzieci: -Jak myślicie, o czym będziemy mówić w tej chwili?... Nauczyciel prowokuje uczniów do wypowiedzi. Na środku dywanu znajdują się plansza. Zadaniem uczniów jest odszukanie wśród karteczek przymiotników określających prawdziwego przyjaciela i przyklejenie ich do planszy. Osoby, które</p>	<p>wyczerpie się limit chętnych dzieci do udzielenia odpowiedzi.</p>
--	--	--	---	--

	<p>„Przepis na prawdziwego przyjaciela”.</p>	<p>Wywieszenie planszy na tablicy. Głośne odczytanie „ Przepisu na prawdziwego przyjaciela”.</p>	<p>same chcą zapisać określenia prawdziwego przyjaciela robią to samodzielnie /r./. W tle rozbrzmiewa bardzo cichutka muzyka /r./. nauczyciel dobiera ją indywidualnie do nastroju dzieci/.</p> <p>Dwoje dzieci zawiesza na tablicy plansze. Następnie po kolei każde dziecko odczytują zapisane cechy prawdziwego przyjaciela. Po odczytaniu „przepisu na przyjaciela”, uczniowie powracają na środek sali.</p>	
	<p>Zabawa ruchowa ze śpiewem.</p>	<p>„Dwóm tańczyć się zachciało”- zabawa muzyczno-ruchowa.</p>	<p>Zadaniem dzieci, na sygnał dzwonka, jest dobranie się w pary /r./. Taniec po obwodzie sali. W tle rozbrzmiewa muzyka odtworzona z płyty CD. /zabawa znana przez dzieci/.</p> <p>Po zakończonym tańcu na sygnał dzwoneczka uczniowie powracają na miejsca w kręgu. Zadaniem dziecka jest dokończenie zdania. Moim przyjacielem jest.../ dziecko wypowiada imię przyjaciela, po czym dwójka tych dzieci zamienia się miejscami. Rozpoczyna zabawę to dziecko, które siedzi po lewej stronie dziecka, które przed chwilą zostało wymienione. Staramy się tak prowadzić zabawę, aby każde dziecko,</p>	
	<p>Ćwiczenie słowno- ruchowe.</p>	<p>„Moim przyjacielem jest...”</p>		

	<p>Ćwiczenie stymulacji dotykowej.</p>	<p>Zabawa pt. „To jest...”</p>	<p>choć raz zmieniło miejsce siedzenia.</p> <p>Dziecko, które ostatnie zakończyło zabawę poprzednią, rozpoczyna kolejną zabawę /r./.</p> <p>Uczniowie wstają z dywanu. Wybrane dziecko ma związane apaszką oczy. Jego zadaniem jest zgadnięcie „Kim jest osoba, wskazana przez nauczyciela./ w między czasie z dziećmi bawię się w milczka.</p> <p>/ Podchodzi to dziecko, które, zachowywało się najciszej./ Zadaniem dziecka, które ma związane oczy jest odgadnięcie po dotyku, kim może być dana osoba. Jeśli odgadnie zamiana ról.</p> <p>W przypadku, gdy uczeń ma kłopoty z odgadnięciem, osoba, która ma zostać rozpoznana, może cichutko pisnąć, na prośbę odgadującego- „kotku piśnij!”</p> <p>W trakcie zabawy ruchowej nauczyciel wspomagający rozkłada na wcześniej przygotowane stanowiska pracy /r./ masę solną. Po skończonej zabawie uczniowie na sygnał dzwonka/r./ wykonują polecenie nauczyciela- zsiadają w ławkach. Wykonują pracę na podany temat. Dyżurni klasowi kontrolują, czy komuś czegoś nie potrzeba. Po skończonych pracach, wytwory</p>	
	<p>Lepienie z masy solnej przyjaciela.</p>	<p>Wykonanie portretu przyjaciela, ozdabianie, porządkowanie miejsc pracy.</p>		

		<p>W trakcie pracy rozbrzmiewają piosenki o tematyce przyjaźni./r./</p> <p>Modyfikacja: zanim uczniowie przystąpią do lepienia z masy solnej proponuję im, aby powąchały masę solną, następnie, chętne dzieci, żeby jej skosztowały, posmakowały określiły smak, porównały, co jeszcze może mieć słony smak? Określiły jej rozciągliwość, fakturę. itp.</p>	<p>z masy solnej wędrują na tekturę, za dwa dni będą ozdabiane farbami. Kto skończy porządkuje miejsce pracy, wykonuje czynności porządkowo-higieniczne /r./.</p> <p>Zasiada na dywanie, może zająć się cichymi, indywidualnymi zajęciami.</p> <p>/Przeglądanie czasopism, gry dydaktyczne itp.</p> <p>Słuchanie bajki przez walkmana./r./</p> <p>Modyfikacja Zrezygnowałam z gier planszowych, na rzecz wyłącznie czytania przeglądania książek, w których uczniowie napotkali wiersze opowiadania związane z realizowanym tematem lekcji.</p> <p>Na sygnał dzwonka uczniowie podchodzą do swoich stanowisk /r./, zabierają wykonane prace i stają w kręgu./r./</p>	
3.	<p>Pożegnalna zabawa- „Niekosztowne prezenty”.</p> <p>Ewaluacja zajęć. Dokończenie zdania.</p>	<p>CZĘŚĆ KOŃCOWA</p> <p>Uczniowie ustawieni w koła współśrodkowe przekazują sobie wykonane prace, jak również miłe słowa, przyjazne uśmiechy, serdeczny uścisk dłoni.</p> <p>Uczniowie trzymają ramkę przekazując ją sobie kończą zdanie... „jestem dobrym przyjacielem, ponieważ...”</p>	<p>Uczniowie otrzymują prezenty. Za dwa dni będą je kolorować farbami. Z prac dzieci, które zechcą je oddać zostanie wykonana wystawa prac plastycznych./r./</p> <p>Kończenie zdania. Przekazanie kolejnej osobie ramki.</p>	

	<p>Pożegnanie /r./</p>	<p>Spotkanie w kręgu- żegnamy się jak przyjaciele.</p> <p>Modyfikacja: Indiańskie pożegnanie w kręgu. Przekazanie znicza z ogniem, podczas przekazania ognia, uczniowie na pożegnanie dziękują sobie za współpracę. Zdmuchnięcie ognia.</p>	<p>Uczniowie w dowolny sposób żegnają się ze sobą, w między czasie nauczyciel, rozdaje dzieciom jabłuszka z napisem „jestem twoim przyjacielem” / przygotowane przez hurtownię w ramach akcji „owoce w szkole”./</p> <p>Każde dziecko na koniec umieszcza „cenki” w odpowiedniej buzi- przez, co następuje ocena własnej pracy przez uczniów /r./Bużki umieszczone są na ścianie.</p>	
--	-------------------------------	---	---	--

Opracowała: Aleksandra Kudłaszyk

Szkoła Podstawowa Nr11

z Oddziałami Integracyjnymi

w Zielonej Górze

Uwagi dotyczące realizacji:

Zajęcia, na podstawie przeprowadzonej ewaluacji, dzieci odebrały, jako bardzo ciekawe. Założone cele zrealizowałam. Dzięki otrzymanym w ramach Projektu pomocy dydaktycznych, terapeutycznych, biurowych, zajęcia okazały się dużo ciekawsze, a atmosfera, która im towarzyszyła nadzwyczajna! Dzieci w każdej wolnej chwili z dużym spokojem udawały się do strefy ciszy i tam oddawały się „relaksacji” Magia światłowodów, wzorów, kolorów pojawiających się na ścianie, zapachy, powodowały, że dzieci ciszej niż zwykle realizowały poszczególne czynności. Również artykuły biurowe, w które zostałyśmy wyposażone w ramach Projektu, znacznie ułatwiły organizację, przebieg zajęć, jak również stworzyły komfortowe warunki pracy. W scenariuszu umieściłam na czerwono modyfikację, które zrealizowałam w trakcie zajęć, wykorzystując wiadomości nabywane w trakcie szkolenia, a także reagując na aktualne potrzeby dzieci. Bardzo ważnym elementem, który się pojawił to czas. Moi uczniowie, co niektórzy nie wytrzymywali czasu trwania zajęć. I chociaż formy i metody w trakcie zajęć zmieniały się to przy końcu zajęć był ogromny problem z utrzymaniem dyscypliny. W moim odczuciu najciekawiej przebiegały działania z masą solną. Dzieci bardzo chętnie „grzebały w niej” rękoma, smakowały, pocierały sobie policzki, jednocześnie wyrażając swoje odczucia. Doświadczenie z masą solną, jak również inne ćwiczenia, dostarczały mi wielu informacji o uczniach, sposobach ich postrzegania rzeczywistości. Podczas zajęć dzieci unikały mówienia sobie przykrych słów, niemniej jednak cały czas czuwałam, aby nikt nie usłyszał od kolegi czegoś, co mogło go dotknąć. Generalnie jestem bardzo zadowolona z przeprowadzonych zajęć. Nie zniechęcam się faktem, że do każdego tego typu zajęć należy być doskonale przygotowanym i to pod każdym względem, przede wszystkim organizacyjnym. Jak również, co jest bardzo ważne za sprzymierzeńców mieć rodziców uczniów, bowiem oni przy swoim współudziale służą pomocą, chociażby przy gromadzeniu materiałów potrzebnych do danych zajęć.

25.11.2010 r.
Aleksandra
Kwilec

Scenariusz zajęć z wykorzystaniem stymulacji polisensorycznej

Charakterystyka grupy docelowej

Klasa: IIa integracyjna.

Wiek dzieci: 7-8-9 lat.

Poziom grupy: zróżnicowany.

W klasie IIa jest 18 uczniów, troje posiada orzeczenia Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej o potrzebie kształcenia specjalnego, a czworo opinie Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej.

Charakterystyka uczniów posiadających orzeczenia Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej:

Karolina – zaburzenia zachowania; wspieramy obszar rozwoju koordynacji wzrokowo-ruchowej, doskonalimy motorykę małą, a także kształtujemy umiejętności koncentracji uwagi. Pracujemy także nad łagodzeniem objawów nadpobudliwości psychoruchowej oraz ograniczenia ich dezorganizujących wpływów na tok procesów myślowych uczennicy. Staramy się eliminować wpływ dysfunkcji w sferze emocji i zachowań dziecka na tok procesu edukacyjnego.

Wiktor – niepełnosprawność ruchowa; stymulujemy rozwój percepcji wzrokowej, usprawniamy funkcjonowanie analizatora słuchowego, doskonalimy precyzję i płynność ruchów rąk, a także wyobraźnię przestrzenną.

Jakub – niedowidzenie; stymulujemy rozwój ruchowy, orientację przestrzenną oraz rehabilitację ruchową metodą integracji polisensorycznej, usprawniamy także percepcję i pamięć wzrokową.

Charakterystyka uczniów posiadających opinie Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej:

Adrian – usprawniamy pamięć i spostrzegawczość słuchową, stymulujemy rozwój słuchowej percepcji dźwięków mowy ze zwróceniem uwagi na analizę pozycyjną i sekwencyjną, pracujemy także nad usprawnianiem głębokich dysharmonii rozwojowych zakłócających proces uczenia się. Zwracamy też uwagę na stymulowanie rozwoju mowy czynnej.

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Iłona – stymulujemy ogólny rozwój intelektualny i percepcyjny, usprawniamy analizę i syntezę wzrokowo-słuchową.

Dariusz – stymulujemy inteligencję werbalną oraz analizę i syntezę słuchową, jak również wrażliwość i pamięć słuchową, poszerzamy zasób słownictwa i rozwój mowy czynnej oraz kształcimy prawidłową artykulację, usprawniamy analizę i syntezę wzrokowo-słuchową, a także ćwiczymy wrażliwość słuchową.

Piotr – usprawniamy grafomotorykę, motorykę małą i dużą uwzględniając deficyty rozwojowe symptomatyczne dla dyspraksji.

SCENARIUSZ ZAJEĆ NR I Z WYKORZYSTANIEM

METODY STYMULACJI POLISENSORYCZNEJ

KL. II - wrzesień

Data realizacji : 20.09.2010r.- 1godzina /22.09.2010r.-1 godzina

Krąg tematyczny: Pożegnalne dary lata

Temat: Z koszykiem do sadu, ogrodu i lasu.

Czytanie i rozwiązywanie zagadek. Rozmowa na temat ilustracji „W ogrodzie i sadzie”. Rozpoznawanie i nazywanie owoców, warzyw i skarbów leśnych oraz dokonanie ich klasyfikacji - „Tabela”. Zbiory – klasyfikowanie, przeliczanie, porównywanie liczebności w zakresie 10. Wizualizacja – ćwiczenia praktyczne „Jabłko”.

Cel ogólny:

- rozpoznawanie nazw owoców i warzyw
- różnicowanie pojęć sad, ogród

Cele szczegółowe:

- umie swobodnie wypowiadać się na temat ilustracji
- czyta wyrazy sylabami i globalnie
- słucha ze zrozumieniem

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

- przyporządkowuje podpisy do obrazków
- pisze czytelnie wyrazy
- rozwiązuje zagadki
- wyodrębnia samogłoski w wyrazach
- porównuje liczby w zakresie 10
- przelicza w zakresie 10
- tworzy i klasyfikuje zbiory
- potrafi współdziałać w grupie
- potrafi skoncentrować uwagę przez określony czas
- rozwija wyobraźnię poprzez skojarzenia

Metody pracy:

- działań polisensorycznych
- działań praktycznych
- słowne
- zadań stawianych do wykonania
- rozmowa kierowana

Formy pracy:

- indywidualna
- grupowa
- zbiorowa

Środki dydaktyczne:

świeczka zapachowa; magnetofon; muzyka - Vivaldi „Cztery pory roku”; kolorowe obrazki owoców (żółte), warzyw (czerwone) i skarbów leśnych (zielone); szary papier; kolorowe koperty; etykiety z napisami; podręcznik (ilustracje, zagadki, karty pracy); koszyk z jabłkami.

Przebieg zajęć:

1. Rytuał – „ Tworzymy krąg”

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

Nauka grupowego powitania „iskierką” – nauczyciel wyjaśnia, że wysyła Iskierkę – lekki uścisk dłoni, kto poczuje taki uścisk, podaje iskierkę dalej w prawo. Przesyłaniu uścisku może towarzyszyć piosenka „Biegnie iskierka wesoła dookoła koła.(2x) Zawołajmy raz, dwa trzy – druga klasa to my”. Na słowa „druga klasa to my” - dzieci unoszą w górę złączone ręce.

Zapalenie przez nauczyciela świeczki zapachowej.

2. Wstęp - wprowadzenie w tematykę zajęć.

W tle słyhać cichą muzykę – „Cztery pory roku ” Vivaldi.

Nauczyciel przygotowuje trzy komplety obrazków.

I – owoce, np. wiśnie, gruszki, śliwki, czereśnie itp. (na kartoniku w kolorze żółtym),

II - warzywa: dynie, ogórki, pomidory itp. (na kartoniku w kolorze czerwonym),

III – skarby lasu: grzyby, jagody, jeżyny itp. (na kartoniku w kolorze zielonym).

W sali wyznaczone są wyspy jesiennych skarbów (duże arkusze szarego papieru):

WYSPA OWOCOWA (kartoniki żółte),

WYSPA WARZYWNA (kartoniki czerwone),

WYSPA LEŚN (kartoniki zielone).

Zabawa polega na jak najszybszym „zasiedleniu” bezludnych wysp: dzieci losują kartoniki z obrazkami z koszyka i według kolorów dobierają się w dziedziny tematyczne, a na koniec nakleją kartoniki na arkusze papieru i nazywają zgromadzone etykiety. Przeliczają, porównują ilości, klasyfikują zbiory.

Przedstawiciele grup otrzymują kolorowe koperty (żółta, czerwona, zielona). W kopertach są etykiety nazw owoców, warzyw i skarbów leśnych.

Przyporządkowanie nazw do obrazków w poszczególnych grupach.

3. Część właściwa:

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Podręcznik „Razem w szkole” cz.1, WSiP, str.58/59, ćw. 1

- *Czytanie i rozwiązywanie zagadek.*

Tu grządki, tam rabatki,
tu warzywa, tam kwiatki.
-Ktoś idzie z koszykiem...
-Pewnie jest ogrodnikiem. OGRÓD

Wiosną kwitną w nim drzewa,
brzęczą pszczoły, ptak śpiewa.
Późnym latem, jesienią –
jabłka w nim się czerwienią. SAD

Rozmowa na temat ilustracji
„W ogrodzie i w sadzie” P. str.58/59.
Dzieci swobodnie wypowiadają się na temat ilustracji.
Odpowiadają na pytania.

- Jakie owoce rosną w sadzie?
- Jakie owoce rosną w ogrodzie?
- Czy mamy je na naszych wyspach?
- Jakich owoców i warzyw nie mamy?
- Czym różni się sad od ogrodu? Itp.

- *Ćwiczenia wpisaniu – podręcznik „Razem w szkole” str.61, ćw.4.*

Segregowanie i wpisywanie nazw owoców i warzyw do tabeli:

Nazwy owoców	Nazwy warzyw
gruszka	papryka
malina	pomidor
jabłko	kalafior
śliwka	burak
orzech	kapusta

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

- *Czytanie z podziałem na sylaby - : „roboty”.*
- *Wyszukiwanie i podkreślanie czerwoną kredką samogłosek.*

4. Część końcowa:

Wprowadzenie do ćwiczeń:

Nauczyciel mówi:

Zapraszam Was na wędrowkę w świat wyobraźni. Usiądźcie wygodnie. Znajdźcie najwygodniejszą pozycję. Zamknijcie oczy. Zróbcie kilka wdechów i wydechów głębszych niż zwykle. Postarajcie się, by nie pozostało w waszym ciele ani trochę zużytego powietrza. Rozluźnijcie się, odprężcie.

„Jabłko” – wizualizacja przedmiotu w powiązaniu z tematyką zajęć. Rozwijanie zdolności wyobrażania wszystkimi zmysłami.

Nauczyciel mówi:

Usiądź wygodnie. Zamknij oczy. Wyciągnij prawą rękę i wybierz z koszyka jeden owoc.

Nauczyciel podchodzi do każdego dziecka z koszykiem pełnym umytych jabłek, zakrytych serwetką

*Wyobraź sobie ten owoc. Poczuj go. Wyobraź sobie, jaki ma kolor i kształt, jaki jest ciężki. Przysuń owoc do nosa, zachwyć się jego zapachem. Ugryź go, poczuj słodki smak soczystego miąższu. Połóż owoc przed sobą. Wyobraź sobie jego nazwę. Palcem wskazującym napisz jego nazwę w powietrzu. Gdy usłyszysz dźwięk trójkąta głośno powiedz nazwę tego owocu. Teraz możesz wolno otworzyć oczy.
*Zgaszenie lampki, wyłączenie muzyki.**

Rytuał pożegnalny:

Uczniowie pakują się, zasuwiają cicho krzesła, podchodzą do nauczyciela, który podaje im rękę i się z nimi żegna.

Agata Baranek-Wiecha

Scenariusz zajęć z wykorzystaniem stymulacji polisensorycznej

Scenariusz został przygotowany na 2-godzinne zajęcia pozalekcyjne dla uczniów klasy pierwszej. Klasa liczy 9 uczniów (5 chłopców i 3 dziewczynki) w tym 3 z następującymi dysfunkcjami:

- 1) chłopiec z zespołem Aspergera
- 2) chłopiec z zespołem nadpobudliwości psychoruchowej (ADHD)
- 3) chłopiec z orzeczeniem o upośledzeniu w stopniu lekkim

Temat lekcji: Spotkanie z wiosną- sadzenie krokusów

Cele ogólne:

- kształcenie umiejętności pracy w grupie
- uwrażliwienie percepcji słuchowej, smakowej, wzrokowej, dotykowej
- rozwijanie wyobraźni
- uwrażliwienie zmysłu obserwacji

Cele szczegółowe:

- utrwalenie nazw pór roku i miesięcy
- rozpoznawanie oznak wiosny
- kształtowanie umiejętności rozpoznawania i nazywania wiosennych kwiatów
- kształtowanie umiejętności przesadzania kwiatków

Metody pracy:

- słowna
- oglądowa
- ćwiczenia praktyczne

Formy pracy:

- grupowa
- zbiorowa
- indywidualna

Środki dydaktyczne :

- świeca zapachowa cytrynowa
- tablice z napisami pór roku i miesięcy
- obrazki przedstawiające wiosenne kwiaty
- farby do malowania palcami, klej, nożyczki, kolorowy papier
- krokusy w doniczkach
- wiosenne eksponaty: płatki kwiatów, liście, trawa, ziemia, kora drzew
- cytryna z cukrem, łyżeczki
- płyta z utworem Vivaldiego „Cztery pory roku – wiosna”

Przebieg zajęć:

1. Zapalenie przez nauczyciela świecy zapachowej (cytrynowej)
2. Powitanie: śpiewanie piosenki powitalnej dla każdego dziecka
3. Wprowadzenie do tematu zajęć.

Zwrócenie uwagi na pogodę za oknem, rozmowa przy otwartym oknie na temat zmian zachodzących w przyrodzie po przyjściu wiosny. Skupienie się na temperaturze i zapachu powietrza, powiewach wiatru.

4. Przypomnienie, jakie mamy pory roku i dobranie do nich odpowiednich plansz z nazwami miesięcy.
5. Nauczyciel czyta wiersz. Dzieci naśladują odgłosy wiosny występujące w tekście.

Tekst Hanna Zdzitowiecka

Gdy się wsłuchasz w leśną ciszę,

Tysiąc głosów możesz słyszeć:

śpiewa wilga, komar bzyka,

świerszczykowa gra muzyka,

strumień nuci swą piosenkę,

złota pszczoła leci z brzękiem,

szumią drzewa, dzięcioł stuka,

kukułeczka w gąszczu kuka.
Bąk kosmaty huczy basem,
mała żabka skrzeknie czasem,
stuk! - O ziemię szyszka stuknie,
trzaśnie głucho gałąź sucha.

Tysiąc głosów w lesie słyszy,
kto uważnie umie słuchać.

6. Nauczyciel rozmawia z uczniami na temat darów, jakie przynosi ze sobą wiosna. W wiosennym worku znajdują się eksponaty: płatki kwiatów, trawa, ziemia, liście, kora drzew. Dzieci kolejno wkładają ręce do worka i nie wyciągając przedmiotu starają się odgadnąć jego nazwę. Zwracają przy tym uwagę na kształt, zapach i fakturę przedmiotów, które wyciągają.

7. Oglądanie obrazków przedstawiających kwiaty kwitnące na wiosnę – omawianie ich kolorów i kształtów.

8. Wykonywanie pracy plastycznej pt. Wiosenne tulipany.

Wiosną ogrody i parki stają się kolorowe i zielone. Wzory na klombach często tworzone są z kolorowych tulipanów. Pąki tulipanów ukryły się w naszych dłoniach.

- Uczniowie przyklejają do kartki wcześniej przygotowaną, wyciętą z kolorowego papieru łodygę tulipana.
- Odpiskują dłoń w farbie i przyciskają do kartki na górze łodygi.

9. Przesadzanie krokusów do doniczek

Dzieci zostają podzielone na 3 grupy. Zadaniem każdej z nich jest przesadzić krokusa do doniczki. Nauczyciel instruuje, jak należy przesadzać kwiaty i później o nie się troszczyć. Po skończonym zadaniu uczniowie sprzątaję stanowiska pracy.

10. Stymulacja smaku - dzieci dostają do spróbowania cytrynę z cukrem. Odpowiadają na pytania, z czym kojarzy im się smak cytryny.

Relaksacja – włączamy płytę z melodią Vivaldiego „Cztery poru roku – wiosna” prosimy uczniów, aby położył się na dywanie i cichutko przeprowadzamy wizualizację:

Jesteście małymi nasionkami, które leżą nieruchomo w ziemi. Wiosenne słońce was ogrzewa, ciepły deszczyk was podlewa i sprawia, że pęczniejecie, stajecie się coraz większe i większe, aż wreszcie wypuszczacie korzonki. Wyrastają też listki, które rozchylają się do słońca, wyrasta ich coraz więcej. Łodyga wciąż rośnie a na jej końcu widać pąk. Ciepły wiosenny wietrzyk łagodnie owiewa roślinkę, która delikatnie się porusza. Ciepły deszczyk i słońeczko sprawiają, że pąk rozchyła płatki i zamienia się w piękny kwiat.

11. Zakończenie zajęć, zgaszenie świecy. Dzieci żegnają się poprzez podanie ręki.

Opracowała Katarzyna Majcher

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Scenariusz zajęć z wykorzystaniem stymulacji polisensorycznej

opracowała: Renata Begierska

(SP nr 1 z Oddz. Inter. w Świdnicy)

Czas trwania: 2 godz. lekcyjne

Charakterystyka ogólna grupy

I etap edukacyjny - kl. II, klasa integracyjna – 17 uczniów w tym pięcioro dzieci z orzeczeniami:

1. dziewczynka z niepełnosprawnością ruchową – mózgowie porażenie dziecięce sprzężone z wadą wzroku;
2. chłopiec- zaburzenia zachowania;
3. dziewczynka z niepełnosprawnością ruchową na tle Zespołu Pierra-Robina, rozszczep podniebienia- wada wymowy;
4. chłopiec z niepełnosprawnością ruchową – mózgowie porażenie dziecięce- sprzężona z wadą wzroku;
5. chłopiec z niepełnosprawnością ruchową– mózgowie porażenie dziecięce;

Realizowany program: Gra w kolory, wyd. JUKA

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

TEMAT: Malowany ogród

CELE GŁÓWNE:

- ❖ rozwijanie uwagi dzieci
- ❖ stymulacja zmysłów
- ❖ poznanie poszczególnych części rośliny oraz warunków jej życia

CELE OPERACYJNE (dziecko potrafi/próbuje)

- ❖ z zaciekawieniem słuchać czytanego opowiadania
- ❖ formułuje odpowiedzi na pytania związane z tekstem
- ❖ układa zakończenie legendy
- ❖ zna nazwy charakterystycznych roślin ozdobnych
- ❖ wskazuje części rośliny na obrazku i okazie naturalnym
- ❖ podziwia piękno kwiatów
- ❖ zna barwy podstawowe oraz barwy pochodne, ciepłe, zimne
- ❖ przestrzega zasady łączenia kolorów i techniki malowania farbami

METODY:

- ❖ uwrażliwianie zmysłów
- ❖ elem. Arteterapii i Muzykoterapii
- ❖ praktyczne działanie
- ❖ obserwacja

FORMY:

- ❖ zindywidualizowana praca grupie

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

ŚRODKI DYDAKTYCZNE:

- ❖ świeczka zapachowa
- ❖ kolorowe chusty
- ❖ rośliny do badania ich budowy
- ❖ lampka nocna, skrzynka z ziemią, miska z wodą
- ❖ kartki z rysunkiem rośliny oraz karteczki z nazwami poszczególnych części roślin
- ❖ kartki z niedokończonym zdaniem
- ❖ bukiet kwiatów w wazonie
- ❖ farby plakatowe, pędzle, kartki

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Lp.	Przebieg	Działania nauczyciela	Działania dzieci
1.	Powitanie R	<ul style="list-style-type: none"> • zapalenie lampki zapachowej (lawendowej) – nauczyciel podchodzi z lampką kolejno do dzieci, wita je wypowiadając ich imiona; 	<ul style="list-style-type: none"> • dzieci stoją w kręgu, wyciszą się;
2.	Śpiewanie piosenki powitalnej R	<ul style="list-style-type: none"> • Śpiewanie powitalnej piosenki, w której wymienia się imię każdego dziecka. Tekst powitalnej piosenki (na melodię „Panie Janie”): <i>Witaj...(imię dziecka), witaj...(imię dziecka), Jak się masz, jak się masz, Wszyscy cię witamy, wszyscy cię</i> 	<ul style="list-style-type: none"> • dzieci śpiewając z N. piosenkę, witają się z sąsiadem po swojej prawej i lewej stronie – podają sobie ręce, a następnie wcierają w swoją dłoń odrobinę oleju

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

		<i>kochamy, Bądź wśród nas, bądź wśród nas.</i>	
3.	Przygotowanie tekstu i odczytanie dzieciom	<ul style="list-style-type: none"> Wysłuchanie czytanego przez N. tekstu W. Szydlowskiej pt.: „Chryzantema” (Podr. „Gra w kolory” kl. II, str. 38-39, Wyd. JUKA) 	<ul style="list-style-type: none"> dzieci siedzą w kręgu na dywanie i uważnie słuchają opowiadania czytanego przez N. po wysłuchaniu tekstu odpowiadają na pytania N., dokonują oceny bohaterki, wyjaśniają powiedzenie „kwiat zrodzony z miłości”, podają pomysły na rozwiązanie problemu bohaterki, wymyślają zakończenie legendy.
	Obserwowanie i wnikliwe badanie budowy roślin	<ul style="list-style-type: none"> Dzieci otrzymują po roślinie z korzeniem (np.: mniszek lekarski lub inna) <p>Stymulacja wzrokowa, dotykowa, węchowa</p>	<ul style="list-style-type: none"> Dzieci oglądają części rośliny, dotykają je, wachają, następnie podsumowują to, co zaobserwowały, nazywają części rośliny oraz wyciągają wnioski – co jest potrzebne roślinom do życia (gleba, woda, światło). <p>Następnie N. dzieli dzieci na trzy grupki, które mają przygotowane stanowiska: z lampką nocną, skrzynką z ziemią oraz miską z</p>

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

		<ul style="list-style-type: none"> N. przygotowuje dla dzieci kartki: <ul style="list-style-type: none"> - z rysunkiem rośliny, -kartoniki z nazwami poszczególnych części roślin, - kartkę z rozpoczętym zdaniem: Roślinom do życia potrzebne są..... 	<p>wodą. Dzieci podchodzą do kolejnych stanowisk, gdzie mogą doświadczyć ciepła oddawanego przez lampkę, dotknąć ziemi, zanurzyć w niej dłonie, zamoczyć ręce w wodzie – po tym doświadczeniu opowiadają o swoich doznaniach.</p> <ul style="list-style-type: none"> Dzieci wyszukują z pośród rozsypanki wyrazowej kartoniki, które pasują do poszczególnych części rośliny i umieszczają je w odpowiednim miejscu na przygotowanych kartach, następnie uzupełniają zapisany początek zdania, odpowiednimi wyrazami.
4.	Zabawa integracyjna	<ul style="list-style-type: none"> N. dzieli dzieci na kilka zespołów, którym nadaje nazwy kwiatów (astry, wrzose, róże, chryzantemy, peonie, itp.), które muszą zapamiętać oraz wręcza im kolorowe chusty 	<ul style="list-style-type: none"> Dzieci siedzą w kole, kiedy N. wywoła dwa, trzy rodzaje kwiatów, te dzieci mają szybko zamienić się miejscami, na hasło bukiet wszystkie zamieniają się miejscami. Po zakończonej zabawie

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

			<p>proponujemy dzieciom, żeby na dywanie ułożyły z chust jednobarwne kwiaty (np.: dzieci z żółtymi chustami łączą się i układają swoje chusty w kształcie płatków), następnie układają kwiaty z kolorowymi płatkami (dz. mieszają chusty) – można dowolnie konfigurować kolory. Dzieci oglądają tworzone przez siebie kwiaty, opisują je,</p>
5.	<p>Obserwacja i opisywanie przyniesionego do klasy bukietu</p>	<ul style="list-style-type: none"> rozmowa na temat wrażeń, jakie pozostawia przyglądanie się pięknym kwiatom; przypomnienie wiadomości o barwach ciepłych i zimnych 	<ul style="list-style-type: none"> następnie dzieci oglądają kwiaty zgromadzone w bukiecie w wazonie, określają ich barwę, kształt, zapach; starają się określić, z czym kojarzy im się dany kolor, czy jego barwa jest ciepła czy zimna łączenie przez dzieci barw podstawowych i tworzenie kolorów pochodnych, zabawy kolorami farb plakatuowych
6.	<p>Malowanie farbami</p>	<ul style="list-style-type: none"> zwrócenie uwagi na dzieci na zabawę kolorami i 	<ul style="list-style-type: none"> dzieci przystępują do malowania ustawionego w

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

	bukietu	różnicowanie grubości pędzla	centralnym miejscu wazonu z kwiatami
7.	Urządzenie klasowej galerii	<ul style="list-style-type: none"> przygotowanie miejsca, w którym będą wyeksponowane prace 	<ul style="list-style-type: none"> dzieci umieszczają swoje prace na tablicy, a następnie podchodzą do innych prac i mówią, co im się w każdej pracy podoba, na co zwrócili uwagę
8.	Zakończenie R	<ul style="list-style-type: none"> N. gromadzi dzieci w kole, podsumowuje zajęcia – wspólnie z dziećmi dokonuje ewaluacji 	<ul style="list-style-type: none"> po podsumowaniu zajęć dzieci wstają dziękują sąsiadowi po swojej prawej i lewej stronie, żegnają się z N., który częstuje je miodowym ciasteczkami i w ciszy wychodzą z sali

PODSUMOWANIE PRZEPROWADZONYCH ZAJĘĆ

Zajęcia okazały się dla dzieci atrakcyjne, poprzez wprowadzenie do zajęć stałych elementów, jakimi są rytuały. Uczniowie z zaciekawieniem włączali się do wspólnych zabaw oraz podejmowali różnorodne działania.

Podczas obserwacji i badania roślin, kiedy dzieci mogły odczuć ciepło lampy, włożyć ręce do ziemi i zanurzyć je w wodzie okazało się, że nie wszystkie chciały to zrobić, zwłaszcza włożyć dłoni do ziemi, ale chętnie obserwowały to, co robiły inne dzieci.

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Scenariusz zajęć z wykorzystaniem stymulacji polisensorycznej

I. WSTĘP

Zajęcia będą przeprowadzane w grupie składającej się z 9 dzieci w tym 3 z następującymi dysfunkcjami:

- a) wada wrodzona układu nerwowego – przepuklina oponowo-rdzeniowa, niedowład kończyn dolnych, dziecko niepełnosprawne ruchowo, porusza się na wózku inwalidzkim
- b) autyzm dziecięcy

Scenariusz został stworzony w oparciu o Program nauczania dla I etapu – edukacji wczesnoszkolnej Szkoła na miarę – wydawnictwa Nowa Era, autorstwa Teresy Janickiej-Panek przy współautorstwie B. Bieleń, H. Małkowskiej-Zegadło. Przeznaczony jest do realizacji podczas 2 godzin lekcyjnych.

II. KRĄG TEMATYCZNY – Jesień wokół nas.

III. TEMAT DNIA - Wielozmysłowe rozpoznawanie darów jesieni.

IV. CEL GŁÓWNY:

- potrafi dobrać owoce do drzew i krzewów,

V. CELE SZCZEGÓŁOWE:

- potrafi skupić uwagę na wykonywanym zadaniu,
- potrafi nazywać drzewa i krzewy oraz ich owoce,
- budowanie poczucia bezpieczeństwa,
- rozwijanie wyobraźni.

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

VI. METODY: czynna, słowna, oglądowa.

VII. FORMY: indywidualna, zespołowa, grupowa.

VIII. ŚRODKI DYDAKTYCZNE: małe naczynie do wody, projektor Mathmos – soczewki z ciepłymi i zimnymi barwami, liść dębu i jego owoc, liść jarzębiny i jego owoc, liść kasztanowca i jego owoc, liść klonu i jego owoc, liść orzecha włoskiego i jego owoc, liść leszczyny i jego owoc, 6 kartek bloku technicznego A4, klej, nożyczki, rafia, gumki recepturki, liście klonu (5), kolorowe kartki brystolu, farby do malowania palcami, wycinanki, zestaw do aromaterapii-zapach sosnowy, kolumna wodna, kartki czerwone i zielone dla każdego uczestnika, różne zapachy olejków eterycznych, chusteczki higieniczne, muzyka Louis Armstrong – What the Wonderful Word, Vangelis - Rydwany Ognia, Vivaldi – Cztery pory roku.

- 1. CZĘŚĆ I, (1 GODZINA) RYTUAŁ:** Dzieci siedząc w kręgu podają sobie naczynie z wodą z olejkiem zapachowym mówiąc do osoby siedzącej po prawej stronie miłe słowo. Odbywa się to w rytm muzyki Louisa Armstronga – What the Wonderful Word.
- 2. ZABAWA TAJEMNICZY WOREK –**
Wewnątrz worka znajdują się owoce różnych drzew i krzewów m.in. żołądzie, kasztany, orzech włoski, orzech laskowy. Wybrane dziecko podchodzi do woreczka wkłada rękę do środka, dotyka danego owocu i opisuje go, nie widząc. Pozostałe dzieci próbują na podstawie opisu odgadnąć co to jest.
- 3.** Rozmowa na temat roli drzew i krzewów w życiu ludzi i zwierząt. W jaki sposób można chronić drzewa i w jaki sposób drzewa chronią nas.
- 4.** Podświetlenie sufitu przy pomocy projektora Mathmos – soczewka z niebieskim i zielonym kolorem – dzieci leżą wygodnie na dywanie i wyobrażają sobie drzewa na wietrze, zmieniając soczewkę na kolor czerwony i pomarańczowy – dzieci wyobrażają sobie drzewa w słońcu.

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

5. ZABAWA DRAMOWA DRZEWA –

Dzieci wyobrażają sobie, że są żołądziami, które znajdują się w ziemi, następnie zamieniają się w dorosłe drzewo. Nauczyciel opowiada historię o poszczególnych etapach rozwoju. Opowiada jakie znaczenie ma woda, słońce. Dzieci naśladują ruchem wzrost kiełkującego drzewa. Pozycja wyjściowa przysiad podparty, pozycja końcowa dziecko stoi z rozłożonymi rękoma i kołysze się na wietrze.

6. Dobieranie liści drzew i krzewów do ich owoców na podstawie atlasu.
7. Praca zespołowa - wykonanie albumu na podstawie powyższego zadania – wykorzystanie kolorowych kartek brystolu, różnorodnych technik plastycznych, materiałów np. malowanie palcami, wyklejanie, wydzieranie, gnecenie, materiał przyrodniczy - liście. Wprowadzenie nastroju m. in. poprzez zapach np. sosnowy - zestaw do aromaterapii.
8. Przedstawienie swoich prac przez zespoły
9. **RYTUAŁ:** Podsumowanie zajęć. Iskierka – iskierkę przyjaźni puszczam w krąg niechaj powróci do mych rąk.
10. **CZEŚĆ II, (2 godzina) RYTUAŁ:** Dzieci siedząc w kręgu podają sobie naczynie z wodą z olejkiem zapachowym mówiąc do osoby siedzącej po prawej stronie miłe słowo. Odbywa się to w rytm muzyki Louisa Armstronga – What the Wonderful Word.
11. Przypomnienie informacji z poprzednich zajęć, oglądanie wykonanych albumów.
12. Wyjaśnienie różnicy między drzewem a krzewem.
13. **ZABAWA RUCHOWA Z ELEMENTEM CELOWANIA:** Dzielimy dzieci na dwie grupy. Zadaniem grupy jest wrzucanie kasztanów do pojemnika. Zwycięża grupa, która wrzuci najwięcej kasztanów.
14. **ZABAWA WSPOMAGAJĄCA ZMYŚL SMAKU I WĘCHU** – znajdowanie ulubionego zapachu. Dzieci wybierają sobie z pośród olejków eterycznych taki, który uważają za szczególnie przyjemny i skrapiają sobie nim chusteczkę. Każde dziecko obchodzi grupę dookoła i daje innym do powąchania. Kto stwierdził, że rozpoznał zapach lub ma taki sam podnosi rękę. Na zakończenie dziecko podaje poprawną odpowiedź i wyjaśnia dlaczego właśnie ten zapach wybrało.

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

15. ZABAWA 10 PYTAŃ:

Wybrane dziecko odpowiada na pytania dzieci tak lub nie (nie używając słów tylko podnosząc kartkę czerwoną oznacza nie, natomiast zieloną – tak). Zadaniem dzieci jest uzyskanie informacji na temat wybranego przez dziecko drzewa lub krzewu.

16. PRACA PLASTYCZNA : praca indywidualna, wymaga skupienia uwagi i dokładności.

Wykonanie jesiennego bukietu z liści klonu. Składamy liść poprzecznie na połowę i skręcamy wokół palca tak, aby tworzył pączek róży. Tak powstały pąk, spinamy gumką recepturką. W ten sam sposób tworzymy 5 kwiatów, które stworzą jesienny bukiet. Podczas pracy w tle gra muzyka Vangelisa - Rydwany Ognia.

17. Na zakończenie dzieci słuchają Vivaldi – Cztery pory roku i wpatrują się w kolumnę wodną.

18. RYTUAŁ: Podsumowanie zajęć. Iskierka – iskierkę przyjaźni puszczam w krąg niechaj powróci do mych rąk.

Opracowała: Kamila Merda

Kamila Merda

Kamila Merda

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Scenariusz zajęć z wykorzystaniem stymulacji polisensorycznej

SCENARIUSZ ZAJĘĆ

Charakterystyka grupy:

Klasa I a liczy dziesięcioro dzieci, w tym 4 dziewczynki i 6 chłopców. Jeden chłopiec posiada orzeczenie o stwierdzonym zespole Aspergera (spektrum autyzmu), trzech innych chłopców posiada opinie, w której jeden ma stwierdzone ADHD, drugi ma upośledzenie w stopniu lekkim (jest 8-latką, który powtarzał zerówkę), a u trzeciego stwierdzono obustronny niedosłuch (również jest 8-latką, który powtarzał zerówkę). Jest to grupa dzieci 7-letnich (poza dwoma, wymienionymi chłopcami). Poziom grupy można uznać za dobry. Podczas zajęć z wykorzystaniem metody stymulacji polisensorycznej chciałabym w szczególności wspierać następujące obszary rozwoju:

- rozwój emocjonalno-społeczny:
 - kształtowanie umiejętności społecznych, w tym komunikacji (przede wszystkim odnosi się do dziecka z autyzmem, który ma dobrze rozwiniętą mowę werbalną, ale występuje u niego brak umiejętności inicjowania i kontynuowania rozmowy, co objawia się np. brakiem udzielania odpowiedzi na pytanie, monologowaniem na ulubione tematy lub ciągłym stawianiem pytań na interesujące dziecko tematy);
 - kształtowanie umiejętności współdziałania i współpracy w grupie;
 - rozwój umysłowy:
 - poszerzanie zasobu wiedzy o świecie, o życiu przyrody i ludzi;
 - wzbudzanie aktywności poznawczej;
 - usprawnianie analizy oraz syntezy wzrokowej i słuchowej, niezbędnej w procesie różnicowania kształtów, dźwięków, ich rozpoznawania, porównywania i odtwarzania.

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

KRĄG TEMATYCZNY: KOLORY I DARY JESIENI

Temat dnia: W sadzie i ogrodzie.

Cel ogólny:

Rozpoznawanie i nazywanie nazw warzyw i owoców. Przeliczanie elementów oraz porządkowanie ich od najmniejszego do największego, a także różnicowanie pod względem kształtu i koloru. Wykonanie wizytówki z imieniem dziecka i ozdabianie jej stemplem wykonanym z ziemniaka.

Cele szczegółowe:

- wzbogacanie wiedzy o świecie (wzbogacanie zasobu słownictwa i rozumienia pojęć) poprzez rozpoznawanie warzyw i owoców dotykiem, rozwiązywanie zagadek słuchowych, wyjaśnienie pojęć sadu i ogrodu na podstawie ilustracji;
- rozwijanie spostrzegawczości wzrokowej poprzez oglądanie i różnicowanie przyniesionych przedmiotów i obrazków, zabawy, polegające na układaniu całości z kilku elementów, układanie przedmiotów od najmniejszego do największego i odwrotnie, ustalanie liczebności utworzonych zbiorów;
- rozwijanie spostrzegawczości słuchowej poprzez dzielenie wyrazów na głoski i sylaby, słuchanie i rozpoznawanie odgłosów gryzionego jabłka, obieranego ziemniaka lub banana i tartej lub krojonej marchewki, reagowanie umówionym sygnałem na nazwę owocu (kłaśnięcie) lub warzywa (tupanie) podczas czytania tekstu przez nauczyciela
- kształtowanie postawy wytrwałości i staranności poprzez kończenie rozpoczętych zadań oraz estetyczne wykonanie stempli z ziemniaków i ozdabianie nimi wizytówki z imieniem oraz przyzwyczajanie dziecka do stałego rozkładu dnia (zaplanowane godziny pracy, posiłków i zabawy) dla zwiększenia poczucia bezpieczeństwa.

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Metody:

- podająca (przekazywanie wiedzy);
- aktywizująca nauczania pojęć (uczy myślenia logicznego, np. burza mózgów);
(dla słuchowców przekaz słowny, dla wzrokowców plansze demonstracyjne i ilustracje)
- metody praktycznego działania (szczególnie dla kinestetyków),
- metoda stymulacji polisensorycznej (uwrażliwianie zmysłów).

Formy:

- zbiorowa (z dostosowaniem do możliwości uczniów);
- indywidualna.

Pomoce:

- kosz z różnymi owocami i warzywami (w wariancie I są one uprzednio zawinięte w folię aluminiową, każde z osobna);
- szarfa i pudełko (do wariantu II);
- teksty zagadek;
- plansze demonstracyjne i ilustracje;
- nagranie odgłosów (gryzionego jabłka, obieranego ziemniaka, tartej lub krojonej marchewki itp.);
- tekst z nazwami owoców i warzyw;
- karteczki z imionami dzieci;
- ziemniaki i nożyki do wykonania stempelków;
- farby plakatowe;
- nagranie CD z muzyką relaksacyjną.

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

i podanie różnic między nimi (dzieci mogą same podawać różnice na zasadzie burzy mózgów).

6. Zabawa ruchowa z reakcją na umówiony sygnał:

Dzieci biegają w dowolnych kierunkach po dywanie, na umówiony sygnał (uderzenie w tamburyn) uczniowie zatrzymują się i słuchają polecenia N. „Zrywamy owoce w sadzie” albo „Siejemy warzywa w ogrodzie”, „Wyrывamy rzepkę w ogrodzie”, „Zbieramy opadłe jabłka do koszyka”, „Grabimy grządki w ogrodzie”.

7. Mycie rąk przed posiłkiem. (rytuał)

8. Jedzenie jabłka ze zwróceniem uwagi na jego smak (kwaśny, słodki), zapach, fakturę skórki oraz miąższu.

9. Wystuchanie nagrania z odgłosami i odgadywanie co to za odgłosy (np. gryzionego jabłka, obieranego ziemniaka, tartej lub krojonej marchewki itp.)

10. Zabawa „Orientuj się” (angażowanie zmysłu słuchu z reakcją na sygnał)

N. czyta tekst, w który są wplecione nazwy różnych owoców i warzyw. Na nazwę owocu dzieci klaszczą a na nazwę warzywa tupią.

11. Wykonanie wizytówki z imieniem. (praca indywidualna przy stolikach, w tle rozbrzmiewa muzyka relaksacyjna)

Na przygotowanych wcześniej kartkach N. wypisuje poziomo imiona dzieci. Zadaniem uczniów jest narysowanie pod pierwszą literą swojego imienia owocu lub warzywa rozpoczynającego się tą literą. Następnie dzieci wykonują stempelki z ziemniaków, a sfinalizowaniem zadania jest ozdobienie wizytówki ornamentem za pomocą wykonanych stempelków.

12. Zakończenie zajęć w kręgu: (rytuał)

Dzieci siadają na dywanie na wyznaczonych miejscach ze swoimi wizytówkami. Prezentują i omawiają kolejno swoje prace, a następnie przywieszają wizytówki do swoich segregatorów z pracami i ćwiczeniami, będącymi na stałe w klasie. (Segregatory są jednolite i chociaż są podpisane, to dzieciom nie umiejącym jeszcze czytać łatwiej będzie sięgnąć po odpowiedni segregator, jeśli będzie on oznaczony ich własnym rysunkiem).

Pożegnanie „Iskierką”.

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Scenariusz zajęć dydaktyczno-wychowawczych z wykorzystaniem elementów metody Paula Dennisona.

Charakterystyka grupy:

Grupa liczy 10 uczniów uczęszczających do klasy integracyjnej IIc. Dwie osoby posiadają orzeczenie Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej. Krzyś- upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim, zaburzenie koncentracji uwagi, zaburzenie koordynacji wzrokowo-słuchowej. Krzyś zna większość liter. Aktualnie próbuje samodzielnie pisać. Bardzo zaradny społecznie, chętny do pracy. Antoś- niedosłuch w stopniu umiarkowanym, nosi aparat słuchowy, bardzo sprawny intelektualnie, chętny do pracy. Grupa została zdiagnozowana na podstawie analizy leniwych ósemek. Wiktoria, Julia, Krystian, Dariusz, Damian- to kinestetycy. Ola- słuchowiec. Krzyś, Antek, Weronika, Kamila- to wzrokowcy. Większość dzieci w tej grupie to uczniowie przeciętni. Kilku uczniów posiada problemy z czytaniem i pisanem.

Temat:

Utrwalanie graficznego obrazu liter b, p z wykorzystaniem ruchów usprawniających percepcję słuchowo – wzrokową, koncentrację oraz pamięć.

Cel ogólny:

-rozwijanie predyspozycji i zdolności poznawczych dziecka.

Cele szczegółowe:

uczeń:

- pozna ćwiczenia z Gimnastyki Mózgu (ćwiczenia naprzemienne, słoń, kapturek myśliciela, pozycja Dennisona, kołyska, ćwiczenia w pisaniu oburącz, sowa, energetyczne ziewanie),
- przekona się, że ćwiczenie (słoń, kapturek myśliciela, kołyska, sowa) ułatwia mówienie, czytanie,
- dokonuje analizy i syntezy słuchowo – wzrokowej,
- rozwiązuje zagadki,
- rozwija wyobraźnię i twórcze myślenie,
- uzupełnia wyrazy głoskami „p” i „b”,
- usprawnia koordynację wzrokowo-ruchową,
- rozwija zdolności manipulacyjne,
- synchronizują pracę obu rąk oraz „wymiar” oko-ręka,
- wykonuje ćwiczenia grafomotoryczne,
- wydłuża czas koncentracji uwagi.

Metody pracy:

- kinestetyki edukacyjnej - ćwiczenia usprawniające percepcję wzrokowo-słuchową, pamięć i koncentrację,
- słowne-pogadanka, rozmowa kierowana ,instrukcje ,
- aktywizująca – improwizacja ruchowa,
- praktycznego działania-wykonywanie ćwiczeń,
- pokaz .

Formy pracy:

- indywidualna,
- zbiorowa.

Środki dydaktyczne:

- woda mineralna, płyty CD, szablony litery p drukowanej, kartki z konturami obrazków, których nazwy rozpoczynają się na literę b i p, teksty z lukami do uzupełnienia, zestaw obrazków: pióro, piłka, płot, piec, pająk, pasek, bał, banan, butelka, buda, beret, balon, paw, pajac, borowik, burak, bocian, pudełko, bałwan, pies, plastelina, piłka.

Przebieg zajęć:

1. Ćwiczenia energetyzujące przy muzyce:

- **picie wody:** woda doskonale przewodzi energię elektryczną i jest niezbędna dla prawidłowego funkcjonowania układu nerwowego. Dostarczając organizmowi wodę pozwalamy sobie na relaks i uwolnienie się od stresu. Dobrze jest pić więcej wody w trudnych i stresujących sytuacjach, w czasie wyętej pracy fizycznej i umysłowej.

- **punkty na myślenie:** jedna ręka masuje wrażliwą tkankę znajdującą się pod obojczykiem lewego i prawego mostka (dołeczki). Druga ręka spoczywa na brzuchu w okolicy pępka. Masujemy odpowiednie punkty około 20-30 sekund. Zmieniamy kolejno ręce tak, aby uaktywnić obydwie półkule mózgowe.

- **punkty równowagi:** znajdują się troszkę powyżej wgłębienia, gdzie czaszka opiera się na szyi (około 2,5 cm po obydwu stronach linii środkowej) i tuż za wyrostkiem sutkowym. Jedną ręką przytrzymujemy lewy punkt oraz drugą trzymamy na pępku przez około 30 sekund, następnie zmieniamy ręce, tym razem będzie to prawy punkt i pępek. Przed przytrzymaniem punktów najpierw je pomasujemy.

- **pozycja Dennisona:** siadamy wygodnie, krzyżujemy nogi (stopy lewa na prawą lub odwrotnie). Ręce na krzyż, umieszczamy dłonie pod pachą tak, by kciuki były na zewnątrz. Zamykamy oczy i głęboko oddychamy, przyciskamy język do podniebienia. Wracamy do normalnej pozycji, stopy opieramy o podłogę, składamy ręce tak, aby stykały się opuszkami palców, pozostajemy w tej pozycji około 2 minut głęboko oddychając.

– **ruchy naprzemienne**: wykonujemy ruchy naprzemienne- podnosimy kolano i dotykamy nim przeciwległą dłoń lub łokieć. Wykonując to ćwiczenie odciągamy wolną rękę do tyłu. Robimy to 5 razy na każdą stronę. Ćwiczenie możemy wykonać z tyłu ciała krzyżując rękę i przeciwległą nogę. Robimy to 5 razy na każdą stronę.

2. Na taśmie magnetofonowej nagrane są dźwięki znane z otoczenia: szum drzew, stukanie, plusk wody, zgrzyt hamulców samochodowych, gwizd, sygnał dzwonka, szczekanie psa, głos sowy. Zadaniem dziecka jest rozpoznawanie i nazwanie kolejnych dźwięków, które słyszy.

3. Nauczyciel czyta zagadki, dzieci odgadują:

Płaszcz, parasol- ma mnie z przodu. Urlop, nasyp- zaś ma z tyłu. W środku skryłam się z zapalce, lecz nikt mnie nie znajdzie w bajce. A papuga rozgadana, aż 2 razy mnie powtarza. Próżno szukać mnie w karecie. Czym ja jestem? Czy już wiecie?

Ma mnie bocian, but i żaba oraz bednarz pan Barnaba. Zbieram grzyby w ciemnym borze, w Bugu też mnie znaleźć możesz. Mieszkam w Brnie i w Białym Stoku. Ma mnie ryba, nie ma sokół. Pięknie pachnę w bzu bukicie. Czym ja jestem? Czy już wiecie?

Dzieci otrzymują szablon litery p drukowanej, małej tak wycięty, że po odwróceniu go może także powstać litera b. Obrysowują ten szablon tak, aby otrzymać literę p i b. Określają położenie „brzuszka” litery względem łaski np.: litera p- brzusek u góry na prawo, litera b- brzusek na dole na prawo.

4. Każde dziecko otrzymuje kartoniki z literą p i kartoniki z literą b. Nauczyciel rozkłada je na stole- stół to sklep. Zadaniem dzieci jest „wykupić” kolejne obrazki, których nazwa zaczyna się głoską p lub b (dzieci same wybierają obrazki), dając w zamian odpowiedni kartonik. Równocześnie dzieci głośno nazywają „kupione” obrazki (zestaw obrazków załączony w środkach dydaktycznych)

5. Nauczyciel pokazuje kolejne obrazki nazywając je jednocześnie. Zadaniem dzieci jest wykonanie podskoku, jeżeli w wymawianym słowie słyszy na początku głoskę p lub przysiadu, jeżeli na początku usłyszy głoskę b. Następnie dzieci klaszczą gdy słyszą głoskę p lub tupią gdy słyszą głoskę b.

6. Dzieci wykonują ćwiczenia Dennisona przypominające ruchy pajaca- na przemian prawa ręka lewa noga, do przodu do tyłu i na boki z równoczesnym podskokiem.

7. Wykonujemy ćwiczenia Dennisona na koncentrację uwagi

- **ćwiczenie Słoń**: przykładamy jedno ucho do ramienia wyprostowanej ręki. Ręką tą rysujemy w powietrzu leniwe ósemki (obszerny ruch). Zaczynamy od środka i poruszamy się w lewą stronę do góry, przenosząc ciężar ciała z jednej nogi na drugą, uginając je lekko w kolanach. Rysując ósemki patrzymy w dal po za rękę- staramy się, by nasze ciało było rozluźnione. To samo ćwiczenie wykonujemy dla drugiej ręki,

- **kapturek myśliciela**: chwytamy palcami brzezi małżowiny usznej i odwijamy je na zewnątrz, zaczynając od góry i kończąc na dolnych płatkach. Masujemy jednocześnie oboje uszu. Ćwiczenie wykonujemy od 3 do 5 razy. Na koniec rozciągamy uszy we wszystkich kierunkach.

– **ćwiczenie Kołyska**: siadamy na czymś miękkim, na podłodze. Odchylamy się do tyłu- uginając w łokciach ręce, podpieramy się na przedramionach. Wykonujemy ruchy zgiętymi w kolanach nogami z jednej strony na drugą. Poprzez kołysanie rozluźniamy mięśnie bioder.

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

8. Dzieci otrzymują kartkę z konturami obrazków, których nazwy zaczynają się na literę p i b. Każde dziecko otrzymuje inny zestaw np.: pajac- balon, płot- beret itd. Wypełniają obrazek plasteliną następnie pod każdym obrazkiem rysują leniwą ósemkę i wpisują nazwę obrazka w tę ósemkę. Zaznaczają b na czerwono, a p na niebiesko. Nauczyciel tłumaczy, że b jest głoską dźwięczną, p natomiast bezdźwięczną. Podczas wymawiania litery b lub wyrazu z tą literą możemy odczuć drgania krtani. Mówiąc wyrazy z literą p nie odczuwamy drgań. Dzieci wymawiają kilka wyrazów z tymi głoskami i sprawdzają ruchy krtani.

9. Dzieci otrzymują kartoniki z wyrazami do uzupełnienia oraz literki p i b. Po uzupełnieniu wyrazów głośno czytają i sprawdzają równocześnie czy dobrze uzupełniły przez dotykanie dłonią krtani. Następnie otrzymują czystą kartkę. Po prawej stronie kartki piszą wyrazy na literę b, po lewej stronie wyrazy na literę p. Potem otaczają te wyrazy leniwą ósemką, tak aby wszystkie wyrazy znalazły się w środku ósemki. Literę b zaznaczamy na czerwono, a literę p na niebiesko. Przykłady kartoników: . iłka, .eret, .alon, .urak, .iec itd.

10. **Ćwiczenia w pisaniu oburącz.** Nauczyciel czyta zagadki. Dzieci piszą obydwo rękoma wyraz, który jest rozwiązaniem zagadki. Zwracamy uwagę, że pisząc lewą ręką otrzymujemy lustrzane odbicie wyrazu.

Śmieszne miny, tiki robi w koło, żeby dzieciom było zawsze wesoło- pajac.

Przybył do nas z ciepłych krajów w czerwonych bucikach gdy go ujrzy żabka do wody umyka- bocian.

Nadętą zagadkę chętnie niesiesz w rękach. Choć się z dumy nie nadyma czasem z hukiem pęka- balon.

11. Uzupełnianie podanych zdań literą p lub b.

Bartek buduje budę dla psa.

Po polu chodzi bocian.

Na płocie śpi pająk.

Basia dostała kolorowy balon.

Borowiki i prawdziwki pachną w borze.

Powodzenia podczas pracy.

Na początku wyrazów, które rozpoczynają się literą p lub jest luka.

12. Zabawa ruchowa w naśladowanie. Dzieci naśladują ruchy psa, pająka, pawia, bociana, balonika, pajaca, piłki, piórka.

13. Nauczyciel rzuca do dzieci piłkę i podaje pierwszą sylabę, a dzieci odrzucają ją i podają wyraz np.: bu-rak, pa-ni, Ba-sia, pa-lec, pa-łac, ba-bcia, bro-da, ba-bka, pa-czka.

14. Ćwiczenia rozluźniające:

- **Sowa:** lewą ręką mocno chwytny mięśnie barku z prawej strony. Głowę odwracamy maksymalnie w prawo. Robimy wdech i zaczynamy wydychać powietrze przy jednoczesnym, powolnym obracaniu głowy w lewą stronę. Brodę utrzymujemy na jednym poziomie. Powtarzamy ten ruch kilka razy, następnie wykonujemy to samo ćwiczenie z drugim ramieniem.

- **Energetyczne ziewanie:** obydwie ręce masują staw skroniowo-żuchwowy (wyczuwalny pod palcami przy otwieraniu i zamykaniu ust). W czasie masażu stawów wykonujemy głęboki, relaksujący odgłos ziewania. Powtarzamy ćwiczenie od trzech do sześciu razy.

15. Rymowanka- przytulanka.

Nauczyciel czyta głośno, a dzieci w parach na zmianę wystukują podany tekst na plecach kolegi np.: szybko

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

przebierają palcami po plecach, naśladowują skoki opierając dłoń na nadgarstku i na czubkach palców, stukają otwartą dłoń, pięścią, końcami palców, krążą palcami po okręgu, lekko szybko przebierają palcami, piszą liczbę 100.

Urodziny misia Pysia
Na urodziny Misia Pysia
wszystkie zabawki biegną dzisiaj.
Sunie w podskokach kot pluszowy
i kroczy ciężko smok trójgłowy.

Bum, bum, bum
na bębnach grają,
tra, ra, ra trąbka wtóruje,
misio się kłania pięknie dziękuje.

Lalka Bożena na paluszkach
wiruje w koło niczym muszka,
Konik Pomponik człapie powoli,
bo go dziś trochę nóżka boli.

Bum, bum, bum,
na bębnach grają,
wszyscy misiowi prezenty dają,
tra, ra, ra trąbka wtóruje,
misio się kłania, pięknie dziękuje.

Pajacyk Ignacy bryka i bryka,
Koziołek Fikołek kozły fika,
różowe myszki przybiegają,
„Sto lat!” misiowi zaśpiewają.

Bum, bum, bum,
na bębnach grają,
wszyscy misiowi prezenty dają,
tra, ra, ra trąbka wtóruje,
misio się kłania, pięknie dziękuje.

Nauczyciel pyta dzieci ile wyrazów na literkę p lub b zapamiętały z rymowanki. dzieci wymieniają. Co Wam się spodobało na zajęciach ,a co sprawiło trudność Dziękujemy dzieciom za zajęcia.

Literatura:

Kazimierz Herda-„ Cwiczenia korekcyjno-kompensacyjne w szkole”,

Witold Gawdzik-„Nasza mowa- nasz świat”

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Marta Bogdanowicz- „Przytulanki kołysanki”,

Elżbieta Kisielewicz-„ Warsztaty z kinezyjologii edukacyjnej.”Poznań

Opracowała: Iwona Kostek.

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

pwn.pl sp. z o.o. ul. romana maya 1 61-371 poznań
projekt@pwn-iws.pl www.pwn-iws.pl tel. (061) 873 62 48 faks (061) 873 62 49
NIP 896-10-16-845 REGON 930933660

pwnpl

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Wnioski do przeprowadzonych zajęć:

Zajęcia zostały przeprowadzone 19 listopada 2010. Wszystkie punkty z przebiegu zajęć zostały zrealizowane. Można stwierdzić, że była odpowiednia ilość ćwiczeń z kinezylogii edukacyjnej. Najbardziej podobały się dzieciom ćwiczenia na koncentrację uwagi, czyli słoń, kołyska, kapturek myśliciela i rymowanka przytulanka. Dzieci bardzo chętnie wykonywały wszystkie ćwiczenia z kinezylogii edukacyjnej, ponieważ od początku bardzo je polubiły. Zajęcia te niewątpliwie pomogły zdyscyplinować i wyciszyć dzieci. Uczniowie pracowali wydajnie i radośnie. Cel ogólny i cele szczegółowe zostały osiągnięte.

Iwona Kostek

SCENARIUSZ ZAJĘĆ POZALEKCYJNYCH Z WYKORZYSTANIEM ELEMENTÓW STYMULACJI POLISENSORYCZNEJ

CHARAKTERYSTYKA GRUPY

Klasa druga liczy 19 dzieci. Czworo z nich posiada orzeczenia o niepełnosprawności. Jedna dziewczynka niedosłysząca, jeden chłopiec niewidomy i dwójka chłopców słabowidzących. Ponadto wśród pozostałych dzieci jeden chłopiec jest nadpobudliwy psychoruchowo, jeden chłopiec charakteryzuje się bardzo wolnym tempem pracy, słabo czyta, ma problemy z pisaniem, dwójka dzieci sprawia wrażenie wyciszonych, dwie dziewczynki rozpoczęły naukę w pierwszej klasie, jako sześciolatki. Pracujemy na programie Nowej Ery. Podręcznik „Nowe Już w szkole”. Dla chłopca niewidomego codziennie tworzę karty pracy (zapis w brajlu) w oparciu o treści w podręczniku, Do tej pory nie ma podręcznika adaptowanego do potrzeb dziecka niewidomego po zmianie nowej podstawy programowej. Dla jednego chłopca słabowidzącego stosuję druk powiększony. Dziewczynka niedosłysząca wyposażona jest w aparaty słuchowe wspomagane systemem FM, dzięki którym dość dobrze odbiera dźwięki z otoczenia, w sytuacjach trudnych czyta mowę z ust.

TEMAT ZAJĘĆ

Jakie elementy krajobrazu spotkaliśmy w czasie wakacji? – Rozróżnianie cech charakterystycznych różnych krajobrazów

CEL OGÓLNY

- Uwrażliwianie na sygnały dźwiękowe, doznania smakowe, węchowe.
- Doskonalenia umiejętności współpracy w grupie.
- Rozwijanie wyobraźni.
- Utrwalanie dodawania w zakresie 20. Porównywanie liczb.
- Kształcenie umiejętności relaksacji.

CELE SZCZEGÓŁOWE

- Dziecko zna różne rodzaje krajobrazów i ich elementy.
- Umie rozróżnić różne elementy krajobrazu stosując różne zmysły (węch, smak, wzrok, słuch).
- Umie współpracować w małej grupie razem tworząc pracę plastyczną.
- Umie uważnie słuchać i kontynuować wspólne opowiadanie.
- Sprawnie dodaje w zakresie 20. Rozumie znaczenie znaków $\triangleleft =$ i umie je zastosować.

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

CZAS TRWANIA: 2h

FORMY PRACY: grupowa, indywidualna, zespołowa

METODY PRACY

- słowna – pogadanka, rozmowa kierowana, opowiadanie rozwijające,
- pogładowa – elementy natury, kolorowe ilustracje różnych krajobrazów, napisy na kartonikach, zapisy w brajlu
- metoda dramy – typu dokończ opowiadanie
- giełda pomysłów
- technika relaksacyjna
- słuchowa - nagrania odgłosów (szum morza, pianie koguta, odgłos krowy, odgłos samochodów na ulicy, odgłos pasących się na hali owiec, odgłosy ptaków, odgłosy na plaży, odgłos powiewającej flagi)

ŚRODKI DYDAKTYCZNE

Ilustracje z krajobrazami, materiały papiernicze – kolorowe papiery, elementy krajobrazów (szyszki, gałązki, piasek, muszelki, woda słodka i słona, makiety z budynkami, samochody, , model ulicy, figurki (krowy, kozy, kury, konia, kota psa, tygrysa lwa, zebry), nagrania odgłosów, melodia relaksacyjna , świeczki o zapachu sosny, treść bajki relaksacyjnej:

Mały motylek latał nad zieloną łąką i poczuł się bardzo zmęczony. Coraz słabiej machał żółtymi skrzydełkami. Jego ruchy stawały się słabsze... Latał wolniej... Zobaczył w oddali drugiego małego motylka... Wolno pofrunął po niebie w jego kierunku... Przeleciał nad lasem i poczuł się jeszcze bardziej zmęczony. Ogarnęła go senność. Tuż pod nim rosły dojrzałe słoneczniki, jeden, drugi, trzeci.... Motylek pofrunął do żółtych płatków największego słonecznika.

Przytulił się do delikatnych jak jedwab płatków, a po chwili poczuł przyjemne ciepło - podobne do jego łóżeczka. Było mu wygodnie, przyjemnie, bezpiecznie. Z daleka dochodził delikatny śpiew ptaków, który jak kołysanka tulił do snu.

Motylek rozłożył wygodnie skrzydełka, odpoczywał. Oddychał równo, miarowo, spokojnie. Czuł się coraz bardziej sennie i sennie. Płatki słonecznika otulały go z każdej strony. Motylek oddychał równo, miarowo, spokojnie. Przytulony do płatków słonecznika czuł się bezpiecznie jak w domu.

Zamknął oczy. Odpoczywał. Zmęczony lataniem przysnął. Wtulony w płatki słonecznika był prawie niewidoczny. Jego żółta barwa zlewała się z płatkami słonecznika. Nagle przeleciało stado ptaków. Motylek się przebudził. Otworzył oczy, ziewnął, przeciągnął się i wysunął z aksamitnych płatków słonecznika. Poczuł się lekki, rześki... Zewsząd dochodził coraz głośniejszy śpiew ptaków.

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

pwn.pl sp. z o.o. ul. romana maya 1 61-371 poznań
projekt@pwn-iws.pl www.pwn-iws.pl tel. (061) 873 62 48 faks (061) 873 62 49
NIP 896-10-16-845 REGON 930933660

pwn.pl

Żółty motylek otrzepał z siebie resztki snu. Wypoczęty zeskoczył ze słonecznika. Rozłożył delikatne żółte skrzydełka. Podziękował słonecznikowi za gościnę i pofrunął przed siebie. Motylek był radosny, szczęśliwy...

PRZEBIEG ZAJĘCIA

1. Sygnał dźwiękowy – tamburyn – sygnał wzywający do ciszy. Nauczyciel zaprasza do kręgu na dywanie.
2. Dzieci zbierają się w krąg.
3. Powitanie. Nauczyciel podaje każdemu dziecku zapaloną świeczkę. Wita każde dziecko po imieniu. Dzieci trzymając świeczki słuchają nauczyciela. Nauczyciel poleca delikatnie postawić świeczki w środku okręgu do okrągłej skrzynki. Pyta, z czym im się kojarzy utworzony ze świeczek środek. Naprowadza na odpowiedź – ognisko. Nauczyciel pyta, kiedy można zapalać ognisko? Jedną z odpowiedzi jest wieczór. Nauczyciel spuszcza żaluzje, aby powstał półmrok. Dzieci chwilę wpatrują się w ogień i zastanawiają się, kiedy i co można robić przy ognisku. (ogrzzać się, upiec kielbaski, pośpiewać, posłuchać różnych historii, legend itp.) . Gdyby nie padło opowiadanie historii nauczyciel sam podsuwa taką odpowiedź. Dzieci wachają ogień, grzeją przy nim ręce.
4. Wprowadzenie w temat zajęć. Wspominamy wakacje. Krótka rozmowa na temat spędzonych wakacji. Nauczyciel zawiesza wokół ilustracje z krajobrazami: morskim, jeziora, lasu, gór..
5. Zabawa słowna, kodowanie informacji. Każde dziecko przedstawia nazwę miejscowości lub miejsca, w którym spędzał wakacje, poprzez zamianę kolejności sylab w wyrazach. Nauczyciel podaje przykłady: rze – mo, ko-lów-Dar, nia-Gdy, itp. Każde dziecko próbuje.
6. Ćwiczenie dramowe typu „Dokończ opowiadanie”. Nauczyciel rozpoczyna opowiadanie o wakacyjnym wspomnieniu. Dzieci próbują dalej rozwijać je trzymając się tematu wakacji.
7. Nauczyciel informuje o zmianie miejsca i konieczności zgaszenia ogniska. Krótka rozmowa o konieczności zachowania bezpieczeństwa. Każde dziecko próbuje delikatnie zdmuchnąć jedną świeczkę.
8. Dzieci stają przy ilustracji obrazującej jego wakacje. Omówienie ilustracji. Wymieniają elementy krajobrazów. Porównują z własnymi wspomnieniami. Dobierają elementy wyłożone na biurku, które są charakterystyczne dla danego krajobrazu. (piasek, muszelki, gałązki, trawa, budynki, ulica, kamienie, woda słona, woda słodka, szyszki. Zapoznają się z nimi za pomocą wzroku, węchu, dotyku, smaku. Zwrócenie uwagi na występowanie niektórych elementów w różnych środowiskach.
9. Zabawa w uważne słuchanie. Nauczyciel odtwarza odgłosy wsi, miasta, morza. Dzieci mają za każdym razem stanąć przy stoliku z odpowiednimi elementami krajobrazu.
10. Nauczyciel układa na podłodze koła hula hop z napisami wieś, miasto, morze, góry, lasy, jeziora oraz kartoniki z napisami i znakami =, >, <. Dzieci maszerują, podskakują w rytm bębienka. Zmiana rytmu to zmiana kierunku ruchu. Nauczyciel przerywa i podaje hasło: Gdzie byliście w czasie wakacji? Dzieci zajmują miejsca w odpowiednich pętłach. Przeliczanie dzieci w poszczególnych pętłach, porównywanie liczebności zbiorów sąsiadujących ze sobą i prezentowanie kolegom wyników.

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

11. Dzieci leżą na dywanie i wsłuchują się w melodię relaksacyjną - szum morza – przy zamkniętych oczach. Nauczyciel opowiada bajkę o wędrującym motylku.
12. Podział na trzyosobowe grupy poprzez odliczanie do trzech. Tworzenie grup jedynek, dwójek, trójek. Wspólna praca plastyczna. Ilustracja wybranego przez grupę krajobrazu na kartce A3. Do dyspozycji papiery kolorowe, elementy natury, farby, plastelina. Omówienie prac. Dlaczego wybrano taki krajobraz? Rozwieszenie prac.
13. Podsumowanie. Dzieci siedzą w kręgu. Nauczyciel pyta dzieci, co najbardziej im się podobało w czasie zajęć i dlaczego?
14. Pożegnanie. Każde dziecko żegna się z pozostałymi poprzez podanie sobie ręki.

Opracowała: Mariola Przybyła

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Scenariusz zajęć z wykorzystaniem stymulacji polisensorycznej

Nauczyciel prowadzący: Agnieszka Grzemska – Młodzińska

Temat: **POZNAJEMY PTAKI WOKÓŁ NAS.**

CHARAKTERYSTYKA GRUPY: Grupa składa się z 5 uczniów. Jedno dziecko posiada orzeczenie o upośledzeniu umysłowym w stopniu lekkim, dwoje dzieci posiada opinie o problemach w nauce.

Cele ogólne:

- zapoznanie uczniów z ptakami zamieszkującymi otaczającą ich przyrodę

Cele operacyjne:

- uczeń rozpoznaje wygląd i odgłosy ptaków

- uczeń nazywa ptaki odlatujące na zimę

- uczeń uczy się dokarmiać ptaki

- uczeń rozwija umiejętności manualne

Metody: rozmowa, opowiadanie, pokaz - zmysł wzroku (oglądanie zdjęć ptaków) zmysł dotyku (branie do rąk i oglądanie karmy dla ptaków), zajęcia relaksacyjne - zmysł słuchu (słuchanie odgłosów ptaków z płyty)

Formy: grupowa, indywidualna

Środki dydaktyczne: album i atlas z ptakami, etykiety z nazwami ptaków, płyta z odgłosami ptaków, rysunek konturowy ptaka, papier kolorowy, bibuła, klej, obrazek dziewczynki/chłopca do określania pogody, karmnik i różne rodzaje karmy, dzwoneczek rozpoczynający poszczególne etapy pracy.

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

TEMATYKA OŚRODKA OKRESOWEGO – Ogród pełen barw i smaków

TEMAT: Warzywa przez cały rok.

CELE GŁÓWNE:

- rozwijanie percepcji wzrokowej , słuchowej i dotykowej
- wspieranie koncentracji uwagi
- rozwijanie aktywności poznawczej
- wyzwalanie aktywności ruchowej oraz umiejętności współdziałania

CELE OPERACYJNE (dziecko potrafi lub próbuje) :

- rozpoznaje i nazywa popularne warzywa
- zna wartości odżywcze warzyw i rozumie potrzebę ich spożywania przez cały rok
- zna różne sposoby przechowywania i przetwarzania warzyw
- improwizuje ruchowo piosenkę „ Zupa jarzynowa”
- współdziała z grupą podczas pracy plastycznej

METODY PRACY :

- a) metody czynne : praktyczne działanie , zabawa
- b) metody słowne : rozmowa , swobodne wypowiedzi
- c) metody oglądowe : pokaz

FORMY : zbiorowa : jednolita i zróżnicowana
indywidualna: jednolita

ŚRODKI DYDAKTYCZNE :

lampka zapachowa lawendowa, oliwka do masażu o zapachu lawendy, dzwony rurowe , żółta chusta , magnetofon , nagranie utworu muzycznego „ Rynek w Limoges” z cyklu „ Obrazki z wystawy” Modest Musorgskiego , wiersz Joanny Papuzińskiej „ Sałatka” , piosenka „ Zupa jarzynowa” , stragan z naturalnymi okazami warzyw z dużym napisem na żółtym tle „Warzywa” (ogórek , kapusta , cebula , seler , zielony groch , marchew, pietruszka z natką , pomidor , brukselka) , stolik z tymi samymi warzywami , ale przetworzonymi umieszczonymi w plastikowych miseczkach: ogórek kiszony , kapusta kiszona , groszek konserwowy w puszcze , sok z marchwi , suszona pietruszka , sok pomidorowy i mrożona brukselka (stolik przykryty żółtą chustą) , duży garnek z drewnianą chochlą , kolorowe kartki papieru samoprzylepnego , duża kartka brystolu w kolorze żółtym z narysowanym konturem dużej misy

PRZEBIEG ZAJĘĆ

1. Zapalenie przez nauczyciela lampki zapachowej. Obejście z lampką siedzących w kręgu dzieci , zwrócenie uwagi na płomień świecy.
2. Śpiewanie powitalnej piosenki, w której wymienia się imię każdego dziecka i jednoczesne masowanie dłoni dziecka oliwką zapachową.

Tekst powitalnej piosenki (na melodię „ Panie Janie”)

Witaj...(imię dziecka) , witaj (imię dziecka)

Jak się masz , jak się masz

Wszyscy Cię witamy, wszyscy Cię kochamy

Bądź wśród nas , bądź wśród nas

3. Słuchanie utworu „ Rynek w Limoges „ w pozycji leżącej z zamkniętymi oczami ukierunkowane pytaniami nauczyciela
O czym opowiada muzyka ? Jakie odgłosy słyszysz ?
4. Swobodne wypowiedzi dzieci (gwar targowiska , głosy zwierząt , głosy ludzi) .
5. Sprecyzowanie znaczenia słów : targ , stragan
Wypowiedzi na temat Co kupujemy na targu? (między innymi warzywa)
Co to jest stragan ?
6. Zapowiedź i objaśnienie zasad zabawy w kupowanie warzyw na straganie.
Podkreślenie wartości odżywczej warzyw. Nauczyciel objaśnia zasady. Warzywa zgromadzone na straganie (wymienione w środkach dydaktycznych) są niewidoczne dla dzieci. Stragan jest z trzech stron osłonięty sztalugami. Nauczyciel prosi wybrane dziecko , zawiązuje mu oczy , prowadzi z ławki do straganu. Zadaniem dziecka jest przy pomocy dotyku , zapachu i smaku rozpoznanie warzywa. Wówczas jest ono przez niego kupione. Kolejne dzieci mają zawijywane oczy chustą i są prowadzone do sklepu przez koleżkę. Sygnałem wzywającym kolejną gotową parę dzieci jest uderzenie pałeczką przez nauczyciela w dzwony rurowe. W efekcie przeprowadzonej zabawy każde dziecko posiada warzywo.
7. Każde dziecko opisuje swoje warzywo według wzoru – kształt , zapach , twarde – miękkie , kruche , smak.
8. Rozmowa na temat : Jak często powinniśmy jeść warzywa? Ustalenie i zachęcenie do spożywania warzyw każdego dnia i przez cały rok . Warzywa można jeść świeże lub przetworzone.

9. Dzieci podchodzą do tajemniczego stolika przykrytego płótnem , na którym umieszczono przetworzone warzywa wymienione w środkach dydaktycznych. Nauczyciel odsłania stolik. Zadaniem dziecka jest znalezienie odpowiednika swojego warzywa i opowiedzenie jak działalność człowieka zmieniła jego kształt , zapach , smak , konsystencje oraz jak nazywa się proces przetwarzania.

Na przykład

kiszenie ogórek zielony – twardy , smak mdły , zapach delikatny
 ogórek kiszony – miękki , kwaśny , zmiana zapachu

soki marchew – twarda , słodka , zapach delikatny
 sok – płyn , słodki , bardziej intensywny zapach

konserwowanie groch zielony – twardy
 groch konserwowy – miękki

suszenie natka pietruszki – zielona , wilgotna , intensywny zapach
 suszona pietruszka – bladozielona , łamliwa , sucha , mniej pachnąca

mrożenie brukselka świeża
 brukselka mrożona – twarda , zimna , spożywana dopiero po rozmrożeniu

10. Podsumowanie sposobów przetwarzania warzyw.

11. Dzieci stają w kręgu z zakupionymi warzywami. Na środku nauczyciel stawia duży garnek z chochlą. Proponuje ugotowanie zupy jarzynowej „na niby”. Dziecko wchodzi w rolę kucharza. Nauczyciel objaśnia zasady improwizacji przy piosence. Kiedy dziecko usłyszy nazwę swojego warzywa wrzuca je do garnka i miesza. Wszyscy śpiewają refren. Zmiana warzywa w piosence oznacza zmianę dziecka.

Tekst piosenki , słowa i muzyka Krystyna Gowik
Melodia wesołej wyliczniki

Dużą, nową chochlą, drewnianą, ładną
będę mieszać dziś warzywa, gdy do garnka wpadną.

A chuda pietruszka z wrażenia pobladła,
że cała rodzina będzie ją dziś jadła.

Wskakuje do garnka chuda pietruszka,
a ja mieszam chochlą nową zupę jarzynową.

A ruda marchewka bardzo oburzona,
że nie na surowo będzie dziś zjedzona.

Wskakuje do garnka ruda marchewka,
a ja mieszam chochlą nową zupę jarzynową.

A złota cebula wesoło się toczy
i przy rozbieraniu bardzo szczypie w oczy.

Wskakuje do garnka złota cebula,
a ja mieszam chochlą nową zupę jarzynową.

A zielony groszek tłusty jak ślimaczek
nie chce wejść do garnka i po stole skacze.

Wskakuje do garnka zielony groszek
a ja mieszam chochlą nową zupę jarzynową.

A pызaty seler nie śpieszy się wcale
i w chłodnej lodówce chciałby leżeć dalej.

Wskakuje do garnka pызaty seler,
a ja mieszam chochlą nową zupę jarzynową.

A mała brukselka w kącie się schowała
i wcale do garnka grzecznie wejść nie chciała.

Wskakuje do garnka mała brukselka,
a ja mieszam chochlą nową zupę jarzynową.

Dodam przypraw i gotowa zupa jarzynowa.

12. Nauczyciel czyta wiersz „Sałatka”. Po wypowiedziach na temat wiersza i wyjaśnieniu słowa pstrokate zawiesza na tablicy brystol z rysunkiem misy i prosi, aby dzieci wybrały kolory papieru samoprzylepnego odpowiadające kolorom warzyw i przyklejając je do misy zrobiły „pstrokatą” sałatkę.

Joanna Papuzińska „Sałatka”

Już się jesień rozminęła z latem.
Przyszła pora na kolacje pstrokate.
Siekajcie ogórki- synowie i córki
Selery i pory,
Marchew, pomidory
W drobnusieńką kratkę.
Zrobimy sałatkę.

12. Ćwiczenia relaksacyjne – „Wierszyki masażyki”

Wiersz „Pajęczek” dzieci wykonują w parach

„Pajęczek”

Wspinał się pajęczek po rynnie.

(kroczymy palcami po plecach
dziecka, od dołu ku górze)

Spadł wielki deszcz

i zmył pajęczka.

(przykładamy do nich obie dłonie)

Zaświeciło słoneczko

(masujemy plecy ruchem
okrężnym, aż poczujemy ciepło)

Wysuszyło pajęczka, rynnę i...

(zaczynamy od początku)

13. Zgaszenie lampki zapachowej , zakończenie zajęć. Dzieci stoją w kole. Nauczyciel udziela pochwały za pracę na zajęciach. Żegna każde dziecko podając mu rękę.

CHARAKTERYSTYKA GRUPY

- Krzysztof B. lat 8 - aparatowany , poddawany systematycznej rehabilitacji słuchu i mowy.
Komunikuje się werbalnie , mowa zrozumiała.
Spontaniczne wypowiedzi zniekształcone. Rozwój umysłowy nieharmonijny , wolniejszy w sferze słowno – pojęciowej , natomiast powyżej przeciętnej w sferze wykonawczej. Wdrożony do wysiłku umysłowego. Koncentruje się na wykonywanej czynności. Reakcje emocjonalne adekwatne do sytuacji. Pogodny i otwarty na kontakty z rówieśnikami.
- Karolina L. lat 8 - ogólny poziom rozwoju intelektualnego znacznie poniżej przeciętnej. Rozwój funkcji percepcyjno – motorycznej mocno osłabiony. Dojrzałość społeczno – emocjonalna na niskim poziomie. Z lękiem podchodzi do nowych sytuacji. Wycofuje się z kontaktów z rówieśnikami. Wymaga stałej mobilizacji do pracy , podtrzymywania zainteresowania zadaniem. Niższy od przeciętnej zasób wiedzy ogólnej i słownictwa.
- Katarzyna K. lat 8 – leczona neurologicznie z powodu padaczki ogniskowej . W zachowaniu widoczne cechy nadpobudliwości psycho- ruchowej i drażliwości emocjonalnej. Negatywizm i upór utrudniają jej dostosowywanie się do wymagań otoczenia. Rozwój umysłowy na poziomie wyższym od przeciętnego. Leworęczna sprawność grafomotoryczna obniżona.
- Jakub Ś. lat 8 – niepełnosprawność ruchowa spowodowana wadą rozwojową – Zespół Dandy-Walkera. Epilepsja ogniskowa. Z powodu schorzenia neurologicznego osłabiona motoryka duża i mała. Rozwój umysłowy nieharmonijny w granicach normy. Znaczna przewaga umiejętności werbalnych. Wykazuje cechy nieśmiałości. Wymaga budzenia wiary we własne siły. Nawiązuje pozytywne relacje z rówieśnikami.
- Maciej Ż. lat 8 – guz śródrdzeniowy , wodogłowie kontrolowane przez zastawkę , jednooczność. Objęty stałą specjalistyczną opieką neurologiczną. Przeciętny poziom rozwoju umysłowego. Rodzice podjęli decyzję o podjęciu przez dziecko obowiązku szkolnego pomimo nieosiągnięcia dojrzałości szkolnej. Obniżona koordynacja wzrokowo- ruchowa , niska sprawność grafomotoryczna. Nie opanował podstaw czytania. Wykazuje dużą męczliwość. Jest pogodny i otwarty.
- Grupa liczy 11 osób. U pozostałych również występują fragmentaryczne deficyty rozwojowe. Dzieci wykazują niski poziom koncentracji uwagi , cechy nadpobudliwości lub nieśmiałości. Kontakty rówieśnicze przebiegają pozytywnie , nie występują zachowania agresywne.

Opracowała Agnieszka Żugaj

SP. nr 46 we Wrocławiu

Charakterystyka grupy docelowej

Klasa: IIa integracyjna.

Wiek dzieci: 7-8-9 lat.

Poziom grupy: zróżnicowany.

W klasie IIa jest troje uczniów posiadających orzeczenia Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej o potrzebie kształcenia specjalnego:

Karolina – zaburzenia zachowania; wspieramy obszar rozwoju koordynacji wzrokowo-ruchowej, doskonalimy motorykę małą, a także kształtujemy umiejętności koncentracji uwagi. Pracujemy także nad łagodzeniem objawów nadpobudliwości psychoruchowej oraz ograniczenia ich dezorganizujących wpływów na tok procesów myślowych uczennicy. Staramy się eliminować wpływ dysfunkcji w sferze emocji i zachowań dziecka na tok procesu edukacyjnego.

Wiktor – niepełnosprawność ruchowa; stymulujemy rozwój percepcji wzrokowej, usprawniamy funkcjonowanie analizatora słuchowego, doskonalimy precyzję i płynność ruchów rąk, a także wyobraźnię przestrzenną.

Jakub – niedowidzenie; stymulujemy rozwój ruchowy, orientację przestrzenną oraz rehabilitację ruchową metodą integracji polisensorycznej, usprawniamy także percepcję i pamięć wzrokową.

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

W klasie IIa jest czworo uczniów posiadających opinie Poradni Psychologiczno-Pedagogicznej:

Adrian – usprawniamy pamięć i spostrzegawczość słuchową, stymulujemy rozwój słuchowej percepcji dźwięków mowy ze zwróceniem uwagi na analizę pozycyjną i sekwencyjną, pracujemy także nad usprawnianiem głębokich dysharmonii rozwojowych zakłócających proces uczenia się. Zwracamy też uwagę na stymulowanie rozwoju mowy czynnej.

Iłona – stymulujemy ogólny rozwój intelektualny i percepcyjny, usprawniamy analizę i syntezę wzrokowo-słuchową.

Dariusz – stymulujemy inteligencję werbalną oraz analizę i syntezę słuchową, jak również wrażliwość i pamięć słuchową, poszerzamy zasób słownictwa i rozwój mowy czynnej oraz kształcimy prawidłową artykulację, usprawniamy analizę i syntezę wzrokowo-słuchową, a także ćwiczymy wrażliwość słuchową.

Piotr – usprawniamy grafomotorykę i motorykę dużą uwzględniając deficyty rozwojowe symptomatyczne dla dyspraksji.

SCENARIUSZ ZAJĘĆ LEKCYJNYCH

KL. II - wrzesień

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Krag tematyczny: Pożegnalne dary lata

Temat: Z koszykiem do sadu, ogrodu i lasu.

Rozpoznawanie i nazywanie owoców, warzyw i skarbów leśnych. Tworzenie zbiorów według danej cechy. Dodawanie i odejmowanie liczb

w zakresie 10. Przekształcanie zadań tekstowych - czytanie ze zrozumieniem.

Cel ogólny:

- tworzenie zbiorów
- dodawanie i odejmowanie liczb w zakresie 10

Cele szczegółowe:

- czyta i rozwiązuje zadania tekstowe
- oblicza sumy i różnice liczb w zakresie 10
- klasyfikuje owoce i warzywa
- wskazuje ruchem stosunki przestrzenne (prawo, lewo, góra dół) oraz wielkości (małe, duże)
- potrafi ruchem zilustrować wiersz
- aktywnie uczestniczy w zabawach i ćwiczeniach
- przestrzega zasad obowiązujących w grupie

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

pwn.pl sp. z o.o. ul. romana maya 1 61-371 poznań
projekt@pwn-iws.pl www.pwn-iws.pl tel. (061) 873 62 48 faks (061) 873 62 49
NIP 896-10-16-845 REGON 930933660

pwn.pl

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Metody pracy:

- „burza mózgów”
- działań praktycznych
- zadań stawianych do wykonania
- problemowa
- słowna

Formy pracy:

- indywidualna
- zbiorowa

Środki dydaktyczne:

świeczka zapachowa, muzyka relaksacyjna, magnetofon, worek z owocami

i warzywami, szary papier, mazak, tablica stojąca, podręcznik, karty pracy, naturalne okazy owoców i warzyw, tacka piłeczka ping-pongowa.

Przebieg zajęć:

1. Rytuał – „ Tworzymy krąg”

Nauka grupowego powitania „iskierką” – nauczyciel wyjaśnia, że wysyła Iskierkę – lekki uścisk dłoni, kto poczuje taki uścisk, podaje iskierkę dalej w prawo. Przesyłaniu uścisku

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

może towarzyszyć piosenka „Biegnie iskierka wesoła dookoła koła.(2x) Zawołajmy raz, dwa trzy – druga klasa to my”. Na słowa „druga klasa to my” - dzieci unoszą w górę złączone ręce.

Zapalenie przez nauczyciela świeczki zapachowej i podawanie jej sobie w kręgu z ręki do ręki. Nauczyciel ostatni bierze świeczkę do ręki i gasi ją.

2.Wstęp: wprowadzenie w tematykę zajęć.

Muzyka relaksacyjna.

Idzie jesień worek darów niesie.

Uświadomienie własnych możliwości poznawczych za pomocą zmysłów. Budowanie zaufania w grupie.

Nauczyciel przygotowuje worek z owocami i warzywami. Dzieci z przewiązanymi oczami kolejno wyjmują z worka po jednym okazy i próbują ustalić, tylko za pomocą dotyku i węchu, co to jest. Kto poda prawidłową odpowiedź, zostaje pomocnikiem Pani Jesieni (otrzymuje samoprzylepny znaczek w kształcie jabłuszka). Jeśli nie uda się komuś odgadnąć za pierwszym razem, może zaufanemu koledze z grupy zadać tylko jedno pytanie: o kolor, smak, zastosowanie itp.

3.Część właściwa:

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

- „*Burza mózgów*” – wysypanie warzyw i owoców z worka

na dywan. Podawanie propozycji przez uczniów, w jaki sposób można je pogrupować: (kolor, smak, kształt, wielkość, podziemne, naziemne...)

- zgłaszanie skojarzeń w postaci haseł (każda wypowiedź jest

dobra i zostaje zapisana przez nauczyciela),

- selekcja pomysłów (wspólna analiza i ocena propozycji według

ustalonych kryteriów),

- ustalenie wniosków (zdefiniowanie pojęcia lub rozwiązanie

problemu dzięki zastosowaniu wybranego pomysłu w praktyce),

uczniowie po kolei praktycznie segregują owoce i warzywa; sprawdzają propozycje rozwiązań.

- *Podręcznik „Razem w szkole”* str. 62/63.

Głośne, indywidualne czytanie treści zadań tekstowych. Analiza przeczytanych zadań w oparciu o liczmany (wszystkie dzieci), zapis działania na tablicy (przez ucznia) i w kartach pracy. Wspólne formułowanie odpowiedzi. Zapisanie zdania na tablicy

i w kartach pracy.

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

pwn.pl sp. z o.o. ul. romana maya 1 61-371 poznań
projekt@pwn-iws.pl www.pwn-iws.pl tel. (061) 873 62 48 faks (061) 873 62 49
NIP 896-10-16-845 REGON 930933660

pwnpl

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Treść zadania:

Klimek zerwał w sadzie 4 gruszki i 3 jabłka. Ile owoców zerwał Klimek?

Klimek zerwał w sadzie 7 owoców. Zuzi dał 3 owoce. Ile owoców zostało Klimkowi?

- *Co się zmieniło?*

Rozwijanie koncentracji, spostrzegawczości i pamięci. Doskonalenie orientacji w przestrzeni i kierunkach.

Nauczyciel przygotowuje tacę, na której układa różne owoce

i warzywa. Wszystkie dzieci przyglądają się przez chwilę układowi owoców i warzyw, po czym taca zostaje przykryta serwetką. Jedno dziecko odchodzi na bok i odwraca się plecami do grupy. Prowadzący zmienia kolejność, sposób ułożenia owoców i warzyw. Powracające do grupy dziecko Mo powiedzieć, co się zmieniło.

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

- *Dodawanie i odejmowanie w zakresie 10.*

Uczniowie samodzielnie wykonują obliczenia. Sprawdzenie poprawności wykonania zadania przez nauczyciela.

$3+5=$ $8-5=$ $5+3=$ $8-3=$

$4+2=$ $6-2=$ $2+4=$ $6-4=$

4. Część końcowa:

Ćwiczenia relaksacyjne(na dywanie).

Ilustrowanie ruchem wiersza:

Jabłko małe, jabłko duże.

Rączki w dole, rączki w górze.

Rączki w prawo, rączki w lewo.

Tak się kołysze na wietrze drzewo.

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Zabawa ze śpiewem „Krążące jabłko”.

Dzieci siedzą w kole i wykonują ruchy imitujące podawanie jabłka (użyjemy tu piłeczki ping-pongowej). W środku koła siedzi jedno dziecko i obserwuje podających. Stara się odgadnąć w czyich dłoniach jest „jabłko”. Wszyscy śpiewają:

Jabłko tu, jabłko tam

Jabłko krąży tu i tam

Jak to miło i wesoło

Kiedy jabłko krąży wkoło.

Rytuał pożegnalny: dzieci po zakończonej zabawie podchodzą do swoich stolików, zabierają tornistry i wychodząc z sali kolejno uściskają dłoń nauczyciela.

Opracowała Aleksandra Stechlińska

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Scenariusz zajęć z wykorzystaniem stymulacji polisensorycznej

Scenariusz zajęć wychowawczo-rewalidacyjnych- elementy stymulacji polisensorycznej

Temat: „ Witamy Panią Jesień” – usprawnianie percepcji dziecka, poprzez stymulację wielozmysłową

CELE GŁÓWNE:

- usprawnianie percepcji wzrokowej, słuchowej, dotykowej
- usprawnianie małej i dużej motoryki
- wyzwalanie aktywności ruchowej dziecka
- doskonalenie komunikacji i porozumiewania się
- rozwijanie umiejętności współdziałania
- rozwijanie aktywności poznawczej, orientacji w schemacie ciała

CELE OPERACYJNE (DZIECKO POTRAFI / PRÓBUJE):

- współdziałać z partnerem w zabawie
- skupiać wzrok na poruszającym się na wietrze przedmiocie
- dotykać ręką przedmiotów, materiałów
- poruszać ręką
- zamykać dłoń na przedmiocie
- trzymać głowę w linii środkowej ciała
- dokonywać analizy zapachów przy zasłoniętych oczach

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

pwn.pl sp. z o.o. ul. romana maya 1 61-371 poznań
projekt@pwn-iws.pl www.pwn-iws.pl tel. (061) 873 62 48 faks (061) 873 62 49
NIP 896-10-16-845 REGON 930933660

pwn.pl

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

METODY PRACY

- Elementy stymulacji polisensorycznej,
- Muzykoterapia
- Aromaterapia
- Chromoterapia

FORMY PRACY

- indywidualna

- grupowa

ŚRODKI DYDAKTYCZNE

zapach lawendowy, kominek zapachowy, krem do rąk, kawałek cytryny z cukrem, suszarka do włosów, dzwonki wietrzne, miód, powidła różane, jabłka, żółty papier, liście, , płyty CD z nagraniami muzycznymi, żółte paski bibuły, wcześniej przygotowane rysunki do czytanej wiersza

PRZEBIEG ZAJĘĆ

Na początku zajęć nauczycielka dzwoni dzwoneczkami wietrznymi aby zasygnalizować rozpoczęcie zajęć i skupienie uwagi dziecka, następnie zapalony zostaje kominek zapachowy i rozpoczyna się powitanie:

1. Powitanie dzieci piosenką
2. Dzień dobry... (imię dziecka) 2x witamy Cię 2x
3. Jak się dziś czujesz 2x pytamy Cię 2x.

Dziecko odpowiada minką (wesoła, smutna, zmartwiona, itp.) Jednocześnie wykonujemy kolejno każdemu dziecku masaż dłoni kremem z dodatkiem olejku lawendowego.

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

4. Przekazanie sobie iskierek przyjaźni (lekkie uściśnięcie dłoni kolegi/ koleżanki stojącej obok). W tle słyszać muzykę (Heal the World – Michael Jackson)
5. Wiersz „ Jesień”

Nauczycielka czyta dzieciom wiersz „ Jesień”. Zadaniem dzieci jest podnoszenie rysunków zwierząt, przedmiotów wymienianych w wierszu. Rysunki te leżą przed dziećmi na dywanie.

„Kiedy już słońce nisko wędruje

Po zachmurzonym deszczowym niebie

Ptaki zrywają się z drzew by odlecieć

Do ciepłych krajów... przychodzi jesień

Ludzie swe plony chowają w piwnicy

Szykują dżemy i konfitury

Zwierzęta wchodzą do swych nor w lesie

By zapaść znów w sen... przychodzi jesień.

Liście na drzewach zmieniają kolor

Kasztany spadają na ziemię

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Grzyby już w lesie się pojawiają

Każdy ci powie... przychodzi jesień”.

Krótkie omówienie wiersza (dzieci doskonałą umiejętność wypowiedzenia się pełnymi zdaniami) i wymienienie oznak przychodzącej jesieni.

6. Zabawa orientacyjno- ruchowa „ Mam jabłuszek pół koszyczka”

Dzieci dostają koszyczki/ torebki i poruszają się po klasie. Ich zadaniem jest odnalezienie ukrytych w klasie jabłek.

7. Po zebraniu wszystkich jabłek uczniowie siadają na dywanie. Nauczycielka rozmawia z dziećmi na temat jabłek. Jaki mają kolor jabłka? Jaki mają zapach? Co kojarzy im się z tym zapachem?

8. Poznajemy smaki.

Dzieci mają zasłonięte oczy (jeśli nie chcą, nie zasłaniamy oczu). Nauczycielka po kolei podaje im do spróbowania konfiturę różaną, miód, kawałek cytryny z cukrem. Dzieci opisują jaki smak czują, jaki on jest, co to jest, z czym się kojarzy dany smak.

9. Spotkanie z żywiołem - powietrze. (w tle muzyka – Air (Powietrze)- Paul Collier- muzyka relaksacyjna)

Nauczycielka zwraca się do dzieci siedzących w kole:

- Teraz pobawimy się wiatrem. Zobaczcie, trzymam w ręku suszarkę do włosów. Zaraz poczujecie wiatr na sobie

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Nauczycielka posługując się suszarką do włosów imituje podmuch wiatru. Podchodzi do każdego dziecka i dmucha na jego twarz, rozwiewając włosy, na ręce i nogi, pod koszulkę. Podmucha powietrza z suszarki jest raz ciepły, raz zimny. Nauczycielka obserwuje reakcje dzieci na bodźce termiczne, odpowiednio je dobierając. W dalszej części zajęcia nauczycielka kieruje podmuch powietrza na zawieszony pod sufitem kolorowy liść, kawałki pociętej, żółtej bibuły. Dzieci obserwują, jak poruszane „wiatrem” liście, paski bibuły wirują, kołyszą się, obracają.

- *My też możemy dmuchać jak wiatr* - mówi nauczycielka.

- *Spróbujcie zrobić tak jak ja* - nauczycielka dmucha ustami na własną otwartą dłoń,

następnie na paski pociętej bibuły, dzieci naśladują czynności nauczycielki.

10. Słuchanie i naśladowanie wiatru (ćwiczenia dźwiękonaśladowcze na głosce „sz”).

Uczniowie słuchają jak wieje wiatr, imitują dźwięki wiejącego wiatru raz głośniejsze, raz ciszej oraz imitują drzewo kołyszące się na wietrze.

11. Demonstracja dzwoneczków wietrznych, delikatna gra na nich.

- dmuchanie na dzwoneczki powietrzem z suszarki do włosów;
- potrząsanie instrumentem;
- uderzanie w dzwoneczki pałeczką.
- delikatna gra palcami

Zaproszenie chętnych dzieci do gry na tym instrumencie.

12. Żółte sznurówki

Dzieci dostają żółte sznurówki oraz buta, ich zadaniem jest przewleczenia sznurówki oraz zawiązanie kokardki (ćwiczenie motoryki małej oraz nauka wiązania obuwia).

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

13. Cisza

Dzieci wygodnie siadają na piętach, a nauczyciel kieruje ich uwagę szeptem na ich ciało: stopy, nogi, ramiona, a także na spokojny równomierny oddech.

Dzieci zamykają oczy i pogrążają się w ciszy

14. Na koniec dzieci stają w kręgu, nauczyciel podaje świeczkę z kominka zapachowego i prosi uczniów o podawanie jej sobie i powiedzenie koledze/ koleżance czegoś miłego. Następuję symboliczne zdmuchnięcie świeczki, podziękowanie za zajęcia i zakończenie.

Na sam koniec nauczyciel rozdaje uczniom znalezione przez nie jabłka.

Opracowała, korzystając z materiałów szkoleniowych

mgr Barbara Trela, nauczyciel wspomagający

Szkoła Podstawowa nr 11 z Oddziałami Integracyjnym w Zielonej Górze

Scenariusz zajęć z wykorzystaniem stymulacji polisensorycznej

Wstęp i charakterystyka grupy docelowej

Program edukacyjny na którym pracuję to MacEdukacja „Odkrywam siebie. Ja i moja szkoła”.

Grupa liczy 16 uczniów: 11 dziewczynek i 5 chłopców. Jest to klasa integracyjna żywa, spontaniczna i aktywna dwie dziewczynki mają orzeczenia z Poradni Psychologiczno - Pedagogicznej. Jedna z nich to 11-letnia dziewczynka z opóźnionym rozwojem psychofizycznym warunkowym zespołem Downa. Opóźnienie to jest w zakresie rozwoju psychoruchowego odpowiadającego upośledzeniu stopnia umiarkowanego. Uczennica potrzebuje nieustannej pomocy nauczyciela wspomagającego.

Praca z dziewczynką polega na:

- dostosowaniu wymagań czasowych i programowych do realnych możliwości dziecka oraz jego aktualnej wydolności psychofizycznej,
- objęciu dziewczynki zajęciami rewalidacyjnymi: korygującymi wadę wymowy, usprawniającymi,
- w procesie stymulacji funkcji poznawczych uwzględnianiu bodźców wzrokowych i słuchowych,
- kontrolowaniu i nadzorować działania uczennicy, zwracanie uwagi, aby dziewczynka działała zgodnie z instrukcją oraz, aby doprowadzała pracę do końca,
- stosowaniu licznych ćwiczeń utrwalających przy wprowadzaniu nowych treści, prowadzeniu pracy na materiale analogicznym, stosowaniu materiałów podglądowych w celu przybliżenia wprowadzanych treści,
- stosowaniu wzmocnień pozytywnych nie tylko za efekt pracy, lecz także za zaangażowanie oraz wytrwałość w działaniu;
- prowadzeniu treningów w zakresie samoobsługi.

Druga uczennica (8 lat) słabo widząca, z obniżonym wywiadem okołoporodowym.

Z uwagi na wadę wzroku wskazane jest:

- ćwiczyć spostrzegawczość wzrokową oraz koordynację wzrokowo- ruchową,
- ćwiczyć koncentrację uwagi,

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

- pozostawienie dziewczynce więcej czasu na wszystkie czynności szkolne wymagające dobrego widzenia tj. czytanie, pisanie, rysowanie,
- stworzenie uczniom możliwości obejrzenia z bliska, również za pomocą dotyku, ilustracji oraz eksponatów wykorzystywanych na zajęciach,
- teksty powinny być pisane dużym, wyraźnym drukiem.

TEMAT: Dary jesieni – rozbudzanie zainteresowań poprzez doświadczenia i obserwacje przyrodnicze

Cel ogólny

- poznawanie darów jesieni
- rozwijanie zainteresowań dzieci jesienną przyrodą

Cele szczegółowe:

Dziecko potrafi:

- skoncentrować uwagę na zadaniu
- skupić uwagę na zmyśle smaku
- rozpoznać owoce poprzez dotyk, smak
- potrafi uzasadnić pojęcia: owoce krajowe, owoce egzotyczne
- nazwać owoce, grzyby
- wymienić dary jesieni

Metody:

- podająca
- słowna
- pogładowa
- czynna

Środki dydaktyczne: wiersz, opaski, owoce, grzyby, paski bibuły, tablica, obrazki z darami jesieni, szklanka z sokiem, pokrojone świeże owoce, płyta CD z muzyką „Cztery pory roku” Vivaldi

PRZEBIEG ZAJĘCIA

1. Powitanie „Iskierka przyjaźni” – iskierkę przyjaźni puszczam w krąg niech zaraz wróci do moich rąk.
Słuchanie wiersza H. Buczkówny i odpowiadanie na pytania kończące każdą zwrotkę.
„Grzybobranie”
Kiedy ptaki już wstaną,
Dlaczego?
Zbieram tylko koźlaki,
Prawdziwki i maślaki
Muchomory omijam.
Dlaczego?
Każdy grzybek wykręcę,
Żeby było ich więcej-
Wyjmę z ziemi ostrożnie.
Dlaczego?
2. Dzieci wygodnie siadają na piętach, a nauczyciel szeptem kieruje ich uwagę na ich ciało: stopy, nogi, ramiona, a także na spokojny równomierny oddech.
Dzieci zamykają oczy i pogrążają się w ciszy.
3. Zabawa „Wietrzyk, wiatr, wichura”. Dzieci dostają paski bibuły. Na hasło: wietrzyk dmuchają lekko na bibułę, na hasło: wiatr dmuchają mocniej, a na hasło: wietrzysko- bardzo mocno.
4. Pokaz różnych grzybów, próby ich nazywania, omawianie wyglądu, wielkości, koloru.
Uporządkowanie sylwet grzybów w kolejności ich występowania w wierszu.
5. Na tablicy są obrazki przysłonięte papierem z okienkami. Nauczyciel kolejno odsłania okienka, a dzieci starają się po odsłoniętych fragmentach rozpoznać, jakie ukryły się tam dary jesieni.
6. Słuchanie odgłosów i różnych dźwięków, które można usłyszeć w lesie. (płyta)

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

7. Zabawa ruchowa z elementem wyciszenia „ Spacer po sadzie w poszukiwaniu owoców” – pokonywanie różnych przeszkód, wspięcie, czworakowanie, chód z zamkniętymi oczami, uważne obserwowanie, skradanie.
8. Wszystkie dzieci ustawiają się na okręgu, nauczyciel stoi z nimi i osobie stojącej po jego prawej stronie podaje szklankę z sokiem owocowym, a dzieci spokojnie, powoli, skupieniu przekazują ją sobie nawzajem.
9. Zakładamy dzieciom opaskę na oczy, a ich zadaniem jest określenie za pomocą dotyku nazwy owoców. Pytamy także o pierwszą głoskę w nazwie. Po zdjęciu opaski sprawdzamy, czy zadanie zostało rozwiązane prawidłowo. Układanie owoców do dwóch pojemników, podział na owoce krajowe i egzotyczne.
10. „Zjedz i powiedz, co to”
Rozpoznawanie nazw owoców za pomocą smaku. Dzieci zamykają oczy, nauczyciel częstuje je pokrojonymi owocami. Oprócz wymienienia nazwy pytamy o odgłosy, które słychać podczas jedzenia (np. twarde jabłko), określanie smaku (słodki, kwaśny...)
11. Rozmowa z dziećmi – podsumowanie wiadomości:
Dlaczego należy jeść owoce?
O czym należy pamiętać przed ich spożyciem i dlaczego?
12. Słuchanie uspokajającej muzyki i ćwiczenia oddechowe Cztery pory roku – Vivaldiego.

Opracowała Barbara Zwolakiewicz

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Scenariusz zajęć z wykorzystaniem stymulacji polisensorycznej

SCENARIUSZ ZAJĘĆ POZALEKCYJNYCH DLA KLASY I

I. WSTĘP

Zajęcia będą przeprowadzane w grupie składającej się z 10 dzieci w tym 2 z następującymi dysfunkcjami:

- a) autyzm
- b) Zespół Dandy Walkera, nadpobudliwość psychoruchowa, zaburzenia chodu, opóźniony rozwój mowy, wada wymowy.

Scenariusz został stworzony w oparciu o Program nauczania dla I etapu – edukacji wczesnoszkolnej Szkoła na miarę – wydawnictwa Nowa Era, autorstwa Teresy Janickiej-Panek przy współautorstwie B. Bieleń, H. Małkowskiej-Zegadło. Przeznaczony jest do realizacji podczas 2 godzin lekcyjnych.

II. KRĄG TEMATYCZNY – W zdrowym ciele zdrowy duch.

III. TEMAT DNIA – Doskonałe swoje zmysły.

IV. CEL GŁÓWNY:

- potrafi rozpoznać różne przedmioty za pomocą zmysłów,

V. CELE SZCZEGÓŁOWE:

- potrafi skupić uwagę na wykonywanym zadaniu,
- ma świadomość roli zmysłów w poznawaniu świata przez człowieka,
- ma świadomość konieczności ochrony narządów zmysłu wzroku, słuchu,
- budowanie poczucia bezpieczeństwa,
- rozwijanie wyobraźni.

VI. METODY: czynna, słowna, oglądowa.

VI. FORMY: indywidualna, zespołowa, grupowa.

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

pwn.pl sp. z o.o. ul. romana maya 1 61-371 poznań
projekt@pwn-iws.pl www.pwn-iws.pl tel. (061) 873 62 48 faks (061) 873 62 49

NIP 896-10-16-845 REGON 930933660

pwn.pl

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

VII. ŚRODKI DYDAKTYCZNE: klocek drewniany, plastikowy, papier np. gazeta, miękka piłeczka np. z gąbki, pluszowa zabawka, kamień, miseczki, sok z cytryny, woda z cukrem, woda z solą, czosnek, kawa, perfumy, cebula, koc lub chusta KLANZA, kasztany, duże płaskie klocki o różnych fakturach, książka, piosenka Hoki-Poki lub piosenka Woogie-Boogie

VIII. PRZEBIEG ZAJĘĆ:

1. RYTUAŁ: Piosenka *Hoki-Poki* (z pokazywaniem części ciała).
2. ZABAWY USPRAWNIAJĄCE NARZĄDY ZMYŚLÓW: DOTYKU, SMAKU, POWONNIENIA
 - TAJEMNICZE PUDEŁKO – dzieci rozpoznają przedmioty poprzez dotyk.
 - JAKI TO SMAK? - nauczyciel przygotowuje trzy miseczki, w których znajdują się sok z cytryny, woda z cukrem, woda z solą. Dzieci wybierają jeden smak i ustawiają się zgodnie z oznaczonymi miejscami. W klasie znajdują się napisy słony, słodki, kwaśny. Grupy mają za zadanie pokazać mimiką, jaki smak był w miseczce.
 - ZGADNIJ, JAKI TO ZAPACH? – nauczyciel przygotowuje zapachy: czosnek, kawa, perfumy, cebula. Dziecko rozpoznaje zapachy z zawiązanymi oczami.
3. Ustalenie w toku rozmowy, do czego służą narządy zmysłu oraz czy są zmysły, bez których moglibyśmy się obejść. Zwrócenie uwagi na to, że odbieranie wrażeń dotykowych umożliwiają nam również inne części ciała.
4. ZABAWA - ODBIERANIE BODŹCÓW RÓŻNYMI CZĘŚCIAMI CIAŁA.

Dzieci chodzą boszo po różnych fakturach np. ścieżka sensoryczna wykonana z kasztanów przykrytych kocykiem, płaskich klocków o różnych fakturach.

5. RYTUAŁ: Podsumowanie zajęć. Po zakończeniu każdy żegna się z każdym, podając dłoń i przekazując sobie życzenia na dalszą część dnia.
6. (2 godzina) RYTUAŁ: Piosenka *Hoki-Poki* (z pokazywaniem części ciała).

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

7. Przypomnienie informacji z poprzednich zajęć na temat narządów zmysłów i ich przeznaczenia.
8. ZABAWY USPRAWNIAJĄCE NARZĄDY ZMYŚLÓW: WZROKU, SŁUCHU.
 - KAŻDY JEST INNY – dzieci poznają różnice w wyglądzie kolegów i koleżanek. Do zabawy wybieramy czworo dzieci oraz jednego obserwatora też dziecko. Obserwator przygląda się dokładnie czwórce dzieci i zapamiętuje szczegóły w wyglądzie, następnie odwraca się tyłem do pozostałych uczestników zabawy. Dzieci siedząc w kręgu zadają pytania obserwatorowi np., które z dzieci ma okulary?
 - KARTKOWANIE KSIĄŻKI – jedna osoba trzyma w ręku książkę, powoli przewraca kolejne kartki, po każdej kartce robi krótką przerwę. Dzieci siedząc z zamkniętymi oczyma, starają się zapamiętać liczbę przewróconych kartek.
9. Ustalenie w toku rozmowy, do czego służą narządy wzroku i słuchu oraz czy moglibyśmy się bez nich obejść. Zwrócenie uwagi na szkodliwość przebywania w hałasie i spędzania znacznej części czasu przed komputerem czy telewizorem.
10. RYTUAŁ: Podsumowanie zajęć. Po zakończeniu każdy żegna się z każdym, podając dłoń i przekazując sobie życzenia na dalszą część dnia.

Opracowała: Beata Kaczmarek-Domagalska

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Wnioski z przeprowadzonych zajęć:

TEMAT ZAJĘĆ: Co Pani jesień w koszu niesie?

Ad.2 Zabawa polegająca na wyszukiwaniu na terenie klasy darów jesieni.

Zabawa okazała się na początku dosyć trudna dla dzieci. Zintegrowanie kilku zmysłów spowodowało, iż dzieci nabrały do niej widocznego dystansu. Podczas objaśniania użyłam zbyt wielu poleceń, co spowodowało między innymi ten dystans. Pierwsze podejście nie udało się zbyt dobrze. Poza tym sala jednak powinna być zupełnie pusta, bez ławek i krzeseł, bowiem dziecko wędruje po niej z zasłoniętymi oczami. Musiałam zabezpieczać sobą w trakcie szukania skarbów krawędzie i inne niebezpieczne miejsca. Czas jej trwania wydłużył się. Nie sprawiła ona radości ani dzieciom, ani mnie. Postanowiłam ją zmodyfikować, co przedstawiłam w scenariuszu.

Ad. 3 Zabawa wypadła pomyślnie, dzieci bardzo chętnie uczestniczyły w niej. Jedne angażowały się bardziej, drugie uczestniczyły w niej poprzez naśladownictwo. Udało mi się nawet zachęcić dziewczynkę, która na co dzień zazwyczaj stoi z boku i niechętnie uczestniczy w zabawach. Musiałam jednak ciągle przypominać o bezpieczeństwie podczas zabawy, bowiem mam w klasie kilku chłopców, którzy nie mają poczucia granic swojego postępowania.

Ad. 4 Moim zdaniem, ta część wypadła najlepiej. Każde dziecko w jakiś sposób w niej uczestniczyło. Jeden uczeń wcześniej odgadł hasło, ale w dalszym ciągu kontynuowaliśmy zabawę, aby mogły uczyć się i wykazać swoją kreatywnością oraz przezwyciężać niepewność.

Ad.5 Zadanie również wypadło pomyślnie i osiągnęłam zamierzony cel. Po tym zadaniu postanowiłam dodać jednak ćwiczenie: „Zjedz i powiedz, co to?”. Podczas przeglądania innych scenariuszy natrafiłam na nie i postanowiłam, że dołączę je do swojego scenariusza. Stwierdziłam, że będzie ono dopełnieniem ćwiczenia 5. Zmiany nanieśliśmy w scenariuszu.

Ad.6 To ćwiczenie wymagało skupienia dzieci, ale udało się i padały różne propozycje z ich strony, dlatego galeria okazała się dosyć bogata w dzieła. Potrzebna tu była moja pomoc, szczególnie przy dzieciach niepełnosprawnych, ale i tych, które nie bardzo wiedziały co chcą zrobić. Wszystkie jednak ją wykonały. Najwięcej było prac plastycznych oraz ludzików, pojawiły się również jesienne bukiety.

Podsumowując pracę z moim scenariuszem, stwierdzam, że po małych przeróbkach jestem z niego zadowolona. Wszystkie cele zostały osiągnięte i zrealizowane. Najważniejsze jednak jest to, że dzieci miały sposobność do tego, aby poznać dary jesieni wieloma zmysłami. Widać, że tego typu zabawy przyniosły im wiele radości. Zdobyte i utrwalone wiadomości mam nadzieję, że wykorzystają w praktyce.

Edyta Natanek

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Scenariusz zajęć z wykorzystaniem stymulacji polisensorycznej

Zespół klasowy liczy 17 dzieci. Pięcioro z nich to dzieci dysfunkcyjne:

- niepełnosprawność ruchowa sprzężona z wadą wzroku – uczeń słabo widzący,
- zaburzenia zachowania,
- niepełnosprawność ruchowa na tle Zespołu Pierra-Robina,
- niepełnosprawność ruchowa sprzężona z wadą wzroku,
- niepełnosprawność ruchowa.

Scenariusz został napisany w oparciu o Program edukacji wczesnoszkolnej „Gra w Kolory” wydawnictwa JUKA. Przeznaczony jest do realizacji podczas 2 godzin lekcyjnych.

SCENARIUSZ ZAJĘĆ

Temat zajęć: **Co Pani Jesień w koszu niesie?**

Cele główne:

- pogłębianie znajomości darów jesieni oraz wykorzystanie ich w życiu codziennym,
- dostarczenie różnorodnych bodźców,
- wyzwalanie aktywności ruchowej dziecka,
- rozwijanie umiejętności współdziałania.

Cele operacyjne(dziecko potrafi lub próbuje):

- reagować na bodźce dźwiękowe,
- fantazjować ruchowo do muzyki z liśćmi,
- odgadnąć i przyporządkować hasło do krzyżówki,
- dokonywać właściwych wyborów poprzez wykorzystywanie różnych zmysłów,
- wizualizować na temat wykorzystania darów jesieni w swojej pracy,
- przełożyć bodźce wzrokowe na konkretną twórczość,
- nawiązać wielopłaszczyznowy kontakt z nauczycielem.

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Metody:

- uwrażliwianie zmysłów(elementy stymulacji polisensorycznej),
- praktyczne działanie,
- obserwacja,
- aktywizujące: giełda pomysłów,
- problemowe,
- muzykoterapia.

Formy pracy:

- indywidualna,
- zbiorowa.

Środki dydaktyczne:

- owoce (jabłka, gruszki, orzechy włoskie, śliwki),
- dary lasu(jarzębina, liście, mech, kasztany, żołądź, gałęzie)
- kwiaty z ogrodu (astry, dalie),
- dwa kosze lub inne pojemniki,
- hasła do krzyżówki,
- wazonik, wykałaczki, farby, pędzle, kartki z bloku,
- świeczka,
- płyta CD wyd. JUKA, część 1, klasa 2, piosenki - „ Wędrujący kapelusz”, „ Listki tańczą”, utwór muzyczny – „ Wyciszanka” ,
- dzwoneczki, kapelusz,
- hasło Galeria prac – „Dary jesieni”.

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PRZBIEG ZAJĘĆ

1. RYTUAŁ

Na początku zajęć prowadząca dzwoni dzwoneczkami w celu zasygnalizowania rozpoczęcia zajęć i skupienia uwagi dziecka, następnie zapala świeczkę i wprowadza ją w pole widzenia dziecka, nawiązuje kontakt wzrokowy i rozpoczyna się powitanie.

Powitanie piosenką pt.: „ Wędrujący kapelusz” – dzieci śpiewają piosenkę z jednoczesnym podawaniem sobie kapelusza. Po zaśpiewaniu dzieci siadają w kręgu na dywanie.

2. Zabawa polegająca na wyszukiwaniu na terenie klasy darów jesieni.

Dzieci siedzą na dywanie. N-el wybiera jedno dziecko , które wychodzi za drzwi. Sam kładzie „skarb” np. kasztan w mało widoczne miejsce. Wybiera drugie dziecko, podaje mu bębenek i objaśnia sposób grania. Cicho – wolno – jeżeli dziecko szukające jest daleko od skarbu. Głośno – szybko – jeżeli dziecko jest blisko skarbu. Zapraszamy dziecko, które wyszło. Jeżeli dziecko znajdzie skarb, to pozostali klaszczą, jako wyraz zadowolenia z wygranej i dobrze wykonanego zdania.

3. Zabawa muzyczno - ruchowa z liśćmi do piosenki *Listki tańczą*.

Każde dziecko bierze listek i tańczy z nim w rytm piosenki.

4. Wspólne rozwiązywanie krzyżówki – hasło: Dary jesieni.

Nauczyciel ma przed sobą przygotowane hasła. Prosi do siebie chętne dziecko i pokazuje pierwsze hasło: żółędzie. Zadaniem dziecka jest przedstawienie hasła pozostałym dzieciom w klasie za pomocą mimiki, gestów, odgłosów bądź rysunku na tablicy (wybór sposobu przekazania hasła pozostawiamy dziecku). Pozostali uczniowie odgadują hasło, które zostaje umieszczone na tablicy. Po

odgadnięciu wszystkich haseł i umieszczeniu ich na tablicy wspólnie odczytujemy główne hasło, które brzmi: Dary jesieni.

Ż	O	Ł	Ę	D	Z	I	E			
		W	I	A	T	R				
		J	A	R	Z	Ę	B	I	N	A
			D	Y	N	I	A			
				J	A	B	Ł	K	A	
				D	E	S	Z	C	Z	
		K	A	L	O	S	Z	E		
				Z	I	M	N	O		
		S	P	A	C	E	R			
K	A	S	Z	T	A	N	Y			
				L	I	Ś	C	I	E	

5. Segregowanie darów na jadalne i niejadalne.

Nauczyciel przygotowuje drugi kosz, wybranemu dziecku zawiązujemy oczy i kierujemy jego dłoń do koszyka. Dziecko wybiera i ocenia po kształcie, zapachu, fakturze co to jest, podaje nazwę i jego przeznaczenie. Ściąga opaskę i dokonuje oceny, wkłada do odpowiedniego koszyka.

6. Zabawa „Zjedz i powiedz, co to?”

Na osobnym talerzu, n-el przygotował małe kawałeczki różnych owoców. Zadaniem dzieci będzie rozpoznawanie ich za pomocą smaku, wzroku, dotyku. Oprócz wymieniania nazwy pytamy o odgłosy, które słychać podczas jedzenia (np. twarde jabłko), określanie smaku (słodki, kwaśny..). Na koniec zabawy zadajemy dzieciom pytanie „Dlaczego należy jeść owoce?”

7. Co możemy z nich zrobić? - wizualizacja.

Dzieci siedzą na dywanie, zamykają oczy i słuchają nauczyciela.

Wyobraź sobie, że jesteś w galerii, w której są piękne rzeczy, wiszą obrazy, na półkach stoją ciekawe eksponaty. Wszystkie wykonane są z darów jakie daje nam Pani Jesień i które my mamy w naszych koszach. Za chwilę my też z naszej klasy zrobimy piękną galerię, do której możemy zaprosić gości. Ale co my im pokażemy.....?

Dzieci otwierają oczy i kończą wypowiedź n-elą podając różne propozycje (namalować obraz, zrobić ludziki z żołądki i kasztanów, Panią Jesień z liści, itp.).

8. Przygotowanie miejsc pracy oraz wcześniej przygotowanych narzędzi.

Dzieci same decydują o tym, czy chcą pracować z grupą, kolegą czy też pracę wykonają samodzielnie. Dzieci z dysfunkcjami zostają dyskretnie przydzielone do innych, tam gdzie została utworzona grupa – n-el przydziela im oraz pomaga wykonać zadanie.

9. Sprzątanie miejsc pracy i tworzenie Galerii wytworów prac dzieci.

10. Oglądanie i omawianie wykonanych prac, powieszenie głównego hasła Galeria prac „Dary jesieni”.

11. Zakończenie zajęć.

Wszystkie dzieci stoją w kole na dywanie. W tle słychać utwór muzyczny „Wyciszanka”. Prowadzący jest wiatrem i dmucha od tyłu każdemu dziecku we włosy. Gdy dziecko poczuje „wiatr” odwraca się i podaje dłoń n-elowi żegnając się słowami – do zobaczenia na następnych zajęciach.

Edyta Natanek

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Scenariusz zajęć z wykorzystaniem stymulacji polisensorycznej

Charakterystyka grupy: klasa III integracyjna, 12 chłopców i 5 dziewczynek. 3 chłopców ma hiperkinetyczne zaburzenia (orzeczenia), jeden chłopiec niedowidzi (orzeczenie), 2 chłopców i jedna dziewczynka z opiniami. Klasa głośna, zdarzają się agresywne zachowania, dzieci między sobą rywalizują.

Dzień realizacji: 28 września 2010r.

Ilość godzin: 2 godziny lekcyjne

Temat bloku: I jeszcze troszkę wakacji

Temat dnia

Wspomnienia z wakacji

Cele ogólne

- wsparcie emocjonalne dziecka
- rozwijanie wyobraźni
- kształcenie umiejętności współpracy w grupie

Cele szczegółowe

Uczeń:

- wykona pracę plastyczną – projektuje i wykonuje przestrzenną formę użytkową
- wykorzystując zmysły poda różnice pomiędzy różnymi rodzajami piasku
- zaplanuje kolejne etapy pracy nad zadaniem
- zna różne rodzaje krajobrazów
- potrafi opowiedzieć o wydarzeniach, w których uczestniczył
- wie o zagrożeniach wynikających z nieprzestrzegania zasad bezpieczeństwa
- podziwia wytwory natury

Metody

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

- Słowne – opowiadanie, rozmowa
- Oglądowe – pokaz
- Zajęcia praktyczne

Formy pracy

Zbiorowa, grupowa, indywidualna

Środki dydaktyczne

Piasek nadmorski i pustynny, muszle, kamienie, olejek do opalania, woda, wiatrak, kartki z różnymi odcieniami koloru niebieskiego, muzyka relaksacyjna – szum morza, zapach morski, plastelina, farby, smażona i wędzona ryba

Przebieg zajęć:

1. Powitanie, ustawienie się w kręgu i przekazywanie kubeczka wypełnionego wodą, jednocześnie wsłuchując się w muzykę szumu morza. W sali lekcyjnej roznosi się morski zapach.
2. Zastłanie dzieciom oczu, przekazujemy pudło w którym znajduje się morski piasek, muszle i kamienie. Zadaniem uczniów jest rozpoznanie tematu zajęć.
3. Nauczyciel każdemu dziecku pokazuje piasek pustynny, które poznają piasek wielozmysłowo. Rozmowa na temat różnic między piaskiem morskim a pustynnym.
4. Rozmowa na temat plażowania, konieczności używania środków chroniących przed słońcem. Każdy uczeń otrzymuje kilka kropli olejku do opalania, którym smaruje swoje dłonie, jednocześnie poznając zapach.
5. Zorganizowanie wystawy z kamieni nadmorskich i muszli. Każde dziecko zapoznaje się z kształtem i kolorem. Rozmowa na temat różnic między nimi.

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

6. Każde dziecko wybiera kilka kamieni i muszli, wykorzystując plastelinę i farby tworzy kamiennego stworka. Zorganizowanie wystawy z wykonanymi postaciami.
7. Dzieci układają na ziemi pozostałe kamienie, jeden obok drugiego. Następnie bosymi stopami chodzą po nich.
8. Dzieci dzielą się na cztery grupy i tworzą swobodny tekst na temat morza. Wysłuchanie wszystkich tekstów.
9. Liczby w zakresie 100. Dodawanie i odejmowanie liczb typu: $65 + 3$, $47 - 9$, dzieci które mają problem z liczeniem mogą pomóc sobie kamieniami.
10. Rozmowa na temat jedzenia charakterystycznego nad morzem. Każde chętne dziecko próbuje smażoną i wędzoną rybę.
11. Nauczyciel pokazuje na planszach różne odcienie koloru niebieskiego. Rozmowa z dziećmi, Kiedy morze przybiera taki kolor?
12. Bajka relaksacyjna

Mały kotek samotnie wracał ze szkoły. Ciągnął łapkę za łapką wolno, jakby ospale. Był zmęczony, nic go nie cieszyło. Nagle nadleciał malutki motylek i nad samym nosem kotka zaczął robić okrążenia. Kotek patrzył jak zaszarowany. Motyl wzbił się wyżej i nagle znikł mu z oczu za wysokim ogrodzeniem. Zaciekawiony kotek zbliżył się do płotu, wdrapał się po deskach i znalazł w ogrodzie. Rozejrzał się dookoła. Było tam tak pięknie, rosły wysokie drzewa owocowe sięgające koronami do nieba. Rosły też kolorowe kwiaty, które jak dywan pokrywały cały ogród. Kotek pociągnął mocno noskiem i poczuł zapach ziemi, kwiatów, krzewów i drzew. Położył się na trawie i oddychał miarowo, równo i spokojnie. Kotek położył się wygodnie na miękkiej zielonej trawie, leżał teraz i odpoczywał. Poczucie senność. Słonko wysyłało swoje promyki na ziemię by pogłaskały kwiaty listki i wszystkie rośliny. Kotek zamknął oczy i poczuł przyjemny ciepły dotyk słońca na twarzy i całym ciele. Promyczki jeden po drugim głaskały go, przyjemnie go ogrzewając. Po chwili pojawił się delikatny wietrzyk, który kołysał listki i gałęzie, jakby do snu. Kotek poczuł, że wiaterek przesuwając się teraz po nim od głowy do łap, do samych pazurków, z wolna uwalnia go od smutków, i jeszcze raz, i jeszcze delikatnie przesuwając się od głowy w dół ciała, zabiera ze sobą całe zmęczenie. Kotek poczuł się tak dobrze,

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

poczuł się spokojny, jakby obmyty ze wszystkich swoich dużych i małych zmartwień. Otworzył wolno oczka i popatrzył na białe, pierzaste chmurki, które płynęły po niebie wolno, nie spiesząc się. Nagle jedna mała kropelka spadła mu na nos. Co to? – zdziwił się. Rozejrzał się dookoła i zobaczył, jak kwiatki wyciągają swoje małe główki do kropli deszczu. Usiadł na trawie. Przeciągnął się. Kropelki deszczu wolno, lecz miarowo spadały na spragnione roślinki. Wraz z tym delikatnym deszczem wróciła mu siła. Wstał, otrząsnął futerko, uśmiechnął się do siebie zadowolony. Pora iść do domu – pomyślał. Ale dziwną przeżyłem przygodę w tym ogrodzie, gdzie przyprowadził mnie motylek. Wróć tu jeszcze – obiecał sobie – tu jest tak pięknie i spokojnie. Wypreżył się do skoku i jednym zamachem przeskoczył płot. Radośnie machając ogonem wracał do domu

13. Podsumowanie dnia i samoocena.

Florkowska Ewa

Scenariusz zajęć z wykorzystaniem stymulacji polisensorycznej

Program realizowany w klasie – Program nauczania dla I etapu edukacji wczesnoszkolnej SZKOŁA NA MIARĘ, autor : Teresa Janicka-Panek, Barbara Bieleń, Hanna Małkowska-Zegadło, Warszawa 2010r.

Klasa Ib – klasa integracyjna

Charakterystyka klasy – Do klasy Ib integracyjnej od 01.09.2010r. uczęszcza 21 dzieci, w zajęciach będzie uczestniczyło 20 dzieci. Mama 1-go z chłopców niestety nie wyraziła zgody na udział swego syna w projekcie, bez podania dokładnej przyczyny odmowy (jest to, niestety, jej dość częsta postawa wobec różnych propozycji szkoły i wychowawcy – musimy to uszanować). Z w/w 20 uczniów, 3 uczniów to uczniowie z orzeczeniami PPP, z diagnozy których wynika że mamy w klasie jedno dziecko z **autyzmem dziecięcym** oraz dwoje dzieci z niepełnosprawnością ruchową wynikającą z **mózgowego porażenia dziecięcego**. W naszej klasie jest także dwoje dzieci z opiniami PPP – z których wynika że jeden z uczniów ma **zespół Aspergera**, a drugi **zaburzenia koncentracji**.

Czas trwania zajęć pozalekcyjnych – 2 godziny lekcyjne

Temat tygodnia – Pożytek jaki przynoszą różne zwierzęta środowisku.

Temat dnia – Czy dżdżownica przynosi pożytek przyrodzie?

Cel ogólny:

Uczeń – rozumie i szanuje przyrodę ożywioną i nieożywioną

- słucha w skupieniu czytanego wiersza
- poprawa koncentracji poprzez uwrażliwienie zmysłów

Cel szczegółowy

Uczeń – zna wiersz o dżdżownicy

- pozna wygląd i budowę dżdżownicy na rysunku i w naturze
- bada strukturę i zapach różnej gleby
- pozna funkcję lupy (uwrażliwienie zmysłu- wzroku)

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

- rozumie że dżdżownice spulchniają glebę i przynoszą pożytek środowisku
- poznaje wieloma zmysłami glebę: dotyk, węch, wzrok, słuch
- rozróżnia różne rodzaje gleby: gleba urodzajna, piaszczysta, żwirowa...
- rozumie potrzebę dbania o higienę: mycie rąk po zabawie ziemią
- potrafi wykonać pierścień dżdżownicy z plasteliny
- umie ułożyć puzzle pt: dżdżownica
- umie czołgać się przez tunel z materiału

Metoda pracy – słowna, oglądowa, działaniowa, ćwiczeń praktycznych

Formy pracy – indywidualna, grupowa, zbiorowa

Środki dydaktyczne – Wiersz „Dżdżownica” Kalina Bielach, lupa powiększająca, okazy żywych dżdżownic, puzzle: dżdżownica, plastelina, 3 rodzaje gleby (uprawna, piaszczysta, żwirowa), rysunek dżdżownicy, tunel z tkaniny do czołgania

PRZEBIEG ZAJĘCIA

1. Przywitanie

2. Rozpoczęcie zajęć rytuałem:

- „leniwe ósemki”
- dzieci stojąc w kręgu podają sobie szklankę wody

3. Nauczyciel czyta wiersz o dżdżownicy (na początku zajęcia czytanie wiersza, bajki, czytanki itp.. to rytuał). Uczniowie słuchając mają zamknięte oczy. Tekst wiersza jest czytany, by doprowadzić do wyciszenia wewnętrznego i skupienia uwagi.

„Dżdżownica Klementyna” autor Kalina Bielach

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

pwn.pl sp. z o.o. ul. romana maya 1 61-371 poznań
projekt@pwn-iws.pl www.pwn-iws.pl tel. (061) 873 62 48 faks (061) 873 62 49
NIP 896-10-16-845 REGON 930933660

pwn.pl

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Dżdżownica, co wyszła

Na ziemię po burzy,

Zobaczyła niebo

Odbite w kałuży.

Zachwycona jego

Pięknem i ogromem,

Co siły zaczęła

Pełznąć w tamtą stronę.

Między obłokami

Sunęła bez końca,

Grzała się w promieniach

Odbitego słońca.

Wróciła pod ziemię,

Lecz do końca życia

Niosła w duszy obraz

Obłoków odbicia.

Być może tak każdy,

Gdy będzie potrzeba,

Znajdzie swój kawałek

Odbitego nieba

I na dnie kałuży

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

pwn.pl sp. z o.o. ul. romana maya 1 61-371 poznań
projekt@pwn-iws.pl www.pwn-iws.pl tel. (061) 873 62 48 faks (061) 873 62 49
NIP 896-10-16-845 REGON 930933660

pwn.pl

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Zobaczy blask słońca.

Może...Któż to zgadnie?

bajka doszła końca.

Po wysłuchaniu wiersza uczniowie ćwicząc swą wyobraźnię, opowiadają i kolorach, postaciach, zapachach, zdarzeniach, które pojawiły się pod wpływem słuchanie wiersza.

4. Nauczyciel pokazuje ilustracje dżdżownicy, dzieci opisują obrazek.

5. Wprawki dramowe- ćwiczenia ruchowe.

Dzieci pełzają przez kolorowy tunel jak dżdżownice w ziemi.

6. Nauczyciel zadaje pytanie problemowe- po co istnieją dżdżownice na świecie? Swobodne wypowiedzi dzieci.

7. Nauczyciel zadaje drugie pytanie problemowe- czy wiecie gdzie żyją dżdżownice?

8. Nauczyciel zadaje trzecie pytanie problemowe- do czego służy spulchniona przez dżdżownice ziemia?

9. Dzieci oglądają żywe dżdżownice. Poznają dżdżownice wielozmysłowo- zmysł dotyku, węchu i wzroku. Oglądają dżdżownice przez lupę.

10. Nauczyciel pokazuje miskę z ziemią uprawną, kompostową. Dzieci poznają wielozmysłowo „dom” dżdżownic. Wąchają ziemię, oglądają, dotykają jej, wkładają rękę do miski z ziemią. Nauczyciel mówi „wasze palce to małe dżdżownice, róbcie w ziemi korytarze, spulchniajcie ją”.

11. Nauczyciel zadaje pytanie- „co należy zrobić po zabawie w dżdżownice?”. Krótka rozmowa o potrzebie higieny. Dzieci idą do łazienki umyć ręce.

12. Nauczyciel w trzech pudełkach pokazuje trzy rodzaje gleby- piaszczystą, uprawną i żwirową. Dzieci badają glebę wielozmysłowo.

13. Ćwiczenie zmysłu słuchu. Ruszając zamkniętym pudełkiem, słuchając dźwięków wydawanych przez ziemię, dzieci mają odgadnąć jaki rodzaj gleby jest w poszczególnych pudełkach.

14. Wyjście z miską ziemi uprawnej do ogrodu szkolnego. Wsypanie ziemi uprawnej przy roślinach, by lepiej rosły. Podczas zabawy jedno z dzieci wygląda ziemię i kamienieniem, szyszką, kijkiem, stopą robi

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

śląd na ziemi. Pozostałe dzieci przyglądają się i zgadują, jakim przedmiotem został zrobiony ślad. Zabawa rozwijająca zmysł wzroku – „ślady na ziemi”.

15. Po powrocie do klasy każde dziecko wykonuje z plasteliny jeden pierścień dżdżownicy. Później łączą poszczególne pierścienie i powstaje długa klasowa dżdżownica o imieniu Klementynka.

16. Dzieci wyjmują z kopert puzzle i je układają – Odgadują, że na obrazku jest dżdżownica.

17. Gra „wyobraź sobie”- rytuał.

Nauczyciel mówi dzieciom, by zamknęły oczy i wyobraziły sobie, że są dżdżownicą Klementynką, która po deszczu wyszła z ziemi w nieznanym miejscu i ogląda świat. Nauczyciel pyta -Co widzisz nad głową? Co widzisz obok siebie? Jakie widzisz kolory? Czy jest ciepło? Czy wieje wiatr? Obróć się powoli, kto stoi za tobą? Jakiego koloru jest roślina, która kwitnie przy twojej głowie? Itp...

18. Ćwiczenia ciszy –rytuał na zakończenie zajęć.

Dzieci siedzą na krzesłach przy swoich stolikach z głową położoną na rękach. Nauczyciel stoi przy drzwiach i szeptem wywołuje kolejno imiona dzieci. Te wstają cicho, bezszelestnie zasuwają krzesła, biorą swój tornister, podchodzą do nauczyciela, który podaje im rękę i z nimi się żegna.

Zespół Szkół z Klasami Integracyjnymi i Specjalnymi nr 1 w Poznaniu

Opracowała –Hanna Gintrowicz

Scenariusz zajęć z wykorzystaniem stymulacji polisensorycznej

Charakterystyka grupy

Scenariusz został przygotowany na 2 godzinne zajęcia pozalekcyjne dla uczniów klasy trzeciej. Zespół klasowy liczy 13 uczniów (9 dziewczynek i 4 chłopców) w tym 4 uczniów z orzeczeniami:

Kasia- dziecko z obciążeniami z okresu ciąży i porodu. W pierwszym roku życia przeszło zakażenie ogólnoustrojowe i przez 5 miesięcy było hospitalizowane. Dziewczynka była odroczonej od obowiązku szkolnego, powtarzała drugą klasę. Aktualne wyniki badań wskazują na niższy niż przeciętny poziom rozwoju umysłowego. Poszczególne funkcje poznawcze rozwinięte są nieharmonijnie. Opóźniony rozwój mowy i słaba artykulacja ogranicza porozumiewanie dziewczynki z otoczeniem. U dziecka występuje zwolnione tempo uczenia się w oparciu o koordynację wzrokowo- ruchową oraz obniżony poziom sprawności grafomotorycznej. Zauważa się trudności z koncentracją uwagi, szybką męczliwość dziecka oraz niską motywację do podejmowania zadań.

Andrzej –chłopiec po operacji guza mózgu i po leczeniu onkologicznym, z niedowładem nerwu VII o niewielkim nasileniu , aparatowany z powodu niedosłuchu zmysłowo- nerwowego umiarkowanego stopnia. Sprawność fizyczna dziecka jest ograniczona. Rozwój umysłowy jest odpowiedni do wieku życia. Prawidłowo funkcjonują procesy myślenia. Koordynacja wzrokowo- ruchowa jest odpowiednia do wieku, ale poziom sprawności grafomotorycznej znacznie obniżony. Czynności graficzne chłopiec wykonuje w wolnym tempie, wykazuje dużą męczliwość podczas ich wykonywania.

Kamil- chłopiec odroczonej od obowiązku szkolnego ze względu na stan zdrowia, upośledzenie umysłowe stopnia lekkiego oraz wadę wymowy. Posiada zawężony zasób słownika i wiadomości o otoczeniu społeczno-przyrodniczym. Mówi niepoprawnie pod względem artykulacyjnym. Sprawność grafomotoryczna jest obniżona. W zachowaniu chłopca obserwuje się wzmożoną ruchliwość oraz problemy z koncentracją uwagi. Chłopiec chętnie przebywa w grupie rówieśników, nawiązuje z nimi relacje o charakterze zabawowym, jednak w sytuacjach konfliktowych zachowuje się agresywnych.

Patrycja- dziewczynka odroczonej od obowiązku szkolnego ze względu na występujące deficyty rozwojowe w zakresie funkcji percepcyjno-motorycznych oraz niską dojrzałość emocjonalną. Obecnie ogólny poziom rozwoju intelektualnego mieści się w normie wiekowej na poziomie poniżej przeciętnej. Rozwój poszczególnych funkcji poznawczych przebiega nieharmonijnie. Sprawność grafomotoryczna oraz koordynacja wzrokowo-ruchowa są znacznie osłabione. Występują deficyty w zakresie funkcji słuchowych oraz słuchowej pamięci fonologicznej. Zaburzona jest również percepcja oraz pamięć wzrokowa. Trudności dziewczynki wynikają również z bardzo niskiej dojrzałości społeczno- emocjonalnej oraz niskiej motywacji do pracy.

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Ze względu na występujące deficyty rozwojowe dzieci z orzeczeniami zostały objęte intensywną terapią logopedyczną, pracą korekcyjno- kompensacyjną oraz indywidualnymi zajęciami rewalidacyjnymi.

Temat bloku: Pole

Temat dnia: Jak powstaje chleb? – zapoznanie z produkcją chleba.

Cele ogólne:

- uwrażliwienie percepcji wzrokowej, słuchowej, smakowej, dotykowej
- Usprawnienie małej i dużej motoryki
- Wyzwalanie aktywności ruchowej

Cele szczegółowe:

Uczeń:

- rozpoznaje różne rodzaje pieczywa
- wie, z czego i w jaki sposób powstaje chleb
- rozumie potrzebę szanowania chleba
- umie zagnieść masę solną

Metody pracy:

Słowne, oglądowe, działania praktyczne, aktywizujące, z wykorzystaniem elementów metody porannego kręgu, chromoterapii, muzykoterapii, aromatoterapii.

Formy pracy:

- zbiorowa, jednolita
- indywidualna

Środki dydaktyczne:

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

pwn.pl sp. z o.o. ul. romana maya 1 61-371 poznań
projekt@pwn-iws.pl www.pwn-iws.pl tel. (061) 873 62 48 faks (061) 873 62 49
NIP 896-10-16-845 REGON 930933660

pwn.pl

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Świeca zapachowa , olejek lawendowy , różne rodzaje pieczywa, produkty potrzebne do wypieku chleba, kartki z nazwami tych produktów , puzzle , film,, „Od ziarenka do bochenka”, baśń J.Ch. Andersena „Dziewczynka, która podeptała chleb”, żółte: obrusy, karton, chusty , fartuszki, miseczki , suszarka do włosów , płyty CD z muzyką relaksacyjną.

Przebieg zajęć:

- 1) Nauczyciel dzwoni dzwoneczkiem w celu zasygnalizowania rozpoczęcia zajęć.
- 2) Zapalenie przez nauczyciela świeczki zapachowej (lawendowej). Obejście ze świecą siedzących w kręgu dzieci i zwrócenie uwagi na płomień świecy.
- 3) Nauczyciel przekazuje palącą się świecę dzieciom, które ze skupieniem podają ją sobie nawzajem.
- 4) Śpiewanie piosenki na powitanie dla każdego dziecka z jednoczesnym masowaniem dłoni dziecka lawendową oliwką.

Witaj ... (imię dziecka), witaj ...

Jak się masz, jak się masz,

Wszyscy cię witamy, wszyscy cię witamy

Bądź wśród nas, bądź wśród nasz.

- 5) Wprowadzenie do tematu.

Dzieci podchodzą do nakrytego żółtym obrusem stolika, pod którym leżą różne rodzaje pieczywa (bułki małe i duże, rogale, chałka, bagietki, pieczywo chrupkie, różne gatunki chleba itd.). Dziecko wkłada rękę pod obrus i z zamkniętymi oczami wyciąga wybrany przez siebie rodzaj pieczywa. Dotykając go , wachając rozpoznaje i nazywa. Obserwacja i degustacja przez dzieci wyrobów piekarniczych – zwrócenie uwagi na kształt , kolor, zapach i smak.

6. Obejrzenie filmu „Od ziarenka do bochenka ‘ (WSiP Środowisko kl.1-3, 10 min.)

7. Zabawa ruchowa po obejrzeniu filmu „Jestem ziarenkiem zboża”- drama.

Dzieci kładą się na dywanie udając ziarenka zbóż. Pokropione wodą przez nauczyciela improwizują wzrost ziarenka w kłosa w takt słuchanej muzyki, według własnego pomysłu ruchowego. Nauczycielka posługując się suszarką do włosów imituje podmuch wiatru , który wprawia kłosa w ruch (w zależności od strumienia powietrza (ciepły – zimny) następuje zmiana natężenia ruchu).

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

pwn.pl sp. z o.o. ul. romana maya 1 61-371 poznań
projekt@pwn-iws.pl www.pwn-iws.pl tel. (061) 873 62 48 faks (061) 873 62 49
NIP 896-10-16-845 REGON 930933660

pwnpl

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

8. Dzieci podchodzą do stolika, na którym na żółtej serwecie umieszczone są różne produkty spożywcze. Zadaniem dzieci jest wybranie tych produktów, które są niezbędne do pieczenia chleba (mąka, sól, woda, drożdże, zakwas). Dzieci przyczepiają na karbowany żółty karton kartki z napisami tych produktów.

9. Omówienie procesu powstawania chleba – dzieci układają w odpowiedniej kolejności ilustracje historyjki obrazkowej.

10. Układanie puzzli – uczniowie składają bochenek chleba z papierowych puzzli i odczytują hasło „Szanuj chleb”. Rozmowa na temat – dlaczego należy szanować chleb. Czytanie fragmentu baśni J.Ch. Andersena „Dziewczynka, która podeptała chleb”.

„Inger wzięła duży bochenek pszennego chleba i poszła odwiedzić swoich rodziców. Dziewczynka włożyła swoją najlepszą suknię i swoje nowe buty i ostrożnie, aby nie zabrudzić nóg; nikt nie mógł jej wziąć za złe; ale gdy doszła do miejsca, gdzie droga prowadziła przez bagnisko i gdzie rozlała się woda i błoto na dużej przestrzeni, rzuciła na ziemię bochenek chleba, aby stanąć na nim i przejść suchą nogą. Gdy postawiła jedną nogę na bochenku chleba, a drugą uniosła do góry, chleb zaczął coraz głębiej i głębiej pogrążyć i dziewczynka znikła zupełnie, widać tylko wielką, czarną kałużę, a na niej rozpryskujące się pęcherzyki.”

11. Zabawa ruchowa ze śpiewem „Mało nas do pieczenia chleba” jako zaproszenie do zabawy w piekarzy.

12. Zabawa w piekarzy – dzieci zakładają żółte fartuszki i na głowę żółte chustki, otrzymują żółte miseczki z różnymi materiałami sypkimi (ziarna zbóż, mąka, sól droбноziarnista i sól gruboziarnista). W celu dostarczenia im różnych doznań dotykowych wkładają ręce do misek i mieszają.

Następnie uczniowie w parach przygotowują masę solną i wyrabiają z niej różne rodzaje pieczywa.

Po skończonej pracy nauczyciel daje sygnał uczniom do sprzątnięcia stanowisk pracy pokazując emblemat szczotki i szufelki.

13. Stymulacja smaku – dzieci degustują chałkę z miodem lub kremem orzechowym.

14. Relaksacja – dzieci kładą się na dywanie wsłuchując się w muzykę relaksacyjną z odgłosami wiatru, oddychają spokojnie i równomiernie.

15. Zakończenie zajęć – zgaszenie świecy.

Opracowała :Joanna Figiel

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Scenariusz zajęć z wykorzystaniem stymulacji polisensorycznej

Charakterystyka grupy: klasa III integracyjna, 12 chłopców i 5 dziewczynek. 3 chłopców ma hiperkinetyczne zaburzenia (orzeczenia), jeden chłopiec niedowidzi

(orzeczenie), 2 chłopców i jedna dziewczynka z opiniami. Klasa głośna, zdarzają się agresywne zachowania, dzieci między sobą rywalizują.

Temat bloku: I jeszcze troszkę wakacji

Temat dnia

Wakacyjne pamiątki

Cele ogólne

- wdrażanie do dłuższych wypowiedzi na dany temat
- rozwijanie wyobraźni przestrzennej

Cele szczegółowe

Uczeń:

- wykona pracę plastyczną – projektuje i wykonuje przestrzenną formę użytkową
- wykorzystując zmysły poda różnice pomiędzy różnymi rodzajami sera
- zaplanuje kolejne etapy pracy nad zadaniem
- wykona owieczkę
- potrafi opowiedzieć o wydarzeniach, w których uczestniczył
- wie o zagrożeniach wynikających z nieprzestrzegania zasad bezpieczeństwa
- podziwia wytwory natury

Metody

- Słowne – opowiadanie, rozmowa
- Oglądowe – pokaz

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

pwn.pl sp. z o.o. ul. romana maya 1 61-371 poznań
projekt@pwn-iws.pl www.pwn-iws.pl tel. (061) 873 62 48 faks (061) 873 62 49
NIP 896-10-16-845 REGON 930933660

pwn.pl

- Zajęcia praktyczne

Formy pracy

Zbiorowa, grupowa, indywidualna

Środki dydaktyczne

Plakat o tematyce górskiej/ puzzle (widoki krajobrazów górskich), mapa, muzyka wyciszająca – „Górski potok”, różne rodzaje serów, owcza wełna, masa solna, farby,

Przebieg zajęć:

1. Powitanie, ustawienie się w kręgu i przekazywanie zapalanej świeczki, jednocześnie wsłuchując się w muzykę górskiego potoku.
2. Zorganizowanie wystawy pamiątek zgromadzonych w czasie wakacji. Podział na okazy naturalne i wytwory pracy ludzkiej oraz podział ze względu na rejon pochodzenia.
3. Czytanie wiersza „ Kamyk ”, uzasadnienie wypowiedzi: Jakie obrazy i dźwięki przypomina kamyczek?
4. Układanie puzzli z pociętych, wakacyjnych pocztówek.
5. Gry i zabawy wykorzystujące zmysły.

Czarodziejskie pudło: W pudełku znajdują się różne przedmioty, m.in. związane z wakacjami, np. muszelka, kamyk, kierpce. Wybrane dziecko ma zasłonięte oczy i dotykiem rozpoznaje wyciągniętą rzecz. Jeśli prawidłowo odgadnie nagradzane jest brawami, jeśli przedmiot nie zostanie rozpoznany wraca do pudełka.

6. Ciche czytanie ze zrozumieniem wiersza. Wyszukiwanie fragmentów dotyczących wakacyjnych wspomnień (słońce od Tatr, zapach morza, smak posiomek i las, piosenka od ptaków).
7. Projektowanie i wykonanie przestrzennej formy użytkowej uwzględniającej zasady kompozycji otwartej:

- masyw górski

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

- wymyślanie nazwy dla swojej góry
- wystawa prac

8. Śpiewanie piosenki Żal nam słonecznej swobody z akompaniamentem granym na wybranym

instrumencie perkusyjnym.

8. Liczby w zakresie 100. Dodawanie i odejmowanie liczb typu: $26 + 3$, $45 - 2$.
9. Poznawanie smaków różnych rodzajów serów: biały, żółty, topiony, smażony, kozi, owczy. Porównywanie smaków i dokonanie oceny.
10. Zabawa: Odgadnij, o jakiej pamiętce wakacyjnej mówię.

Wybrani uczniowie wymyślają zagadki o wakacyjnych pamiątkach, a pozostali odgadują.

11. Wyklejanie owieczki wyciętej z brystolu owczą wełną. Klasa zostaje podzielona na zespoły, każdy zespół otrzymuje owieczkę z brystolu. Należy ją wyciąć a następnie wykleić owczą wełną. Wystawa prac.
12. Podsumowanie dnia i samoocena.

Opracowała Joanna Selewska

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Scenariusz zajęć z wykorzystaniem stymulacji polisensorycznej

Charakterystyka grupy docelowej:

Grupa składa się z trzech chłopców w wieku 8, 7 i 7 lat.

Diagnoza medyczna:

- Prawostronny rozszczep wargi, wyrostka zębowego i podniebienia- stan po operacji, obustronny niedosłuch,
- Obustronny niedosłuch - stan po implancie,
- Ubytek słuchu – stan po implancie,

Problemy, z jakimi borykają się uczniowie związane są ściśle z rodzajem niepełnosprawności – trudności z rozumieniem poleceń, komunikacją oraz koncentracją uwagi.

Temat:

Określanie cech oraz układanie pytań.

Cel ogólny:

- Uczeń obdarza uwagę nauczyciela i kolegów, słucha ich wypowiedzi, chce je zrozumieć, w jasny sposób komunikuje swoje spostrzeżenia.

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Cele szczegółowe:

Uczeń:

- nazywa cechy przedmiotów,
- zadaje pytania dotyczące cech przedmiotów,
- dzieli wyrazy na sylaby i głoski,
- rozpoznaje dotykiem przedmioty,
- identyfikuje przedmioty na podstawie wydawanych przez nie dźwięków,
- zapamiętuje sekwencje przedmiotów i odtwarza je za pomocą rysunków,
- koloruje obrazek zgodnie z zapamiętanym oryginałem przedmiotu.

Metody:

- metoda ćwiczeń praktycznych,
- rozmowa,
- pokaz,

Przebieg zajęć:

Rytuał rozpoczęcia zajęć:

Uczniowie:

- Odkładają plecaki w wyznaczone miejsce,
- samodzielnie odznaczają swoją obecność określonym znaczkiem (np. wyciętą postacią z imieniem) na wyznaczonej do tego celu planszy,
- siadają na dywanie.

1. Na dywanie rozłożone jest 9 przedmiotów: miś – maskotka, balon, piłeczka, blaszany garnuszek, klocki, samochodzik, kubek, rękawiczka, guzik. Uczniowie wybierają po 3 przedmioty, oglądają je, dotykają itp., a następnie starają się podać ich cechy: mały – duży, szorstki – gładki, ciepły – zimny, kolor, miękki – twardy. Po słownym określeniu cech przedmiotów, uczniowie odkładają je na dywan.
2. Uczeń wzrokowo wybiera sobie jeden przedmiot i opisuje jego cechy – pozostali uczestnicy zabawy zgadują, o który przedmiot chodzi. Kto podał poprawną odpowiedź, zabiera opisywany przedmiot i chowa go do swojej „skrzyni skarbów”, Teraz on opisuje kolejny przedmiot z dywanu.

3. Uczeń przechodzi za kotarę z własną „skrzynią skarbów”, wybiera z niej jakiś przedmiot. Pozostali zadają pytania dotyczące cech wybranego, ukrytego przedmiotu i odgadują jego nazwę. Po rozpoznaniu przedmiotu dzieci wspólnie dzielą na sylaby i głoskują jego nazwę. Przedmioty ponownie odkładane są na dywan.
4. Nauczyciel głoskuje nazwę wzrokowo wybranej zabawki - uczniowie wskazują ją i wrzucają do wspólnego kosza.
5. Kosz z zabawkami przykrywany jest materiałem. Uczniowie losują obrazki z przedmiotami ukrytymi w koszu, a następnie za pomocą dotyku wyszukują z niego te, które przedstawione są na ich ilustracjach. Samodzielnie sprawdzają poprawność wykonania zadania. Po każdym rozpoznaniu zabawka „wraca” do kosza.
6. Nauczyciel wybiera z kosza ukryty przedmiot, stuka w niego – uczniowie na podstawie wydawanego dźwięku starają się odgadnąć, jaki przedmiot trzyma prowadzący. Właściciel obrazka przedstawiającego ten przedmiot podnosi jego ilustrację.
7. Każdy uczeń otrzymuje komplet rysunków przedstawiających przedmioty z kosza. Nauczyciel układa je na dywanie w określonej kolejności a następnie zakrywa je. Uczniowie układają z pamięci kolejność karteczek wg wzoru ułożonego przez osobę prowadzącą. Nauczyciel odsłania przedmioty – uczniowie samodzielnie sprawdzają poprawność wykonania zadania.
8. Za kotarą uczeń ustawia własny układ przedmiotów, pozostali na podstawie pytań o cechy tych przedmiotów starają się odtworzyć ukryty układ. Po odsłonięciu kotary uczniowie samodzielnie sprawdzają poprawność wykonania zadania.
9. Dzieci losują karteczki z konturami przedmiotów, którymi się bawiły a następnie kolorują je w miarę dokładnie zgodnie z oryginałem.

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Rytuał zakończenia zajęć:

* rytuał nagradzający:

- na 10 minut przed zakończeniem zajęć uczniowie wybierają działalność, na jaką mają ochotę (wykorzystanie pomocy, które znajdują się w sali)

Uczniowie:

- Odkładają swoje znaczki obecności na miejsce początkowe.

W trakcie trwania zajęć rytuał „korony” – osoba, na którą trzeba zwracać uwagę – słuchać, ma na głowie koronę.

Opracowała: Katarzyna Palonka Rycyk

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Scenariusz zajęć z wykorzystaniem stymulacji polisensorycznej

Scenariusz opracowany został dla uczniów drugiej klasy integracyjnej. Klasa ta liczy 16 dzieci w tym: 1 dziecko autystyczne i 2 dzieci z niepełnosprawnością ruchową. Poza tą trójką, w klasie znajduje się jeszcze trzech chłopców z opiniami z Poradni Psychologiczno – Pedagogicznej (1.zaburzenia zachowania – agresja i autoagresja, 2.zaburzenia integracji sensorycznej, poważna wada wymowy – powtarzał klasę pierwszą, 3. duża niedojrzałość emocjonalna, nie uzyskał dojrzałości szkolnej, a pomimo to rozpoczął naukę).

Klasa pracuje na programie Wydawnictwa Nowa Era: Program nauczania dla I etapu – Edukacji Wczesnoszkolnej „Szkoła na miarę”, którego autorkami są dr B.Bieleń, dr T.Janicka-Panek, dr H.Małkowska-Zegadło, na podręczniku „Nowe Już w szkole klasa 2”.

Data przeprowadzenia zajęć: 24.09.2010 rok

Krąg tematyczny: Wrzesień niesie jesień

Temat: Jesienią sady się rumienią

Cel ogólny: doświadczenie przez dziecko poczucie rytmu w życiu – zmiany w przyrodzie

(następujące po sobie pory roku, miesiące, dni tygodnia, dzień i noc), rytmizacja tekstu, rytm w muzyce, plastyce.

Cele szczegółowe:

- rozróżnia za pomocą zmysłów: smaku, węchu, dotyku, wzroku, słuchu owoce
- zna zasady higienicznego spożywania owoców;
- potrafi współdziałać w grupie;
- koncentruje się na zadaniu poprzez uwrażliwienie zmysłów;
- potrafi dokończyć rozpoczęty szlaczek;
- samodzielnie komponuje rytm z 2, 3 lub 4 elementów;
- potrafi wymienić kolejno pory roku i miesiące.

Metody: słowna, działań praktycznych, elementy stymulacji polisensorycznej

Forma: grupowa jednolita i zróżnicowana, indywidualna

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Środki dydaktyczne: jabłka, śliwki, gruszki, cytryny, limonki, pomarańcze, kolorowe kartki, dziurkacze ozdobne w dwóch rozmiarach (małe i duże), płyta CD Vivaldi „Jesień”, wiersz – rymowanka „Wpadła gruszka do fartuszka”, zadania dla grup (rozsypanka wyrazowa).

Przebieg zajęć:

1. Ustawienie dzieci przed salą – dzieci łapią się za ramiona, tworzą pociąg, zamykają oczy, wkraczamy do naszej krainy – nauczyciel wprowadza dzieci w ciszy do sali.
2. Na miejscu dzieci otwierają oczy, w ciszy układają tornistry w wyznaczonym miejscu i zasiadają na wykładzinie w kręgu rady.
3. Powitanie: (zaczynamy zawsze od dziecka znajdującego się po prawej stronie nauczyciela) każdy uczestnik po kolei mówi swoje wymyślone imię oraz pokazuje wymyślony przez siebie gest towarzyszący lub pasujący do imienia, a pozostała część grupy wita się z nim przez głośne powtórzenie jego imienia i pokazanie jego gestu.
4. Zapalanie po kolei czerwonych zapachowych świeczek na środku w kręgu, kolejne dziecko mówi o swoim dzisiejszym marzeniu: „Dzisiaj chciałbym.....”
5. Dzieci zamykają oczy i siedzą w ciszy:
 - spróbuj poczuć jak najwięcej i odgadnąć co to jest. Dostają do ręki plasterki cytryny lub limonki lub pomarańczy – dotykają go, wachają, liżą, na końcu otwierają oczy i sprawdzają, czy dobrze odgadli.
 - Jakie mieliście kłopoty przy odgadywaniu?
 - Po czym udało wam się rozpoznać?
6. Losowanie z kosza owoców – każde dziecko po jednym. Powstały w ten sposób dwie grupy: owoce cytrusowe i rodzime owoce jesienne.
 - Dlaczego spożywamy owoce?

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

- Dlaczego myjemy je przed jedzeniem?

Dzieci układają w dwóch rzędach swoje owoce – powstały w ten sposób 2 rytmy.

Próbujemy je wyklaskać, pokazać ciałem.

7. Jaki inny rytm można ułożyć z tych owoców?

8. Praca w grupach: w tle leci muzyka „Jesień” Vivaldiego, z 2 kolorowych kartek ozdobnymi wyciskaczami wykonują małą i dużą formę. Na przygotowanych paseczkach naklejają według własnego pomysłu jakiś rytm.

9. Prezentacja w kręgu rady swoich rytmów.

10. Ćwiczenia dykcyjne – nauka rymowanki „Wpadła gruszka do fartuszka”

Wpadła gruszka do fartuszka

A za gruszką dwa jabłuszka

A śliweczka spaść nie chciała

Bo jest jeszcze niedojrzała

Podczas nauki dzieci przekazują sobie rytmicznie w kręgu z ręki do ręki owoc.

11. Układanie zdania z rozsypanki wyrazowej i naklejenie jej jako podpis do ilustracji drzewa:

1 grupa: Jabłka rosną na jabłoni.

2 grupa: Na gruszy rosną gruszki.

3 grupa: Śliwki rosną na śliwie.

- prezentacja ilustracji drzewa z podpisem, głośne odczytanie ułożonego zdania.

12. Zabawa chustą KLANZY:

- łapanie jabłuszka (piłeczki) do fartuszka tak, żeby nie spadło na ziemię;

chusta leży rozłożona na podłodze, a poszczególne grupy celują piłeczkami tak, aby wpadły

one na podany przez nauczyciela kolor – za każde trafienie 1 pkt.

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

13. Dokończ rozpoczęty rytm: na paseczkach zostały przygotowane początki rytmów za pomocą stempelków, należy je zgodnie z regułą dokończyć.

14. Sygnał do zawiązania kręgu rady. Podsumowanie zajęć.

Gdzie jeszcze możemy spotkać rytm? (dzień i noc, pory roku, kolejne miesiące, dni tygodnia).

Dzieci wymieniają nazwy kolejnych pór roku, potem miesiący – kilka rundek w kręgu.

15. Odśpiewanie naszej piosenki Klubowej.

16. Pożegnanie i zakończenie zajęć: „*Puszczam jabłuszko teraz w krąg, niechaj powróci do mych rąk*” - przekazanie jabłka na zasadzie zabawy „Grosik” przekładając z ręki swojej do ręki sąsiada z prawej strony.

Opracowała

Magdalena Jagiełło

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Scenariusz zajęć z wykorzystaniem stymulacji polisensorycznej

Prowadzący: Marzena Musielak

Data przeprowadzenia zajęć: 30.09.2010 r.

1. Charakterystyka grupy docelowej

Zajęcia odbyły się w grupie 11 dzieci, stanowiących część I klasy, integracyjnej. Grupa składała się z dzieci wyłącznie siedmioletnich. Wśród nich znajduje się Adrian, u którego zdiagnozowano autyzm dziecięcy, nie komunikuje się z otoczeniem za pomocą słów; Jasiu – z Zespołem Aspergera, u którego zalecono usprawnianie funkcji analizatora słuchowego, koordynacji wzrokowo-ruchowej i sprawności grafomotorycznej; Kacper – zaburzenia percepcji wzrokowej i słuchowej oraz motoryki małej.

Ponadto problem w grupie stanowi duża męczliwość i utrzymanie odpowiedniego poziomu koncentracji, niezbędnego do wykonywania zadań.

Podczas zajęć skupiłam się na stymulacji sensorycznej, przeprowadziłam ćwiczenia pobudzające w szczególności zmysł dotyku, węchu, smaku, wzroku i słuchu u dzieci.

2. Temat: Kapu kap...- badamy wodę.

3. Cel ogólny: Rozbudzanie ciekawości świata, obserwowania i badania najbliższego otoczenia

4. Cele szczegółowe:

- na podstawie wrażenia dotykowego, ocenia temperaturę wody
- kierując się walorami smakowymi, rozpoznaje ją wśród innych napojów
- określa ilość i jakość usłyszanych dźwięków
- układa puzzle 10-elementowe
- współpracuje w grupie dla osiągnięcia celu

5. czas trwania: 1 godzina 30 minut

6. Metody: stymulacji polisensorycznej, eksperyment

7. Środki dydaktyczne: lampion ze świeczką, zapalniczka, folia malarska, miski, ręczniki papierowe, spryskiwacz do wody, kubki plastikowe szt.30, sok jabłkowy, mleko (sprawdzić, czy któreś z dzieci nie jest uczulone), woda mineralna, kwasek cytrynowy, waniliowy i cytrynowy aromat do ciast, ocet, 4 stoiki z zakrętkami, czajnik elektryczny, duża ilość wody „pod ręką”, kartki papieru A4, 10 widokówek znad morza, pociętych na 10 części,

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

7. Przebieg zajęć:

Rytuał Początku

Zajęcia zaczynają się w kręgu. Dzieci siedzą na dywanie. Nauczyciel zapala świecę w lampionie i podaje go dziecku po prawej stronie, mówiąc ściszym głosem coś miłego na powitanie. Lampion wędruje, zgodnie z ruchem wskazówek zegara, z rąk do rąk. Dzieci witają się ściszym głosem, a podawanie lampionu wymusza skupienie i powolne ruchy. Kiedy lampion obejdzie krąg, nauczyciel odkłada go w widoczne, ale bezpieczne miejsce. Lampion pozostaje zapalony przez całe zajęcia.

Grupa przechodzi na podłogę pokrytą folią malarską, aby podłoga podczas ćwiczeń nie uległa zalaniu.

Ćwiczenie 1

Nauczyciel prosi dzieci o zamknięcie oczu i wyciągnięcie do przodu dłoni. Obchodząc krąg spryskuje dzieciom ręce. Potem prosi je o opisanie swoich odczuć – czy było przyjemnie? Czy się czegoś obawiałem? Czy odważę się spryskać twarz? Jaka była woda? Czy chętnie powtórzę doświadczenie? itp.

Ćwiczenie 2

Nauczyciel stawia przed dziećmi dwie dość duże miski niebieską i czerwoną. W niebieskiej znajduje się woda zimna, w czerwonej – ciepła (woda nie powinna przekraczać temperatury 30 stopni Celsjusza). Dzieci po kolei zanurzają dłonie w jednej i drugiej misce. Potem opisują swoje doznania: w której z misek chciałbym się zanurzyć? Jaka jest woda w miskach? Z jaką porą roku kojarzy ci się woda w niebieskiej misce, a jaką – w czerwonej? itp.

Jeśli dzieci wyrażają taką chęć, można zrobić to samo ćwiczenie zanurzając nogi, a potem porównać natężenie doznań: czy odczuwana, przez rękę i nogę, temperatura jest taka sama? Jeśli się różni – opisz tę różnicę, itp.

Ćwiczenie 3

„Smakowanie wody”

Dzieci pracują w parach. Każda para otrzymuje 3 kubki. Jedno dziecko ma zawiązane oczy. W tym czasie nauczyciel wlewa do kubków: sok jabłkowy, mleko i wodę mineralną. Dziecko z zawiązanymi oczami pije z każdego kubka. Jego zadaniem jest rozpoznać wodę i określić jej smak. Potem dzieci omawiają w grupie swoje doznania: czy trudno, czy łatwo rozpoznać wodę po jej smaku? Jaki smak ma woda? Czym się różni od innych napojów? itp.

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Ćwiczenie 4

Nauczyciel zawiązuje wszystkim dzieciom oczy i stawia przed nimi przygotowane wcześniej 4 słoiki z wodą, do których wcześniej wlał odrobinę aromatu do ciast np. waniliowego, cytrynowego itp. oraz ocet (czy inny mało przyjemny zapach) oraz czystą wodę. Dzieci wachają zawartość wszystkich słoików i opisują swoje wrażenia: który zapach jest przyjemny, a który nieprzyjemny? Co jest w czwartym słoiku? Czy czysta woda ma zapach? Czy wilgoć można wyczuć nosem? Jakie skojarzenia nasuwają im te zapachy?

Ćwiczenie 5

„Przeprawa przez rzekę” – zabawa ruchowa

Dzieci dzielimy na dwie grupy, w których liczba członków waha się między 8-10 osób. Każdej grupie dajemy kartki. Na grupę 10-osobową przypadają 3 kartki, jeśli grupa jest mniejsza – relatywnie mniej.

Na stosunkowo dużym dystansie (można wyjść na korytarz, jeśli sala okaże się zbyt mała) oznacza się linię startu i metę. Uczestnicy mają za zadanie dotrzeć do mety bez dotykania ziemi. Mogą stawać tylko na „kamieniach” (kartkach). Dystans do pokonania musi być na tyle długi, żeby nie można go pokonać, układając jeden „kamień” za drugim.

Grupa musi przeprowadzić wszystkich na drugi brzeg rzeki, korzystając z kamieni. Ponieważ jest ich mało, trzeba zastanowić się, co zrobić, żeby wszyscy dotarli na linię mety.

To zadanie ma pokazać jak ważna jest każda osoba w grupie. Żeby wykonać zadanie, niezbędna jest współpraca wszystkich członków zespołu. Nie da się też uniknąć fizycznej bliskości.

Ćwiczenie 6

Dzieci dobierają się parami. Nauczyciel rozdaje im „pocztówkowe” puzzle. Po ułożeniu wszystkich układanek następuje prezentacja. Dzieci opisują pejzaże morskie, ze szczególnym uwzględnieniem barw.

Ćwiczenie 7

„Kamienie w potoku”

Dzieci mają zamknięte oczy, a nauczyciel wrzuca do wody kamyki (miski z wodą). Uczestnicy muszą dobrze się wsłuchać, aby rozpoznać czy duży, czy mały kamień wpadł do wody oraz ile kamieni wpadło.

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Rytuał Zakonczenia

Zajęcia kończą się w kręgu. Lampion wędruje od nauczyciela w kierunku przeciwnym do ruchu wskazówek zegara. Dzieci mówią ściszym głosem, o tym co podobało im się na zajęciach, jak się czują po ćwiczeniach. Kiedy lampion wraca do nauczyciela, ten gasi świecę. To moment kończący zajęcia.

Komentarz:

Grupa pracowała z dużym zaangażowaniem. Dzieci cieszyły się z „inności” zajęć. Sam moment startowy był dla dzieci zaskoczeniem, ponieważ sala wyglądała zupełnie inaczej niż podczas lekcji – krzesła stały w kręgu, a podłogę pokrywała folia malarska. Interesującym wydaje się fakt, że dzieci postanowiły zdjąć buty, a niektóre kładły się na podłodze, jakby badając fakturę folii. Bardzo intrygował je również dźwięk, który wydawała folia, kiedy pocierało się ją stopami. Możliwość zanurzania rąk i nóg w wodzie była dla dzieci wyzwaniem, nie wszystkie odważyły się na to. Podobnie było przy spryskiwaniu skóry – dzieci z zaburzeniami nie zdecydowały się na zwilżenie twarzy, a jedynie dłoni, czy przedramienia. Duże emocje wyzwoliła zabawa ruchowa „Przeprawa przez rzekę”. Kacper i Jasiu, jeśli chodzi o sprawność fizyczną, odstawali od reszty grupy i czuli się przez to mniej pewnie. Adrian odmówił udziału w zabawie, jakby była ona dla niego zbyt chaotyczna i głośna. Pozostałe dzieci wydawały się nie zwracać uwagi na zahamowania chłopców i dzielnie ich dopingowały, a decyzję Adriana uszanowały, bez komentarza, uznając jego odmiennosc.

Podczas ćwiczeń, z zasłoniętymi oczami, u niektórych dzieci pojawił się niepokój. Brak kontroli, jaką gwarantuje zmysł wzroku, zdawał się je ograniczać. Dodatkowo należało obdarzyć zaufaniem inną osobę. Przewidując, że ćwiczenia te mogą wiązać się z pewnym dyskomfortem, pozwoliłam dzieciom dobrać się w pary samodzielnie. W takich razach wybiera się kolegę, którego darzy się większą sympatią, a tym samym i zaufaniem.

Pewną nowością było też wprowadzenie „Rytuału ognia” zaczynającego i kończącego zajęcia. Rzeczywiście swą powtarzalnością zwyczaj ten z czasem zyskał charakter porządkowy, jednak dzieciom było trudno wyciszyć się i wysłuchać w spokoju, co mają do powiedzenia koledzy.

Marek Mnisielek
Zespół SCDT z klasami Integracyjnymi i Specjalnymi m.1
w Poznaniu

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Scenariusz zajęć z wykorzystaniem stymulacji polisensorycznej

Nauczyciel: Renata Falkowska

Szkoła Podstawowa nr 6 w Poznaniu

Charakterystyka grupy docelowej:

Grupę tworzy troje dzieci wieku 8 lat, wszystkie posiadają orzeczenia o potrzebie kształcenia specjalnego w związku z zagrożeniem niedostosowaniem społecznym. Jedno z dzieci było diagnozowane w kierunku autyzmu, dwoje pozostałych – zespołu ADHD. Ogólny poziom przystosowania poznawczego jest przeciętny, ale poszczególne funkcje rozwijają się w sposób nieharmonijny. U wszystkich dzieci najwyżej oceniono poziom rozwoju analizatora wzrokowego, najniżej – analizatora słuchowego. Obniżona jest także koordynacja wzrokowo – ruchowa. Nabywanie umiejętności szkolnych utrudniają dodatkowo wahania uwagi i duża męczliwość. Dwoje dzieci ma wadę wymowy – dyslalia wieloraka. Mocną stroną tej grupy stanowi dobra motywacja do pracy i sympatia, którą darzą się wzajemnie dzieci. Widoczna jest radość ze wspólnego przebywania i uczenie się od siebie nowych zachowań.

Data: 7 i 11. 10. 2010

Czas trwania zajęć: 90 min

Temat:

W gospodarstwie hodowlanym.

Cel ogólny:

Rozwijanie kompetencji językowych w zakresie porozumiewania się z innymi i czytania ze zrozumieniem prostych tekstów.

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

pwn.pl | p.o.o. ul. Romana Maya 1 61-371 poznań
projekt@pwn-iws.pl www.pwn-iws.pl tel. (061) 873 62 48 faks (061) 873 62 49

NIP 895-10-16-845 REGON 930932660

pwn.pl

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Cele szczegółowe:

Uczeń:

- odtwarza wzór graficzny
- rozpoznaje i naśladuje głosy zwierząt
- składa w całość pocięte elementy
- czyta proste wyrazy/treść wiersza
- zapamiętuje kolejność eksponowanych dźwięków
- tworzy rymy
- pisze z pamięci wyrazy
- kieruje swoją uwagą
- uczestniczy we wspólnej zabawie, współpracuje z innymi
- doprowadza do końca wykonywaną czynność.

Metody:

- metoda ćwiczeń praktycznych
- pogadanka
- elementy dramy
- pokaz

Przebieg zajęć:

I. Część organizacyjno - mobilizująca

1. Rytualne rozpoczęcie zajęć.

Po wejściu do sali uczniowie:

- odkładają plecaki na wyznaczone miejsce

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓLFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

- zaznaczają swoją obecność wcześniej przygotowanym znaczkiem z imieniem (umieszczają znaczek na wybranej przez siebie kolorowej karcie)
 - siadają na dywanie.
2. Odtwarzanie wzoru graficznego w kształcie kurczątka narysowanego na dużej planszy
- dzieci swobodnym, rozmachowym ruchem całej ręki wodzą po wzorze zademonstrowanym na planszy
 - odtwarzają wzór ruchem ręki w powietrzu
 - kreślą wzór palcem na pulpicie stolika
 - kreślą wzór w tworzywie sypkim (na tacce z drobną kaszą)
 - piszą wzór węglem na kartce
 - piszą wzór ołówkiem w niewielkiej ramce narysowanej na kartce.
3. Rozpoznawanie plenerów akustycznych w oparciu o nagranie dźwięków charakterystycznych dla lasu, miejskiej ulicy, wiejskiego podwórka.

Dzieci wybierają nagranie pasujące do planszy przedstawiającej wiejską zagrodę (plansza umieszczona jest na tablicy).

4. Rozmowa o zapachach i smakach, które kojarzą się dzieciom z gospodarstwem wiejskim.
5. Rozpoznanie i nazwanie głosów zwierząt hodowlanych, odszukanie ich na planszy.

Odczytanie i przypięcie we właściwym miejscu planszy wyrazów – nazw zwierząt.

Zestaw wyrazów: *kura, kaczka, krowa, świnia, owca, koza, kogut, koń.*

6. Puzzle – składanie porozcinanych obrazków przedstawiających zwierzęta hodowlane (ilość puzzli i ich kształt dostosowany do możliwości poszczególnych dzieci).

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

7. Ćwiczenie logorytmiczne - dzieci poruszają się do rytmu wystukiwanego na bębunku. Gdy usłyszą ciszę, zatrzymują się i spoglądają na pokazywany przez nauczyciela obrazek. Naśladują ruchy i odgłosy wydawane przez przedstawione na obrazku zwierzę.

II Część intensywnej pracy korekcyjno – kompensacyjnej

1. Loteryjka wyrazowa – nauczyciel pojedynczo eksponuje wypisane wyrazy, dzieci odszukują ich odpowiedniki w swoich zestawach i układają na właściwe miejsca w loteryjce (układ wyrazów w poszczególnych loteryjkach może być odmienny). Następnie odczytują ułożone wyrazy.

kura	kaczka	koza	świnia	owca	kogut	krowa	koń
------	--------	------	--------	------	-------	-------	-----

kura	świnia	krowa	koza
kogut	owca	kaczka	koń

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

2. „Śpiewogra” – nauczyciel podaje ciągi dźwięków imitujących głosy zwierząt. Dzieci układają kartoniki z nazwami zwierząt, zachowując właściwą kolejność (korzystamy z kartoników z loteryjki).
3. Zabawa w rymy. Dzieci słuchają ponownie fragmentu nagrania z odgłosami z wiejskiego podwórka. Nauczyciel, uważnie obserwując uczniów, zwiększa głośność nagrania. Następnie pyta, co zmieniło się w stosunku do poprzedniej ekspozycji? Co mogło dzieć się na podwórku, z którego dobiegał taki hałas? Dzieci dzielą się swoimi domysłami a następnie słuchają wiersza B. Laskowskiej. Czytając nauczyciel, momentami zawiesza głos, a uczniowie uzupełniają, dopowiadając odpowiednie słowa.

Raz wybuchła na podwórku awantura,

bo zginęły pewnej kurze cztery pióra!

Kura gdacze,

kaczka (kwacze),

krowa ryczy,

świnia (kwiczy),

owca beczy,

koza (meczy),

a na płocie przy chlewiku

kogut pieje:(kukuryku)!

Gdy już każdy wrzasków miał powyżej uszu,

ze stodoły wyszło pisklę w pióropuszu.

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Odnalazła kura pióra

i umilkła (awantura),

a piskłęciu się dostała niezła bura!

4. Ćwiczenia w czytaniu (ćwiczenia dostosowane do możliwości poszczególnych uczniów)

- jeden z uczniów czyta zestaw wyrazów: *awantura*, *koza*, *kura*, *krowa*, *świnia*, *kaczka*, *owca*, *kogut*, *koń*, *pióra*.
- drugi uczeń czyta fragment wiersza (zaznaczony podział wyrazów na sylaby):

Raz wybuchła na podwórku awantura,

bo zginęły pewnej kurze cztery pióra!

Kura gdacze,

kaczka,

krowa ryczy,

świnia,

owca beczy,

koza,

a na płocie przy chlewiki

kogut pieje:!

- trzeci uczeń otrzymuje tekst wiersza w całości.

5. Ćwiczenia w pisaniu – dzieci otrzymują kartę pracy i wpisują nazwy zwierząt znajdujących się za murem

- odczytanie dźwięków wydawanych przez zwierzęta ukryte za murem
- zidentyfikowanie zwierząt

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

- zapisanie nazw zwierząt (pisanie z pamięci).

MUUU! Ko ko ko ko BEEE Kwi kwi Kwa kwa kwa Ku – ku – ry –ku!

(pomysł ćwiczenia zaczerpnięty ze „Świata literek” R. Laskowskiej)

III Część relaksacyjno – odprężająca

- 1 Zgaduj zgadula – w dużym pudełku z otworami na dłonie znajdują się piórka i skrawki skórek.

Dzieci dotykiem identyfikują te przedmioty (nazwę utrzymują w tajemnicy), nazywają ich cechy.

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Następnie podają nazwy i wymieniają zwierzęta hodowlane, których ciała pokryte są piórami lub sierścią.

2. Zabawa piórkami – dzieci wybierają sobie piórko i sprawdzają, jak szybko ono spada, jak mocno trzeba dmuchnąć, by uniosło się w górę, z jaką siłą należy dmuchnąć, aby doleciało w do wybranego miejsca. Potem współpracując ze sobą i dmuchając na jedno piórko, mają jak najdłużej utrzymać je w powietrzu.

IV Część podsumowująca

- Dzieci dokonują podsumowania i oceny swojej pracy. Przypominają, co robiły na zajęciach, co się im udało, z czego są zadowolone, nad czym można jeszcze pracować...
- Rytualne zakończenie - zdjęcie znaczka i przeniesienie go do specjalnego pudełka, pożegnanie z nauczycielem i kolegami.

Spostrzeżenia po przeprowadzeniu zajęć:

Uczniowie pracowali z zaangażowaniem, chętnie podejmowali wszystkie zadania. Czytali na miarę swoich możliwości, samodzielnie i bezbłędnie zapisali nazwy zwierząt. Z ogromnym zaciekawieniem za pomocą dotyku identyfikowali przedmioty umieszczone w pudełku "zgaduj - zgaduli". Najtrudniejsze okazało się odtwarzanie z pamięci ciągów dźwiękowych podczas "Śpiewogry". Zamiast określić "gospodarstwo wiejskie", "rolnik" dzieci posługiwały się rzeczownikami "farma" i "farmer". Ciekawa okazała się ich rozmowa, w której ustalali, co pokrywa ciało świni. Z niedowierzaniem przyjęli do wiadomości fakt, że ciało tych zwierząt okryte jest skórą z krótką, grubą szczecinią.

Renata Falkowska

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

pwn.pl sp. z o.o. ul. Romana Maja 1, 61-371 poznań
projekt@pwn-iws.pl www.pwn-iws.pl tel. (061) 873 62 48 faks (061) 873 62 49

NIP 896-10-16-845 REGON 930933660

pwn.pl

Izabela Matela, nauczyciel w kl. II integracyjnej
Szkoła Podstawowa nr 4 im. J. Brzechwy w Swarzędzu

Temat tygodnia: Jesień w sadzie i ogrodzie.

Temat dnia: Dary pani Jesień.

Scenariusz przeznaczony do przeprowadzenia w grupie klasowej – klasa II integracyjna (10 uczniów). Dwóch uczniów ma orzeczenia o upośledzenia w stopniu lekkim, 1 uczennica ma orzeczenie o niedostosowaniu społecznym, 4 uczniów z opiniami, 3 uczniów w normie intelektualnej.

Cele główne:

- budowanie zaufania i poczucia bezpieczeństwa
- budowanie kontaktu wzrokowego z uczniem
- stymulowanie wszystkich zmysłów, tj. wzrok, słuch, smak, węch, dotyk

Cele operacyjne:

- zna pory roku
- wie, czym charakteryzuje się jesień
- potrafi wykonać pracę plastyczną a z wykorzystaniem materiału przyrodniczego
- umie zaśpiewać piosenkę

Formy pracy: grupowa, indywidualna

Metody pracy: słowne: pokaz, praktyczna, ruchowa

Pomoce: owoce, chusty, płyta CD, ilustracja pani Jesień, klej, jarzębina, kontury wiewiórki

Przebieg zajęć

1. Ćwiczenia porządkujące: dzieci siadają w kręgu, każdy na przypadkowym wcześniej kolorze z wypisanym imieniem ucznia (rytuał).
2. Rytuał: śpiewanie piosenki na powitanie „Witaj...”
3. Wprowadzenie w nową porę roku – jesień (nauczyciel – rozmowa kierowana)

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

- Dotykanie i wąchanie przez uczniów „darów pani Jesień”: liście, kasztany, żołądzie, orzechy, jabłka, winogrona, jarzębina, śliwki, grzyby
 - Podział na te, które służą jako pokarm dla człowieka
 - Piosenka „Idzie lasami pani Jesień”
 - Demonstrowanie piosenki ruchem z kolorowymi chustami i tańcami w kole
 - Mycie rąk oraz jabłek, śliwek i winogrona
 - Skosztowanie przeniesionych owoców
 - Wykonanie pracy plastycznej: wyklejenie wiewiórki z wykorzystaniem jarzębiny
 - Siad w kręgu – prezentacja wykonanych prac przez uczniów
4. Rytuał: muzyka relaksacyjna, slajdy, rzutnik

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Scenariusz zajęć z wykorzystaniem stymulacji polisensorycznej

Wstęp :

Program edukacyjny na którym pracuje to Mac Edukacja Odkrywam siebie,, Ja i moja szkoła”. Grupa liczy 16 uczniów: 11 dziewczynek i 5 chłopców . Jest to klasa integracyjna żywa, spontaniczna i aktywna dwie dziewczynki mają orzeczenia z Poradni Psychologiczno - Pedagogicznej. Jedna z nich to 11 letnia dziewczynka z opóźnionym rozwojem psychofizycznym warunkowym zespołem downa. Opóźnienie to jest w zakresie rozwoju psychoruchowego odpowiadającego upośledzeniu stopnia umiarkowanego. Uczennica potrzebuje nieustannej pomocy nauczyciela wspomagającego.

Podczas pracy z dziewczynką należy:

- dostosować wymagania czasowe i programowe do realnych możliwości dziecka oraz jego aktualnej wydolności psychofizycznej,
- objąć dziewczynkę zajęciami rewalidacyjnymi: korygujące wadę wymowy, usprawniającymi,
- w procesie stymulacji funkcji poznawczych należy uwzględnić bodźce wzrokowe jak słuchowe,
- dostosować wymagania czasowe i programowe do realnych możliwości dziecka oraz jego aktualnej wydolności psychofizycznej,
- kontrolować i nadzorować działanie uczennicy, zwracać uwagę aby dziewczynka działała zgodnie z instrukcją oraz aby doprowadzała pracę do końca,
- stosować liczne ćwiczenia powtórzeniowe i utrwalające przy wprowadzaniu nowych treści, prowadzić pracę na materiale analogicznym, stosować materiały podglądowe w celu przybliżenia wprowadzonych treści,
- stosować wzmocnienia pozytywne nie tylko za efekt pracy i zaangażowanie oraz wytrwałość w działanie;
- dokonywać treningi w zakresie samoobsługi.

Druga uczennica (8 lat) słabo widząca, z obniżonym wywiadem okołoporodowym.

Z uwagi na wadę wzroku wskazane jest:

- ćwiczyć spostrzegawczość wzrokową oraz koordynację wzrokowo- ruchową,
- ćwiczyć koncentrację uwagi,

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

- pozostawienie dziewczynce więcej czasu na wszystkie czynności szkolne wymagające dobrego widzenia tj. czytanie , pisanie, rysowanie,
- stworzenie uczniom możliwości obejrzenia z bliska, również za pomocą dotyku, ilustracji oraz eksponatów wykorzystywanych na zajęciach,
- teksty powinny być pisane dużym, wyraźnym drukiem.

Temat: JESIEŃ W POEZJI I MUZYCE.

Cel ogólny: poznawanie świata przyrody jesienią – jej żywiołu (powietrze), zapachu (lawendowy), barwy (żółta), dźwięku (dzwony rurowe).

- stymuluje wszystkie zmysły,
- wyrabia sprawność skupiania uwagi,
- wielozmysłowo poznaje świat.

Cele szczegółowe:

Dziecko:

- potrafi improwizować ruchem słyszany tekst,
- umie współdziałać w grupie,
- potrafi wymienić zjawiska przyrodnicze charakterystyczne dla jesieni,
- potrafi skupić uwagę na rytmie swojego ciała,
- wyraża swoje zainteresowanie poprzez czynne uczestnictwo,
- skupia uwagę na zajęciu,
- segreguje liście według koloru,
- potrafi skupić uwagę na zmyśle smaku,
- wie, że świat poznajemy różnymi zmysłami.

Metody: podglądowa, pokazowa, czynna.

Formy: indywidualna , zbiorowa.

Środki dydaktyczne: żółte dekoracje sali, lampka zapachowa (lawendowa), oliwka do masażu o zapachu lawendy, kolorowe liście, trzy kosze, suszarka do włosów, wiatraczki,
„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

dzwony rurowe, instrumenty perkusyjne, żółte chusty, miód, łyżeczki, radiomagnetofon z kompaktem, płyty CD.

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

1. Zapalenie przez nauczycielkę lampki zapachowej (lawendowej). Obejście z lampką siedzących w kręgu dzieci, próby wodzenia wzrokiem za źródłem światła: poziom – pion
2. Śpiewanie powitalnej piosenki, w której wymienia się imię każdego dziecka i jednocześnie masowanie dłoni dziecka oliwką zapachową. Tekst powitalnej piosenki (na melodię „Panie Janie”):

Witaj...(imię dziecka), witaj...(imię dziecka),

Jak się masz, jak się masz,

Wszyscy cię witamy, wszyscy cię kochamy,

Bądź wśród nas, bądź wśród nas.

3. Recytacja wiersza pt.: „Kapelusz **Pani Jesieni** „przez nauczycielkę wcielającą się w postać Pani **Jesieni**. Uczennica inscenizuje wiersz: chodzi po sali, rozczesuje palcami długie włosy, rozsypuje sylwety kolorowych liści z kosza, który trzyma w ręce, nakłada kapelusz, który podaje jej wiatr, tańczy z wiatrem. Zasiada na tronie.

Wiersz pt.: „**Kapelusz Pani Jesieni**”.

Chodzi sobie Jesień

po lesie, ogrodzie...

Rozczesuje włosy,

Przegląda się w wodzie

Rozsypuje wkoło

liście kolorowe,

na głowę zakłada

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

*kapelusik nowy
ustrojony w jabłko
oraz liść klonowy.
Wiatr tańczy dookoła,
barwne liście niesie,
bo wiatr przyprowadził
do nas Panią Jesień!*

4. Rozmowa Pani **Jesieni** z dziećmi. Pytania sugerowane:

- Czy wiecie, kim jestem?
- Po czym poznałyście, że jestem Panią Jesienią?
- Kto mnie do was przywiał?

5. Spotkanie z żywiołem - powietrze. Nauczycielka zwraca się do dzieci siedzących w kole:

Teraz pobawimy się wiatrem. Zobaczcie, trzymam w ręku suszarkę do włosów.

Zaraz poczujecie wiatr na sobie. Nauczycielka posługując się suszarką do włosów imituje podmuch wiatru. Podchodzi do każdego dziecka i dmucha na jego twarz, rozwiewając włosy, na ręce i nogi, pod koszulkę. Podmucha powietrza z suszarki jest raz ciepły, raz zimny. Nauczycielka obserwuje reakcje dzieci na bodźce termiczne, odpowiednio je dobierając. W dalszej części zajęcia nauczycielka kieruje podmuch powietrza na zawieszony pod sufitem kolorowy liść. Dzieci obserwują, jak poruszane „wiatrem” liście wirują, kołyszają się, *tak jak ja - nauczycielka* dmucha ustami na własną otwartą dłoń, następnie na wiatraczek, dzieci naśladowują czynności nauczycielki.

6. Zabawa ruchowa. **Na dwa, na trzy, na cztery.**

Dzieci swobodnie tańczą przy piosence „**Jesienny koszyk**”. Kiedy nauczyciel mówi:

- na dwa - dobierają się parami i tańczą w kółeczku,
- na trzy – dobierają się trójkami i podskakują rytmicznie,

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

- na cztery – dobierają się czwórkami i tworzą pociąg poruszający się w rytm melodii.
7. Segregowanie do koszyków według kolorów (zielonego, czerwonego, żółtego) szablonów liści.

PANI JESIEŃ:

Wiatr napsocił, rozdmuchał liście, proszę, pomóżcie mi je uporządkować?!

Uwaga! Za chwilę do:

- *Koszyka oznaczonego zielonym liściem włożycie wszystkie zielone liście,*
- *Koszyka oznaczonego czerwonym liściem włożycie wszystkie czerwone liście,*
- *Koszyka oznaczonego żółtym liściem włożycie wszystkie żółte liście.*

Pani Jesień wybiera kolejno po jednym dziecku do sprawdzenia zawartości koszy. Chwali za dobrze wykonane zadanie.

8. Zabawa rytmiczno – taneczna „**Liście**”.

Dzieci wcielają się w rolę liści. Wieje słaby wiatr - liście poruszają się bardzo powoli, wiatr przybiera na sile – liście poruszają się coraz szybciej, wichura strąca liście z drzew – liście szybują w dół, opadają na ziemię i nieruchomieją.

9. Zakładanie chusty a kolorze żółtym, symbolizującym kolor jesieni, na ramiona.

Wiązanie chusty na pojedynczy węzeł samodzielnie lub z pomocą nauczycielki.

10. Instrumentacja refrenu piosenki pt. „Jesień” (fragment z cyklu Cztery pory roku)na dzwonach rurowych lub innych wybranych przez dzieci instrumentach perkusyjnych.

11. Samodzielne zdejmowanie chust z ramion, próba składania.

- 12.** Zabawa „Jesteśmy chmurkami”.

Dzieci poruszają się po sali przy dźwiękach dzwonów rurowych. Kiedy nauczyciel przestaje grać, zatrzymują się, dobierają w sześćoosobowe grupy i próbują na podłodze ułożyć ze swoich ciał kształt chmury.

„Innowacyjne wsparcie szkół uwzględniające specjalne potrzeby edukacyjne uczniów”

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

13. Stymulacja smaku - podanie dzieciom miodu.
14. Zgaszenie lampki zapachowej: obserwacja dymu. (R)
15. Pożegnanie: głośnie „Do widzenia”, machanie ręką na „papa”.

opracowała: Beata Józwiak

PROJEKT WSPÓŁFINANSOWANY ZE ŚRODKÓW UNII EUROPEJSKIEJ W RAMACH EUROPEJSKIEGO FUNDUSZU SPOŁECZNEGO

CZŁOWIEK – NAJLEPSZA INWESTYCJA

Scenariusz zrealizowałam dnia 13.09.2010r.

Wnioski :

Cele które założyłam na lekcji zostały zrealizowane . Zajęcia przebiegały zgodnie z planem.

Wszystkie dzieci na lekcji wykazywały zainteresowanie tematem, były aktywne i zaangażowane.

pozdrawiam

Beata Józwiak